

॥ अथ श्रीमद्भागवते द्वितीयः स्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीलक्ष्मीवैकटेशायनमः ॥ श्रीगुरुभ्योनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ वरीयान्प्रष्टव्योनिगमविषयोयोऽस्यजनकोवराहाद्यात्मायोऽवतरतिसुरारातिहृदये ॥ अदाद्वात्रेज्ञानंसकलविषयंश्रवि
नुतस्तमंगोपास्वत्वंहृदयसततंस्वेष्टकृतये ॥ १ ॥ संप्रतिपरीक्षित्प्रश्नपरिहरिष्यन्स्तौति वरीयानिति श्रीभागवतसंहिताप्रारंभकारणं सविस्तरमभिधायेदानीं श्रीभागवतसंहिताप्रारंभ्यतइत्यतोवा
ह वरीयानिति यच्छ्रोतव्यमथोजाप्यमित्यादिनायस्त्वयाकृतः स एषप्रश्नोवरीयान् अंगीकार्यतमः सर्वोत्कृष्टत्वात् लोकहितमितिक्रियाविशेषणं यथालोकस्यहितंभवतितथाकृतइत्यनेननकेवलंत
वैवहितकरोयंकंतुसर्वस्येत्युक्तंभवति उत्कृष्टत्वेहेतुगर्भविशेषणमाह आत्मविदिति मुख्यतआत्मविदोब्रह्मादयस्तेषामपिसंमतत्वात् तत्कथमनाह पुंसामिति आत्मविदित्यनुवर्तते इहजगतिनृणांस
हस्रशःश्रोतव्यानिसंतित्रियमाणानांचपुंसांश्रोतव्यादिषुयःपरःपरमात्मासएवात्मवित्संप्रतइतिपक्षस्तस्मादेत्यतःपर्यः आत्मावाअरेद्रष्टव्यइत्यादिश्रुतेः अनेनपरमात्मविषयत्वेनास्पवरीयस्तइमित्युक्तंभ
वति १ इतोपिपरमात्मश्रवणादिकमंतरेणसंसारस्यतदज्ञाननिबंधनस्यदुरुच्छेद्यत्वात्सएवतेषुमुख्यत्वेनसंमतइत्युपसंहरअज्ञलोकप्रवृत्तिप्रकारमाह अपश्यतामित्यादिना दृशिरत्रज्ञानार्थः आत्मनः
परमात्मनस्तत्त्वमनारोपितंरूपंज्ञानादिलक्षणं आत्मनांलक्ष्मीब्रह्मादिचेतनानांकदाप्यनभिभूततरतमभावेनावस्थितिंचापश्यतामजानतां निद्रयेत्यत्राप्यनुसंधेयं गृहमेधिनां गृहमेधानां गृहाश्रमएवकर्तुंयो
ग्याःपंचमहायज्ञाःस्मृतिविहितप्रत्यवायपरिजिहीर्षयातान्कर्तुंशीलमेवामस्तीतिगृहमेधिनः तेषांगृहेषुगृहाश्रमेष्वेववर्तमानानांपुंसाम् २ निद्रयाव्यवायेनचक्षीभोगेनचनक्तंरात्रिर्निबंधयोहिपते दिवा

श्रीशुकउवाच ॥ वरीयानेषतेप्रश्नःकृतोलोकहितंनृप ॥ आत्मवित्संमतःपुंसांश्रोतव्यादिषुयःपरः १ श्रोतव्यानीहराजेंद्रनृणांसंतिसहस्रशः ॥ अपश्य
तामात्मतत्त्वंगृहेषुगृहमेधिनाम् २ निद्रयाहियतेनक्तंव्यवायेननवंवयः ॥ दिवाचार्थेहयाराजन्कुटुंबभरणेनवा ३ देहापत्यकलत्रादिष्वात्मदैन्येष्वस
त्स्वपि ॥ तेषुप्रसक्तोनिधनंपश्यन्नापिनपश्यति ४ तस्माद्भारतसर्वात्माभगवान्हरिरीश्वरः ॥ श्रोतव्यःकीर्तितव्यश्चस्मर्तव्यश्चेच्छताऽभयम् ५

चाहश्चार्थेहयाश्रीनारायणाराधनानुपयोगिहिरण्याचापादनायासेन अप्यकार्यशतंकृत्वाभर्तव्यामनुरब्रवीदिति वचनात् कुटुंबभरणेनवा हियतइत्यन्वयः ३ आत्मतत्त्वाज्ञानेकारणमाह देहेत्यादिना
अपिर्गेहार्थः आत्मनःस्वस्यदीनत्वंक्षीणत्वमापादयंतीत्यात्मदैन्यानितेषु दीदृक्षयइतिधातोः यद्वा स्वतएवदीनभावोयेषांतेतथातेषु अतएवासत्स्वभद्रेषुतदुक्तं सद्भावेसाधुभावेचेति निधनंनाशं प्रक
र्षेणसक्तः प्रसक्तःनपश्यतिस्वस्येत्येषः अपिनाऽसच्छब्दस्यमिथ्यार्थाभिधायित्वं गहितमितिदर्शयतितेषुप्रसक्तोनिधनमितिपाठोऽनन्वितः ४ यतःश्रीनारायणश्रवणादिनांविनासंसारनिवृत्तिस्त
स्मात्सर्वात्मासर्वव्यापी । सर्वमभीष्टमाददानोत्रा । भगवान्निरतिशयैश्वर्यादिगुणवान्ब्रह्मादिचेतनराशिपूज्योवा हारिःस्मरणमात्रेणाशेषसंसारकेशसंहर्ता । सर्वजगदीश्वरोनित्यभयरूपोऽस्मात्संसार
दभयंमोक्षमिच्छतापुरुषेणश्रवणादिविषयःकर्तव्यइत्यन्वयः श्रवणादिब्रवेणाज्ञानसंशयादिनिरासं करोति श्रुत्वामत्वातथाध्यात्वातदज्ञानविपर्ययो । संशयंचरणानुबलमतेमज्ञदर्शनामितिवच
नात्श्रवणेनाज्ञानं । कीर्तनापरपर्यायमननेनसंशयविपर्ययोनिरस्यस्मरणलक्षणध्यानेनब्रह्मापरोक्षज्ञानंलभतइति । श्रोतव्योन्पोज्योन्पोन्यइतिशंकांनिरासार्थंश्रवणादीनांचतुर्णामेकविषयस्त्वंचोत्पितुं
सर्वात्मेत्यादिविशेषणचतुष्टयमुपात्तं अहंकाररूपेणसर्वव्यापित्वेनसर्वात्माठ्ठःकनस्यादित्यतउक्तं हारिर्भगवानिति तथापिसूत्रार्थान्वयतमभंकिनस्वादतउक्तमीश्वरइति ईशाहुद्राद्वरइतिषोणेनतत्स्वरूप
सिद्धिरपिनिरस्तेतिज्ञातव्यं ५

एतदेव सर्ववेदेतिहासपुराणेषु तात्पर्येण प्रतिपादितमिति दर्शयति एतावानिति अन्ते मरणकाले नारायणस्मरणं यथा स्यात्तथा बहुशास्त्राभ्यासः कर्तव्य इति भावेनेत्यतो वाह एतावानिति सांख्यशास्त्रोक्तसांख्येन तत्त्वज्ञानेन योगशास्त्रोक्त भगवत्पूजादियोगानुष्ठानेन तथा स्वधर्मपरिनिष्ठया स्वाविहितवर्णाश्रमोक्तस्वधर्मानुष्ठानेन चांते मरणकाले नारायणस्मृतिरिति तिथावानेतावानेपुंसां परउत्कृष्टो जन्मलाभो जन्मनः साफल्यमित्यन्वयः अतो वेदादिशास्त्रेषु त्रिषमाणेन सर्वथानारायणस्मरणं कर्तव्यं नान्यदिति प्रतिपाद्यत इति अतः प्रष्टुः परिहारः सुप्रसिद्ध इति सिद्धम् ६ सर्वथानारायणश्रवणादिकार्यमित्यत्र कैमुत्यन्यायमाह प्रायेणेति मुनयः स्वस्वयोग्यज्ञानवन्तो विधिनिषेधाभ्यानिवृत्ताः निर्गुणो भगवान् तेन दीयमानत्वात् तत्संबन्धिनिर्वाणं नैर्गुण्यं तत्स्थामुक्ता इरेर्गुणानुक्त्यनेरयंत इत्यन्वयः गुणान्स्मारं स्मारं कथयंत इत्यस्मिन्नर्थे स्मेति पदं कदाचिद्व्यानाभिप्रायेणोक्तं प्रायेणेति अतो ज्ञानार्थिभिर्निरंतरं हरिगुणश्रवणादिकार्यमिति किं वाच्यमित्यर्थः ७ इदानीं भागवतप्रतिपाद्यमर्थं तस्माद्भारतेत्यादिश्लोकत्रयेणाभिधाय पुनस्तद्विस्तरणेन वक्तुमुपक्रमते इदमिति बुद्धिसिद्धितत्वादिदमित्युच्यते ब्रह्मसंमितं वेदसं ॥ तदर्थं व्याख्यानरूपत्वात् द्वापरादौ कृष्णावतारापेक्षया द्वापरे भादौ च । ननु द्वापरस्यादाविति । व्यासः षट्शतवर्षी यो धृतराष्ट्रमजीजनदिति वचनात् द्वापरांते भारतकथाप्रवृत्तिकथनाच्च ८ नन्वस्तु भवतो भागवताध्ययनं तत्किमर्थमिति तत्राह परिनिष्ठित इति यत्र यच्छ्रद्धधत्तां यत्र यस्मिन् भागवते प्रतिपादितमर्थं श्रद्धधत्तामिति वा अहं भागवतं नाम यदाख्यानमधीतवान् । तत्ते तुभ्यमभिधास्यामीत्यन्वयः अभिधाने निमित्तमाह महापुरुषिक इति पूर्णषड्गुणत्वात् पुरुषो भगवांस्तद्भक्ताः पुरुषिकास्ते

एतावान्सांख्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया ॥ जन्मलाभः परः पुंसामन्तेनारायणस्मृतिः ६ प्रायेण मुनयो राजत्रिवृत्ताविधिनिषेधतः ॥ नैर्गुण्यस्थारमंते स्म गुणानुक्त्यनेहरेः ७ इदं भागवतं नाम पुराणं ब्रह्मसंमितम् ॥ अधीतवान् द्वापरादौ पितुर्द्वैपायनादहम् ८ परिनिष्ठितोऽपि नैर्गुण्य उत्तमश्लोकलीलया ॥ गृहीतचेतो राजर्षे आख्यानं यदधीतवान् ९ तदहं तेऽभिधास्यामि महापुरुषिको भवान् ॥ यत्र श्रद्धधत्ता माशु स्यान्मुकुंदेमतिः सती १० एतन्निर्विद्यमाना नामिच्छतामकुतोभयम् ॥ योगिनां नृपनिर्णीतं हरेर्नामानुकीर्तनम् ११ किंप्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर्हायनैरिह ॥ एकं मुहूर्तं विदितं घटते श्रेयसेयतः १२ खट्वांगो नाम राजर्षिर्ज्ञात्वेयतामिहायुषः ॥ मुहूर्तत्संगमुत्सृज्य गतवानभयं हरिम् १३

षांध्ये महानितियत्तस्मादित्यर्थः स्थितप्रज्ञतपाकृतकृत्यस्य भवतो भागवताध्ययनं किमर्थमिति तत्राह परिनिष्ठित इति नैर्गुण्ये मुक्तौ परिनिष्ठितः मुक्तिरस्य भवतीति निश्चयवानापि । उदरं संशयः प्रोक्तः परिनिष्ठाविनिश्चय इत्यभिधानात् । कथमनेनास्पपरिहारआपात इति तत्राह उत्तमश्लोकेति अनेनैवं विधमाहात्म्यादतिशयो भगवानित्युक्तं भवति ९ १० न केवलं वेदेतन्निर्णीतमपितु सर्वयोगिनामपीत्याह एतदिति निर्विद्यमानानां विरज्यमानानां क्लेशैरिति शेषः अकुतोभयं मोक्षः एवं वैराग्यादिसाधनसामग्रीमतां योगिनां हरेर्नामानुकीर्तनं यदेतत्तदहं ते हरिस्मरणकारणमित्यर्थः ११ अनेन भागवताकर्णनमभिप्रेतं तदत्यंता लपायुष्टेन न घटत इति शंका माभूदित्याह किमिति हायनैर्वत्सरैः परोक्षैरागामिभिः यतो येन मुहूर्तेन हरिस्मरणारूपश्रेयसे घटते तदेकं मुहूर्तं घटिकाद्वयमापेपरमुत्तमं विदितं प्रख्यातम् १२ एतमर्थमारुमानेन द्रवयति खट्वांग इति नामशब्दः प्रख्यात्यर्थे इह मनुष्यलोके मुहूर्तत्पूर्वमायुष इत्यर्थादाज्ञात्वा राज्यादिसंगमुत्सृज्य हरिमुदित्यर्थे द्विषाणि च दत्त्वाऽभयसंक्षणं मोक्षं गतवानित्यन्वयः त्यागो विहायितं दानमुत्सर्जनं विसर्जन इत्यभिधानं अभयं पुरुषार्थरूपं हारिं गतवानिति वा १३

१ अत्र प्रायेणेत्यस्य कदाचित् इति नार्थो ग्राह्यः इति तात्पर्यमतमाह कदाचिदिति । २ अत्र नामशब्दोऽग्रंथपरः । सोऽहं नाम विदेवास्मीत्यादीग्रंथे प्रयोगवर्धनात् । हरिदिपयग्रंथभगवतादिकामितीत्याह ।

तवतदपेक्षयानेकायुष्मानहृत्तापः कार्ये इत्यतस्तत्सर्वहारचरणारविंदस्मरणविषयत्वेन कल्पयेत्त्याह तवापीति एतर्हिदानीं समानामह्नां समाहारः सप्ताहं जीवितावधिरायुष्यस्येयसा यत्तावदायुः तत्सर्वमपि सांपरायउत्तरकालो मुक्तिकालस्तत्संबंधियथाभवतितथा तावतंकालं हरिचरणस्मरणगोचरमुपकल्पय भागवताकर्णेनेतात्पर्यकुर्वित्यर्थः । सांपरायस्तु संग्राम आपदागामिकालयोरिति यादवः । मरणलक्षणापत्काले हरिचरणस्मरणं यथाभवतितथा तावतंकालं भागवताकर्णनं कुर्वित्वा १४ मरणकालं ज्ञात्वा हरिस्मरणमिच्छतां वैराग्यं प्रथमसाधनमित्याह अंतकाल इति आगते स्वतः परतो वा ज्ञाते सति गतसाध्वसः देहनाशप्रयुक्तभयराहितः पुत्रादिस्नेहलक्षणः संगः तद्विरोधिविवेकज्ञानलक्षणोऽसंगस्तेन शस्त्रेण तं देहमनुपेक्षी पुत्रादयस्तेषु च स्पृहां छिद्यादिसन्वयः १५ अथ किं कर्तव्यमत्राह गृहादिति गृहात्प्रजितः संन्यासलक्षणवैराग्यं प्राप्तः धीरः प्रतिबंधकनिवर्तनसमर्थः पुण्यतीर्थजलाशुतो भागवतादिपुण्यशास्त्रजलस्नातस्तथा गंगादिपुण्यतीर्थजलस्नातो निर्धूतबाह्यांतर्मलः सन् शुचौ शुद्धे विविक्ते दुर्जनसंगराहिते देशे नात्युच्छ्रितं नातिनीचमिति विधिवत्कल्पितासन आसीनो भवेदिति शेषः १६ स्थिरासनस्य कृत्यमाह अभ्यसेदिति रेचकादिक्रमपरंपरया प्राणायामेनाजितश्वासः प्राप्तप्राणप्रसादः मनो यच्छेत् स्ववशं कुर्यादेवाजितमनस्कः सन् बीजं सर्वजगद्व्यंजकं शुद्धं परब्रह्मानुस्मरन् अकारादींस्त्रीन्वर्णान्विवृणोतीति त्रिवृद्क्षरं ब्रह्मवाचकत्वात्सर्वगतं परमुत्कृष्टमोकारं मनसाऽभ्यसेदावर्तयेदित्य

तवाप्येतर्हि कौरव्यसप्ताहं जीवितावधिः ॥ उपकल्पय तत्सर्वं यत्तावत्सांपरायिकम् १४ अंतकाले तु पुरुष आगते गतसाध्वसः ॥ छिद्यादसंगशस्त्रेण स्पृहां देहेऽनुयेचतम् १५ गृहात्प्रजितो धीरः पुण्यतीर्थजलाशुतः ॥ शुचौ विविक्त आसीनो विधिवत्कल्पितासने १६ अभ्यसेन्मनसा शुद्धं त्रिवृत् ब्रह्माक्षरं परम् ॥ मनो यच्छेज्जितश्वासो ब्रह्मबीजमनुस्मरन् १७ नियच्छेद्विषयेभ्योऽक्षान्मनसा बुद्धिसारथिः ॥ मनः कर्मभिराक्षिप्तं शुभार्थे धारयेद्विया १८ तत्रैकावयवं ध्यायेदव्युच्छिन्नेन चेतसा ॥ मनो निर्विषयं युद्धत्वा ततः किंचिन्न संस्मरेत् ॥ पदं तत्परमं विष्णोर्मनो यत्र प्रसीदति १९ रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तं विमूढं मन आत्मनः ॥ यच्छेद्धारणया धीरो हंतिया तत्कृतं मलम् २० यस्यां संधार्यमाणायां योगिनो भक्तिरक्षणः ॥ आशु संपद्यते योग आश्रयं भद्रमक्षितः २१

न्वयः १७ जाप्यमुक्त्वा ध्यानप्रकारमाह नियच्छेदिति बुद्धिसारथिर्यस्य स तथा सत्पुरुषो जितेन मनसाऽक्षान्द्रियाणि विषयेभ्यो नियच्छेत्प्रत्याहरेत् प्रत्याहृत्य च संस्कारवशाद्बहिर्मुखतया कर्मभिराक्षिप्तं मनः स्वाध्यासारथिना शुभार्थे परममंगलार्थे हरौ धारयेदित्यन्वयः १८ एवं हरौ नियतचेतसो योगिनो ध्यानाभ्यासप्रकारमाह तत्रेति तत्र युगपत्सर्वावयवध्यानाशक्तौ विषयैरव्युच्छिन्नेनासंदिग्धेन चेतसा एकावयवमेकैकावयवं श्रीपादादिलक्षणं ध्यायेद्देवमनायासेन स्मरणविषयं कुर्यात् तत्परिपाकमाह मन इति एवमभ्यासपाठेन युगपत्सर्वावयवस्मरणसमर्थः संस्ततो नंतरं निर्विषयं विषयेभ्यो निर्गम्य स्थितं मनस्तस्मिन् हरौ सर्वावयवव्यापितया युद्धत्वा नियुज्य यत्र मनः प्रसीदति निरतिशयं सुखं लभते ताद्विष्णोः परमं पदं समग्ररूपमेव स्मरेत्ततो न्यति किंचिन्न संस्मरेदित्यन्वयः १९ असंस्पृष्टानोपायमाह रजस्तमोभ्यामिति रजसाऽक्षिप्तमितस्ततो विषयैराकृष्टं । तमसा विमूढं कृत्याकृत्यज्ञानगूढं आत्मनः स्वस्य मनः । धारणया तैलधारावदव्युच्छिन्नया स्मृत्या पच्छेद्विषयेभ्य आवृत्तध्यानमशंकुर्यात् । याधारणात्कृतं रजस्तमोभ्यामाक्षिप्तं रागादिमादिकं हंतितयेत्यन्वयः २० न केवलं मलनाशो धारणायाः फलं किंतु निरंतरं भक्तिरक्षणयोगश्चेत्याह यस्यामिति । यस्यां धारणायां । सर्वजगदाश्रयं भद्रं भवं त्रुमीक्षितश्चित्तो योगिनो भक्तिरक्षणो योग आशु संपद्यत इत्यन्वयः । भविकल्पान इति धातोः । कल्पयामं मंगलं मंगलं भगवान्विष्णुरितिवचनम् २१

परीक्षित्विशेषबुभुक्षयाशुकं पृच्छति यथति अत्रयथायत्रयादशीतिपच्छब्दाः प्रश्रुताः । यत्रश्रोदेतिसूर्यः । पच्छब्दस्तु परामर्शप्रश्रुतौ चापि भण्यत इत्यभिभुत्यभिधानाभ्यां निश्चितत्वात् । तथाच यथाकथं यत्रकुत्रयादशीकीदृशीतिसंपद्यते इत्यर्थः २२ तत्रप्रथमतो यथाप्रश्रं परिहरति जितासन इति यत्रेत्यनंतरं प्रश्रं प्रत्याह स्थूल इति २३ क्रममाप्तत्वाच्चादशीतिप्रश्रं प्रतिवाके विशेष इति यदिदं भूतं भव्यं भवच्च जडाजडतद्विश्वं ब्राह्मणकोशे दृश्यते सौर्यस्थवीयसां स्थूलतराणां सकाशात् स्थविष्ठः स्थूलतमो विशेष आह कोशः शिलाक्षणप्रतिमावत्तस्य तदंतस्थस्य हरेर्देहः ननु साभादेह इत्यन्वयः । तदुक्तं शिलावत्तस्य देहोयमंडकोशस्तु सावृत्तिरिति २४ पृथिव्यादिपंचभूताहंकारमहत्तत्त्वसंज्ञैः सप्तभिरावरणैः कवचस्थानीयैः संयुते बहिरावृते । शरीरेऽप्येवमाणत्वात् । तस्मिन् ब्राह्मणकोशे योसौ विशेषेण प्रकाशनाद्विराजारूपां हांतर्वर्तित्वात् सर्वतो वरत्वाद् द्वैराजारूपः पुरुषः पुरुषबहुकर्मफलं स नोतिददातीति पुरुषः असौ भगवान्धारणाश्रयः तद्विषयतया कृताधारणामनोमलं हरतीत्यन्वयः अहंकोशो विराट्प्रोक्तो विशेषेण प्रकाशनात् । वैराजस्तद्वत्तस्यादेः २५ उपदिष्टरूपध्यानप्रकारमाह पातालमित्यादिना अंडारूपप्रतिमायाः पातालादिसत्यलोकपर्यन्तालोकाः पादमूलादिशिरोतान्यंगानि न त्वं हास्थितस्य तस्य हरेस्तान्यंगानि किं तर्हि । तत्पादमूलाद्यवयवैर्भ्योजातानि तदाश्रितानि वातानि तेषां केवलं चिदानंदाद्यात्मकभगवदवयवैरभेदः शंकनीयः । एतस्य पादमूलमित्याद्यभेदोक्तिस्तु ब्राह्मणोऽप्यमुस्वमासीदित्या

राजोवाच ॥ यथासंधार्यते ब्रह्मन्धारणाय त्रसंमता ॥ यादृशीवाहरे दाशु पुरुषस्य मनोमलम् २२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जितासनो जितश्चासोजितसंगोजितेन्द्रियः ॥ स्थूले भगवतोरूपे मनः संधारयेद्विया २३ विशेषस्तस्य देहोयं स्थविष्ठश्च स्थवीयसाम् ॥ यत्रेदं दृश्यते विश्वं भूतं भव्यं भवच्च यत् २४ आहंकोशे शरीरेऽस्मिन् सप्तावरणसंयुते ॥ वैराजः पुरुषो योसौ भगवान्धारणाश्रयः २५ पातालमेतस्य हि पादमूलं पठंति पार्ष्णिप्रपदे रसातलम् ॥ महातलं विश्वसृजः सुगुल्फौ तलातलं वै पुरुषस्य जंघे २६ द्वे जानुनी सुतलं विश्वमूर्तेरुद्धयं वितलं चातलं च ॥ महीतलं तज्जघनं महीपतेन भस्तलं नाभिसरो गृणंति २७ उरःस्थलं ज्योतिरनीकमस्य ग्रीवामहर्बदनं वै जनोस्य ॥ तपोरराटि विदुरादिपुंसः सत्यं तु शीर्षाणि सहस्रशीर्ष्णः २८ इंद्रादयो बाहव आहुरस्य कर्णौ दिशः श्रोत्रममुष्यशब्दः ॥ नासत्यदसौ परमस्य नासे घ्राणं च गंधो मुखमाग्निरिद्धः २९ द्यौरक्षिणी च क्षुरभृत्पतंगः पक्ष्माणि विष्णोरहनी उभे च ॥ तद्भूविजृम्भः परमेष्ठिधिष्ण्यमापोऽस्य तालूरस एव जिह्वा ३०

दिव्युज्यते । एवमेवेन्द्रादिवेवादीनामत्र तदवयवैर्द्रियगोलकाद्यभेदकथनं तत्तदंगादिभ्य उत्पन्नत्वात्तदाश्रितत्वात्तदधीनत्वाभिप्रायं ननु स्वैरूपैक्याभिप्रायम् । तेषां स्वतस्तेभ्यो भिन्नत्वात्प्रतिमापेक्षया गानि भूरादीनि स्वरूपत इत्यादेः तथाचाक्षरपोजना एतस्यां हांतर्वर्तिनो हरेः पादमूलं पातालं पठंतीत्यन्वयः चिदानंदाद्यात्मकात्पादमूलाज्जातं तदाश्रितं चेति ज्ञानिनः शिष्टेभ्य उपदिशन्ति । उपदिष्टास्तथोपासते चेत्तत्राप्येवमेवानुसंधेयम् । हिशब्द उक्तार्थप्रमाणप्रसिद्धिप्रकाशकः पार्ष्णिश्च प्रपदं च पार्ष्णिप्रपदे पार्ष्णिः पादस्य पृष्ठभागः प्रपदं पादाग्रं विश्वं सृजतीति विश्वसृजत्तस्य गुल्फौ मशस्तलं घ्राणं च जिह्वा पर्वणी महातलं पठंतीति पूर्वगान्वयः २६ अधोभागे वितलमुपरिभागे त्वतलमिति विभागः । जघनं कटितलं एतत्स्मरणं विशेषात्स्वपाकार्यमित्यतो महीपत इति संबोधितं भगाद्यस्वप्नमजनकपञ्चनिदानत्वाभिप्रायेण नाभिसर इत्युक्तं नभस्तलं भुवर्लोकः २७ ज्योतिरनीकं ज्योतिश्चक्रस्थानं स्वर्लोकः महर्लोकोऽप्यहरेर्ग्रीवेति गृणंति । जनो जनलोकः । तपस्तपोलोकः रराटिललाटं २८ इंद्रादयोलोकपालास्तस्य बाहव इत्याहुः दिशः कर्णौ गोलकस्थानीयो । अमुष्य हरेः श्रोत्रमिन्द्रियं शब्द इति । नासत्यदसावन्धिनो नासेनासिके गंधो भूमेर्गुणः घ्राणं गंधग्राहीन्द्रियं गंधजनकमाहुरित्यर्थः इन्द्रोऽभिः २९ द्यौरलोकः । अक्षिणी गोलके पतंगः सूर्यः मनुष्याणामहनी देवादीनामहनी इति उभे विष्णोः पक्ष्माणि ततो जाते तदाश्रिते च परमेष्ठिधिष्ण्यं ब्रह्मलोकः मधुरादिरसः ३०

गायत्र्यादिच्छंदांसि गिरो वचनानि गृणन्ति अयं मे दूष्ये चंद्रो दंष्ट्रा द्वाया ज्ञाता वेति शेषः बहु रूपत्वात् पुनर्वचनं । बहु गत्वं बहुत्वस्य इति वचनात् उदुगं जानन्नप्राणि द्विजानि दंताः अत्र प्रवृत्तं संज्ञाऽभावो लिंगव्य
त्ययश्च वेदक्षणे चोतनां ये विज्ञातव्यं प्रायामोहनशक्तिः हासो हासादभिव्यक्ता सप्तसुप्रथमेति सूत्रात् । दुरंतसर्गोऽनवसानविश्वसृष्टिः ३१ ब्रीडालज्जा अधरोऽधरोष्ठः । एवमशब्देन्ययोगव्यवच्छेदकः कः प्र
जापतिः मेढूमिद्विषं वृषणौ बीजद्वयं मित्र इत्युपपत्तलं वरुणश्च ३२ विश्वातत्तपदायैषु प्रविष्टातनुयस्य सतथा तस्य विचंतनुः प्रतिप्रायस्य सतथा तस्येति वा वीरिरोत्तं प्राणिमोर्ध्वं मतिर्गमनं
तस्माद्वयमायुः प्राणिनां जीवनावधिलक्षणमुत्पन्नं कर्मव्यापारः तस्मात्सत्त्वादिगुणानां प्रवृत्तिक्रमः ३३ संध्ये ह्ये अव्यक्तं मूलप्रकृतिं मनोभिमानत्वाच्चंद्रस्य कामादिना नाविकारवद्वत्स्वमुपचारः मनो
मनसोजातः ३४ विज्ञानशक्तिर्विरिचं गिरिकैलासं त्रायत इति गिरेर्वापो ह्वाणं यस्य सतथेति वा गिरित्रोरुद्रः सर्वात्मनः सर्वस्वामिनः अंतःकरणमहंकारः तस्माज्जातः न स्वानि न तेभ्यः । गर्पभाद्वदवाया
मुत्पन्नाऽश्वतरी श्रोणिदेशो स्थितास्तस्माज्जाताश्च ३५ वचांसि लौकिकवैदिकानि विचित्रं तस्य व्याहरणं शब्दः व्याहरणाश्रितानि तज्जातानि च मनुर्वायुः तस्य मनीषा बुद्धिः । ते वायवे मनवे वा धिता येति श्रु
तिः । मनुः स्वायं भुवो वा मनीषा विचारः भगवद्विचारश्चाकिं जातत्वात् स्मृतिकर्तृत्वं मनोर्निवासो निवसनं कर्मजनितत्वात् गंधर्वादीनामुत्पादिके स्वरस्मृती यस्य सतथा स्वरः पट्टजादिलक्षणः स्मृ

छंदांस्यनंतस्य गिरो गृणन्ति दंष्ट्राय मे दूष्ये उदुगं गणा हि जानि ॥ हासो जनोन्मादकरी च माया दुरंतसर्गो यदपांगमोक्षः ३१ ब्रीडोत्तरोष्ठो धर एव लोभो धर्मस्तनो धर्म
पथश्च पृष्ठम् ॥ कस्तस्य मे दंष्ट्रा वृषणौ च मित्रः कुक्षिः समुद्रा गिरयो स्थि संधाः ३२ नद्योऽस्य नाभ्यो थत नूरुहाणि महीरुहा विश्वतनोर्नृपेन्द्र ॥ अन्नं च वीर्यं च सितं
मातरिश्वा गतिर्वयः कर्मगुणप्रवाहः ३३ ईशस्य केशान्विदुरं बुवाहान्वासस्तु संध्ये कुरुवर्यभूषः ॥ अव्यक्तमाहुर्हृदयं मनस्तु सचंद्रमाः सर्वाविकारकोशः ३४
विज्ञानशक्तिं मतिमा मनंतिसर्वात्मनो तः करणं गिरित्रः ॥ अश्वाश्च तयुः प्रगजान् स्वानि सर्वे भृगाः पशवः श्रोणिदेशे ३५ वचांसि तद्व्याहरणं विचित्रं मनुर्मनीषाम
नुजो निवासः ॥ गंधर्वविद्याधरचारणाप्सरः स्वरस्मृतीरसुरानीकवीर्यः ३६ ब्रह्माननः क्षत्रभुजो महात्मा विदूरं प्रिश्चितकृष्णवर्णः ॥ स्वाहा स्वधा वीर्यमु
णोपपन्नो हव्यात्मकः कर्मवितानयोगः ३७ इयानसा वीश्वरविग्रहस्य यः सन्निवेशः कथितो मया ते ॥ संधार्य ते सिमन्वपुषि स्थविष्ठे मनः स्वबुद्ध्या नयतोऽस्ति किं
चित् ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं पुराधारणयात्मयोनिर्नष्टां स्मृतिं प्रत्यवरुह्य तुष्यन् ॥
तथा स सज्जैदममो घट्टिर्ध्याप्य यात्प्राग्व्यवसायबुद्धिः ३

कस्य जनकं वीर्यं यस्य सतथा ३६ ब्रह्मणः ब्राह्मणजातेर्जनकमाननं यस्य सतथा क्षत्रजातेरुत्पादकौ भुजो यस्य सतथा विशां जमकौ ऊरु यस्य सतथा । अंघ्रिश्चितः कृष्णवर्णः शूद्रजातिर्यस्य सतथा दे
वपितृभ्यो विनियुज्यमानस्वाहा स्वधा तयोरुत्पादकौ वीर्यगुणोरेतो गुणस्तेनोपपन्नः हव्यजनक आत्मा मध्यदेहो यस्य सतथा अग्निष्टोमादिकर्मवितानस्योत्पादको योगउपायो यस्य सतथा वितानं विस्तारः
३७ उक्तार्थमुपसंहरति इयानिति ईश्वरविग्रहस्य वैराजारूपहारे देहस्य यः सन्निवेशोऽवस्थितिर्विशेषः स इयानि त्वं भूतो मया ते तव कथितः यतोऽस्मादीश्वरविग्रहादस्य विष्टमुत्तमं चनास्ति । यो मिभिर्मनोऽस्मि
न् स्थविष्ठे सर्वोत्तमे वपुषि स्वबुद्ध्या संधार्यते । मनो नैर्मलयापेति शेष इत्यन्वयः ३८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ एवं वैराजारूपस्य मूलरूपस्य
धारणाश्रयत्वमुक्त्वाऽस्मिन् अध्याये तत्तद्व्ययकमलकणिं कांतवर्तिनो हरेरात्माख्यरूपस्य धारणाविषयत्वं तदुपासकानां फलं वोपदिशति । तत्र प्रथमतो धारणायां सिद्धप्रवृत्तये कुमकस्य दृष्टफले धारणेति
शंका शं कुमुन्मूलयन्ब्रूहि यद्वा विपर्ययमिति प्रश्नपरिहरति एवमित्यादिना आत्मा परमात्मा योनिः कारणं यस्य सतथा स ब्रह्मा पुरा आदिसृष्टौ कालेन नष्टांतिरोहिवां प्राकल्पविषयां स्मृतिमेव मुक्तधारणया प्रत्य

तिरतीतादिविषया असुरानी

वरुणाऽकुरीकृत्यप्रतिलभ्यतुष्यन्नलुब्धुदिगच्छन्व्यवसायेजगत्सर्जनलभ्यणोद्योगेबुद्धिर्यस्यसतथा सतएवधारणायाएवागोचरहृष्टिः । अप्यथात्मलयात्पूर्वथावस्थिततथेदंजगत्सर्जतयन्वयः । ब्रह्मणोदृष्ट
फलत्वादियंविश्वसनीयेतिविज्ञायते १ बाह्मणोऽमोचरस्यकथंधारणावलंबनत्वमत्राह शब्दस्येति उक्तप्रकारेणश्रोतव्यादित्वेनविपश्चितांसमतत्वात् स्वतन्त्रत्वात् ब्रह्मादिसर्वजगत्संपृत्वात्सर्वतःस्थितत्वा
त्सर्वस्यतदधीनत्वात्सर्वगुणसंपूर्णत्वाच्चशब्दस्यब्रह्मणोवेदादिसर्वशब्दराशेरैवहरिः पंथाविषयोमुख्यवाच्यइत्यन्वयः । इंद्रादिनाम्नांपुरंदरादिष्वेवब्रह्मत्वात्हरेस्तन्नामवाच्यत्वेकदेः काप्यप्रयोजकत्वमत्रा
ह यन्नामभिरिति मायामयईश्वरेच्छानिर्मितत्वात्तदधीनेसंसारेशयानः परिभ्रमन्किमप्यजानन्वर्तमानोतएववासनयानानाकर्मवासनयामानायांनेषुपरिभ्रमन्त्योजीवस्तस्यधीर्यत्पुरंदरादिकर्मिन्द्रादिनाम
भिर्ध्यायति तत्रपुरंदरादावर्थानिन्द्रादिनाम्नामनुग्रहतपरमैश्वर्यादिलक्षणाप्रविंदतेअलंबुद्धिनामप्रोति किंचतदुपास्त्यातेभ्यःपुरुषार्थाश्चनलभते । कुतइत्युक्तं अपार्थैरिति तत्रैश्वर्यावर्थानामसंभवात् अ
तोहरिरेवपरमैश्वर्यादिगुणाकारत्वेनाभिधेयइतिसएवस्मर्तव्यइति अन्यत्सर्वस्मर्तव्यंप्राधान्येनेतिभावः अनुपसर्गोपिकिंप्रत्ययविधानाद्व्यापत्तीतिधीज्ञानाभयःपुरुषोवायदित्यस्याव्ययत्वेनापार्थैरित्यने
नसंयोज्ययदपार्थैर्धस्मिन्पुरंदरादावपार्थैरिन्द्रादिनामभिःपुरंदरादिकंध्यायतितत्रपुरंदरादावित्तिवा सर्वनामायतोविष्णुस्तद्व्यवसायार्थानुत्परोदितेस्मृतिप्रसिद्धिदिशब्देनाह २ सर्वशब्दानांविष्ण्वैकविषय
त्वेविदुषामभिवादनादिसर्वव्यवहारोच्छेदमसंगइतितत्राह अतइति एवंसर्वनामार्थतयाहरिरेवव्यवस्तद्व्यवहार्यथयतोऽतःकविःसर्वज्ञः । अग्रमतोजागरणशीलोनाम्नांहरिविषयत्वमविस्मरन्नित्यर्थः अत

शब्दस्यहिब्रह्मणएषपंथायन्नामभिर्ध्यायतिधीरपार्थैः ॥ परिभ्रमंस्तत्रनविंदतेऽर्थान्मायामयेवासनयाशयानः २ जतःकविर्नामसुयावदर्थःस्यादप्रमतो
व्यवसायबुद्धिः ॥ सिद्ध्यन्यथार्थेनयतेततत्परिश्रमंतत्रसमीक्षमाणः ३ सत्यांक्षितौकिंकशिपोःप्रयासैर्बाहौस्वसिद्धेह्युपबर्हणैःकिम् ॥ सत्यंजलौकिंपु
रुपर्णपात्रैर्दिग्वस्रलाभेसतिकिंदुकूलैः ४ चीराणिकिंपथिनसंतिदिशंतिभिज्ञानोवांग्रिपाःपरश्रुतःसरितोप्यशुष्यन् ॥ रुद्रागुहाःकिमवधूतसुहृन्नकृष्णःक
स्माद्भ्रजंतिकवयोधनदुर्मदांधान् ५

एवव्यवसायबुद्धिर्निश्चयबुद्धिर्नामसुहरीतरविषयेषुघटादिषु अभिवंदनादिनायावदर्थः स्वप्रयोजनयस्यसतथास्यात् । नातोधिकप्रयोजनइत्यर्थः अन्यथाघटादिलोकविषयव्यवहारमंतरेणार्थैस्वप्रयोज
नेसिद्धेस्वयमेवसंपन्नोतत्रयतेतेत्यन्वयः कुतोत्राह तत्तदिति तत्तत्पदार्थेषुतत्तत्परिश्रममर्थपूर्त्यभावेनभनःकुंशंसमीक्षमाणइत्यन्वयः ३ इदानींस्वतःसिद्धिप्रकारंदर्शयति सत्यामिति देवनिमितायां
क्षितौसत्यांकशिपोःशय्यायाःसंपादनेप्रयासैःकिंनकिमपिप्रयोजनम् । शरीरयात्रानिर्वाहस्यद्रव्यांतरेणसिद्धत्वादितिभावः । बाहौस्वसिद्धेस्वतोऽनायासेनसंपन्नोसतिउपबर्हणैःशिरःपीठेरुच्छीर्षकैःकिम् ।
करांजलौसतिपुरुभिर्विस्तीर्णैःपर्णपात्रैःकिम् । बर्हणैर्दलपत्रमित्यभिधानं । दिशामेववस्त्राणालाभेसतिदुकूलैर्नैष्कापाचक्षुमादिवसनेःकिं ४ ननुभवाद्दशानायोगिनांक्षित्यादिनाशरीरयात्रासिद्धावप्यप
रिपकयोगिनांपुंसांकथमुपभोगःसंपद्यतइत्यत्राह चीराणीति पठचीराणिगृहिभिर्देयानि पथितोरणे दरिद्राणांचभिभूणामाच्छादनकराणिचेतिस्मृतेः पथितोरणेगृहस्थैर्निहितानिचीराणिजीर्णवस्त्रा
णि । मूषकादिमभिजानिवा । नसंतिकिं भोजनार्थमितिचेत्परान्फलपाकादिनाविश्रतीतिपरभृतः आंग्रिपावृक्षाःफलादिनानोदिशंतिवादिशंत्येवउदकार्थमितिचेत्सरितःस्यंदमानानद्योऽशुष्यन्नापिकिं
शुष्यन्नित्यर्थःशयनार्थमितिचेत् गुहारुद्राःपिहिताःकिं केनचिदितिशेषः गुहासुसिंहादिभयेनकथंवासःसंपद्यतइतितत्राह किमिति कृष्णोवधूतानांधूलिधूसरांगानांयोगिनांसुहृन्नाकिम् सुहृदेव अतोव
स्त्राद्याशयाकवयोधनादिदुर्मदेनांधान्विवेकचक्षुरहितान् राजादीन्कस्माद्भ्रजंतिनभजंत्येव अतोमुमुक्षुणायदृच्छपालब्धाशनादिनाभाव्यामेतिभावः ५

१ हरिः इंद्रादिशेषशब्दवाच्यः तथाध्यानेनपुरुषार्थप्रदत्वात् । व्यतिरेकेणैन्द्रादिबदित्यनुमानमत्राभिप्रेतम् ॥ नविंदतेर्थानित्यनेनोक्तहेतोः सूचनात् ॥ इतिपादुपार्थ

इदानीमुक्तानुष्ठानपरिपाकप्रकारमाह एवमिति एवमुक्तप्रकारेण यद्वच्छयालब्धा शनानादिना वृत्तिद्वयप्रसन्नस्य स्वतः स्वतंत्रस्य हरेः प्रसादात्स्वचित्ते स्वाधीनतया वर्तमाने सति भगवानैश्वर्यादिगुणसमुद्रोऽनं तः परिच्छेदशून्यः आत्मा परमात्मा देहपुत्रादिभ्यो त्यंतं प्रियोर्थ इति कृत्वा निर्वृतः समुद्रतरो मां चो नियतार्थ एतं मितः प्रेत्याभिसंभावितास्मीति निश्चितार्थः पुरुषस्तं भगवंतं भजेत । कदाचिदपि तद्भजनं न मुंचेत् । ततः किं फलमत्राह संसारेति यत्र यस्मिन्सेव्यमाने सेवकस्य संसारहेतूनामविद्यादीनामुपरमः । अविद्यादीनां सद्भावे सोस्तीति शक्यशंका । तएव न संतियत इति शंका नोऽमुं प्रकातिरिति भावः तदेतत्पेपइ त्यादिश्रुतिसिद्धं हरेः प्रियार्थत्वं च । न केवलं संसारहेतू परमः फलं । किंतु निर्दुःखानंदानुभवलक्षणमोक्षप्राप्तिश्चेति च शब्दः ५ भजनापरपर्यायोपासनं गुणोपसंहारेण कार्यमिति यदतस्तद्गुणकथन पूर्वकं तदेवोपासनं स्पष्टीकुर्वन् विपक्षे बाधकमाह स सर्वविदिति प्राण एवैतस्मिन्पुंरजाग्रतीति श्रुतेः पंचवृत्तिरेको मुख्यप्राण एव यथा सुप्तजनस्येक्षिता द्रष्टा । तथा सहरिः सर्वान्वेत्तीति सर्ववित् हृदि स्थित्वानुभूय धेष्टानंदानुभवनात् सर्वो गुणपूर्णः आत्मा स्वामीत्येवं गुणानुपसंहृत्य सत्यं सर्वतः सारमानंदनिधिं तं विष्णुं भजेतोपासीत आधिव्याध्यादिसमुद्रावेप्युपासनं न हातव्यमित्याशयेनोक्तं सर्वात्मनेति अतो न्यतः परमात्मानुपासनेऽपि आत्मघातः अहितकरणादिना स्वात्महनारूपदोषापत्त्या नित्यदुःखतमप्राप्तिः स्यादित्यन्वयः च शब्दस्तत्तद्योग्यतानुसारेणेत्यस्मिन्नर्थे यथेकस्तु बहून्मुपानुसुप्तः पश्यति प्रभुः यथेष्टम वनाद्विष्णुरनुभूः परिकीर्तित इत्यादेरुक्त एवार्थ इति । स्वेच्छयानुकूलविग्रहग्रहणाद्वाऽनुभूः अनेन प्राणेन दत्तानि चेष्टालक्षणात्मिकमाणीत्यानंदशब्देन कर्माभ्युच्यंते तेषां फलपर्यंतं निधाय कत्वेन निधिपाल

एवं स्वचित्ते स्वत एव सिद्ध आत्मा प्रियोर्थो भगवाननंतः ॥ तं निर्वृतो नियतार्थो भजेत संसारहेतू परमश्रयत्र ६ स सर्वविद्भ्यनुभूश्च सर्व आत्मा यथा सुप्तजने क्षितैकः ॥ तं सत्यमानंदनिधिं भजेत सर्वात्मना तो न्यत आत्मघातः ७ कस्तं त्वनादृत्य परानुचितामृते पशुत्वमसतीनामयुं ज्यात् ॥ पश्यन् जनं पतितं वैतरण्यां स्वकर्मजान्परितापान् जुषाणम् ८ केचित्स्वदेहांतर्हृदयावकाशे प्रादेशमात्रं प्ररुषं वसंतम् ॥ चतुर्भुजं कंजरथांगशंखगदाधरं धारणया स्मरंति ९ प्रसन्नवक्त्रं नलिनाय तेक्षणं कदंबाकिंजल्कपिशंगवाससम् ॥ लसन्महाहारहिरण्ययांगदं स्फुरन्महारत्नकिरीटकुंडलम् १०

नत्वात् स्वामित्वाद्वाऽऽनंदनिधिर्हरिस्तं च ७ भगवदुपासनामकुर्वाणस्य पशोरपि वेलक्षण्यं नास्तीत्याह कस्तमिति नरके विगततरणत्वौ द्वतरपीनामनदीयात् स्यादहिरण्युपासना रूपदोषात्पतितं स्वकर्मजा न्स्वकृतकर्मसमुद्रान्परितापान् सर्वतो दिशमायातान् दुःखविशेषान् जुषाणं भुंजानं जनंगुरुशास्त्रोपदेशदृष्ट्या पश्यंस्तु शब्दसूचिततादृशदुःखनिवर्तकालं बुद्धिगोचरसुखप्रदं हरिचपश्यन्को विवेकी तं भगवंतं मनादृत्या सतीमशुभां परानुचितां हिरण्ययागुपास्ति लक्षणां स्मृतं युं ज्यात् पशुत्वं विवेकबुद्धिराहित्यमृते । यदि युं ज्यात्तर्हिसपशुरेव न विवेकीत्यन्वयः चतुर्वैद्यपियो विप्रो वासुदेवं न विंदति । वेदभारभराकां तः सवेवास्मिन् गर्दभ इति ८ योग्यता तारतम्येनाधिकारिणां बहुत्वात् स्थूलरूपोपासनयोग्यानां तदुपास्तिमभिधायाधुना स्वदेहहृदयकमलकोणकानिकेतनात् मोपासनायोग्यानां तदुपासनाविधत्ते केचिदिति केचिदात्मा मोपासनायोग्याः स्वदेहांतर्हृदयावकाशे वसंतं प्रादेशमात्रं प्रादेशपरिमाणम् । कंजपंजरथांगसुदर्शनं शंखपां च जन्यंगदां कौमोदकधारयतीति कंजरथांगशंखगदाधरस्तं धारणया वेत्तधारावदस्तं हितमनो वृत्त्या स्मरंतीत्यन्वयः ९ श्लोकचतुष्टयेन न मेव विशिनीष्ट प्रसन्नवक्त्रमित्यादिना नलिनवद्रक्तपद्मदलवदायते दीर्घेर्दक्षणे यस्य स तथातं कदंबः कुण्ठप्रियस्त रुस्तस्य पुष्पस्य किंजल्कमं सुरविशेषस्तद्वत्पिशंगपीतं वासो यस्य स तथातं लसन्महाहारश्च हिरण्ययांगदश्चेति लसन् महाहार हिरण्ययांगदस्तथा । स्फुरंति शोभमानानि महीति चरत्नानि तैर्बुक्तां किरीटं कुंडलं च यस्य स तथातम् १०

१ इतश्चरमदेहात् प्रेष्यमृत्वा एतं हरिं अभि आभिमुख्येन संभावितास्मि सम्यक् यथा योग्यं प्राप्तो मा विव्यामीति नियतार्थ इति तात्पर्यदीपिका ।

लाख्यविष्णुरूपोधीरः कृत्याद्विधिनिषेधलक्षणात्कार्याद्विरमोदित्यन्वयः । भक्त्याप्राणवशेनीत्वाजितमाणोभवत्युत । जीवस्थोभगवान् विष्णुः क्षेत्रज्ञ इति गीयते । दृढतस्तु स एवात्मा व्याप्तोऽप्यात्मेति भण्यते ।
 हरौ हरेर्भवेत्तीति स्तदेकत्वस्याचिंतनं । अन्यत्र तन्मिथ्यादिचिंतनं नीतिरुच्यते इति प्रमाणेभ्य उक्त एवाधोऽन्योन्यस्वकपोलकल्पित इति भावः । मनस्तत्त्वं बुद्धितत्त्वे बुद्धितत्त्वं क्षेत्रज्ञेऽधिष्ठानभूते तत्क्षेत्रज्ञरमात्म
 निशोधितत्वं पदार्थोचिन्मात्रे तमात्मानं शोधितत्वं पदार्थभूते परमात्मन्यवरुध्यैकीकृत्य भेदहेतुमाविद्याधिष्ठानं पदार्थज्ञानेन निरस्य कृत्यात् विरमेतेति मायावादनः एतां व्याष्टिरूपां
 बुद्धि क्षेत्रज्ञे समष्टिरूपहिरण्यगर्भात्मानि संक्षेत्रज्ञात्मानिकारणात्मानमात्मनि शुद्धे ब्रह्मण्यवष्टभ्य कृत्याद्विरतः स्यादिति पौराणिकं मन्याः इति द्वयमापि प्रमाणविरुद्धत्वादुपेक्षणीयं मनश्चोतिश्च शब्दे
 न मनःशब्दवाच्यं रुद्रं बुद्धिशब्दवाच्यं वाणीं विरंचलक्ष्मीद्वाराक्षेत्रज्ञे लयं तत्त्वानां स्वस्वकारणेषु कल्पत इति ज्ञातव्यं उपोधिके समीपे चेति शांतिः प्रशममंगल इति च मंगलं भगवान् विष्णुरिति च १७
 एवमुत्क्रांतो ज्ञानी यं लोकमाप्नोति तमितरलोकेभ्यो व्यावर्तयति । नयत्रेति । यत्र यस्मिं लोकेऽनिमिषाणां रुद्रादिदेवानां प्रभुः कालो वा युने प्रभुः स्वशक्तेरुद्धो धकः । हरिश्च प्रकृतिश्चैव ब्रह्मवायुतथैव चेत्या
 देः ये रुद्रादयो देवाः जगतामीशिरजगति स्वस्वकार्येष्ववर्तयामासुस्ते देवानमभवन्ति कुतोऽन्यावकाशो न कुतोऽपीत्यर्थः । यत्र यस्मिन् स्थाने सत्त्वादिगुणत्रयं च स्वशक्तिप्रकाशकं न । विकारो वैभूतं
 द्विधात्मको हंकारश्च न । महान् महत्तत्त्वं प्रधानं प्रकृतिश्च न । जरादिस्वधर्मापादिकानभवन्तीत्यर्थः १८ न न कालादिसंसारभावाद्दृशविषाणवभास्तोति तत्राह । परंपदमिति । तद्वैष्णवां विष्णो

नयत्र कालो निमिषां परः प्रभुः कुतो नु देवा जगतां य इति शिरे ॥ नयत्र सत्त्वं नरजस्तमश्च न वै विकारो न महान् प्रधानम् १८ परंपदं वैष्णवमामनंति यन्नेति नेतीत्यत दु
 त्सि सृक्षवः ॥ विसृज्य दौरात्म्यमनन्यसौ हृदा हृदोपगुह्या पुरमुपदेपदे १९ इत्थं मुनिस्तूपरमेव्यवस्थितो विज्ञानदृग्वीर्यसुरं धिताशयः ॥ स्वपार्ष्णिना
 पीडय गुदं ततो निलं स्थानेषु पट्मूत्रमये जितकुमः २०

विद्यमानं परंपदं प्राप्तव्योत्तमं लोकमामनंति पठन्तीत्यन्वयः । अनेन यथा कालादिकृतो पदो हरेर्नास्ति तथा लोकस्यापीत्युक्तं भवति । यत्संबंधाल्लोकोऽपि तादृक् महिमा स विष्णुः किं माहिमेति तत्राह यन्नेतीति
 वैष्णवमिति यनेन प्रस्तुतो विष्णुरयमुच्यते । अतस्तस्मात् ब्रह्मण इतरत्संसारलक्षणं दुःखमुत्सिद्धक्षवस्त्यक्तुकामाः विशिष्टाधिकारिणोऽयं विष्णुर्नेति नेति पृथिव्यादिव प्राकाशादिव च न तत्कारणमहदविव
 चन तदभिमानिव च नेत्युपास्य तदौरात्म्यं दुरात्मनामसुरप्रकृतीनां विद्यमानं संसारदुःखं विसृज्या नन्यसौ हृदा अनन्यभक्ता हृदानिरतिशयस्त्रेहलक्षणभक्त्योपगुह्यपदेपदे मनसानिरंतरं परिरम्यामुमापुः एवं
 विधस्य हरेर्विद्यमानमिति पूर्वोक्तान्वयः यद्वा यत्सर्वोत्तमं परममंगलं विष्णुरूपमाप्तवान् तद्रूपमितरेभ्यो व्यावर्तयति नयत्रेति अतस्तस्माद् ब्रह्मणोऽन्यदजगदुत्सिद्धक्षवस्त्याजयितुकामाः सवा एष आत्मानोति ने
 तीत्यामनंति तीदित्यन्वयः देवानामचेतनत्वेन बुद्धिपूर्वकप्रवृत्त्यसंभवात्कथं तदुक्तं निर्णेतुं शक्यत इत्यत्राह विसृज्योति । वेदोक्तं निर्णयदौरात्म्यं दुष्टोपास्ति मैक्यविषया विसृज्यपदेपदेऽन्वहं हृदोपगुह्यापरोक्षी
 कृत्या नन्यसौ हृदा भूतभवद्भविष्यंतोऽमुमापुरामुर्वंस्याप्स्यंति वाऽतो युक्तमुक्तमिति १९ संप्रति ज्ञानिनो देहादुत्क्रमणप्रकारमाह इत्थमिति तु शब्दः प्रकरणभेदार्थः इत्थं स्थिरं सुखं चासनमित्युक्तप्रकारेण
 मुनिरुपरमेदुत्क्रांतो भवेत् । कथमत्राह व्यवस्थित इति देहादुत्क्रमणे व्यवस्थितो निश्चितबुद्धिः । विज्ञानमात्मयोग्यज्ञानं स्वाविषयविषयंतदेव कृत्यावीर्येण सुष्ठुराधितो दग्धभाषयो वा ज्ञातः करणं यस्य सत
 थोक्तः । विज्ञानं दमेति भुवो विज्ञानस्य ब्रह्मणोऽसौ वीर्येणेति वा जितकुमः शरीरगलानिरहितः पथमे स्वपार्ष्णिना गुह्यापोभागेन गुह्यमपानद्वारायापीक्य ततोऽपानद्वारानिरोधानंतरं । ततोऽप्युपाधारात्तुर्द

पश्चादनिलमुदानवापुमुत्थाप्यनाभिहृदयोरस्तालुमूलमध्यमूर्धसुषुप्तस्मानेषुकमाहुस्तमयेद्वैतमयेदित्यन्वयः २० संक्षिप्तोक्तविशिनष्टि नाभ्यामिस्थादिना मुनिमूलाभाराजतुर्दलपञ्चाशतिनाभ्यां
स्थितं पद्मदलपञ्चेनीतमुदानगस्याजसनाच्छाहृदिदशदलपञ्चेऽवरोप्यसाभिधाय ततोदशदलपञ्चातमुपसिद्धावद्दशदलपञ्चेनयेत् मनस्वीमनःसमाधाननिरस्तस्तोद्वादशदलपञ्चाघषानाद्वयंतरंगद्वयेत्तथा
धियानुसंधायशनकैरसंभ्रमेणस्वतालुमूलं पोटशदलकमलंनयेत् २१ तस्माद्भुवोरंतरंभूमध्यस्थितं द्विदलं कमलमुन्नयेत् तत्रापीतिकर्तव्यतयाभाव्यामित्याह निरुह्येति । निरुद्धाः सप्तानामभ्यानां कर्मा
क्षिनासिकादिसंज्ञानांप्रधानोपेनसतथोक्तः । अनपेक्षोवाक्षसुखानिच्छुः । अत्रापीत्यंभावमाह स्थित्वेति मनसापरंगतोभूमध्येतुमुहूर्तार्धस्थित्वामार्गगम्याविशेषेभ्यकुंठदृष्टिर्धूर्धनिशिरोमण्योनिर्भि
द्यविसृजेत्शरीरमितिशेषः यतइत्यनेनचित्तनमुच्यते अथैकयोर्ध्वमुदानः । प्राणापानाविद्यायां चपिंगलायां चवर्ततः । व्यानःसंधिषुसर्वत्रउदानोब्रह्मनादिगइतिश्रुतिस्मृतिभ्यामुदानगतिर्व्रह्मनादभ्यासि
तिसिद्धं ॥ इत्थंमुनिरित्यनेननिर्गुणविद्याफलमुक्त्वास्वर्पापिणनेत्यनेनसगुणविद्याविदोदेहोत्क्रमणप्रकारउच्यतेइत्येतदनुपपन्नमेकशकप्रतयामुख्यार्थसंभवतिवाक्यभेदायोगादिति २२ एवंदेहादुत्कां
तानांयोगिनांमाध्यस्थानंगम्यंवाह यदीत्यादिनाश्लोकद्वयेन अत्रयदिअथउतेतिशब्दाः पुनरावृत्त्यान्वेतव्याः तथाहि यादिसम्पक्कपकभक्त्याविसाधनवांस्तर्हिअथोत्क्रमणानंतरंमेवपारमेश्वर्यपरमे
ष्ठिनोब्रह्मणोलोकंमयास्याति तत्रापांकिं करोतीतित्राह अथेति अथतल्लोकप्राप्त्यनंतरं पुनरुत्पत्तिहीनोब्रह्मसालोक्यमात्रंशान्द अथभक्त्यादिलक्षणपरिपाकापयोगीवसति अनंतरं ब्रह्ममलयेब्रह्मणासह
स्वयोग्यामुक्तिप्राप्तीतिशेषः । उतशब्दोऽप्यर्थे यद्यदिततउतपूर्वोक्तयोगिनोपपरिपक्वभक्त्यादिकल्याणवांस्तर्हिबैहायसानां वैमानिकानांसिद्धानांविहारं क्रीडास्थानंमहर्लोकंदिप्रयास्यतितत्रास्यपो

नाभ्यांस्थितं हृदयधिरूप्यतस्मादुदानगत्योरसितंतनयेन्मुनिः ॥ ततोनुसंधायधियामनस्वीस्वतालुमूलंशनकैर्नयेत् २१ तस्माद्भुवोरंतरमुन्नयेतानिरुद्धसप्ता
श्वपथोनपेक्षः ॥ स्थित्वासुहूर्तार्धमकुंठदृष्टिर्निर्भिद्यमूर्धन्विसृजेत्परंगतः २२ यदिप्रयास्यत्यथपारमेश्वर्यवैहायसानामुतयादेहारम् ॥ अष्टाधिपत्वंगुण
सन्निवायेसहैवगच्छेन्मनसैर्द्रियैश्च २३ योगेश्वराणांगतिमामनंतिबहिस्रिलोक्याःपवनांतरात्मा ॥ नकर्मभिस्तांगतिमाप्नुवंतिविद्यातपोयोगसमाधे
माजाम् २४

गफलमाह अष्टाधिपस्यामेति अथमहर्लोकविस्थानेऽष्टानाभ्यामादिपोगानामाधिपस्याभिवाच्यवसतिअथयादिसम्पक्कपकभक्त्यादिमानमतीकाकंवनस्तर्हिपत्रपवनस्यांतरात्माविकुंठनायस्तत्रविकुंठना
यल्लोकेऽमुक्तस्थानेऽमुक्तैर्देवैरुपास्यमानंहरिं प्रयास्याति पवित्रतीकाकंवनस्तर्हिपत्रपवनस्यांतरात्मापेतिवापुर्ध्वान्दशसंस्पर्शलोकेवापुर्ब्रह्माणं चप्रयास्याति २३ किमुक्तंभवतित्राह योगेश्वराणामि
ति । त्रिलोक्या भूम्यंतरितस्वर्गतंज्ञायावद्विर्महर्लोकदोयोगेश्वराणांगतिमामनंतेनत्वर्वाक् । तल्लोकवाप्तौसाधनविशेषमाह विद्येति विद्याऽपरोक्षज्ञानंतादादिपुण्यार्थसाधनसामग्र्यमितोपुंसांतामह
र्लोकदिगार्तकेवलकर्मभिर्माप्नुवंति कित्परोक्षज्ञानेनैव अत्रापेक्षयाविशेषः । मुणानांस्त्वादीनांसंनिवायःसंनिवासेपत्रसगुणसंनिवायस्तस्मिन्महर्लोकविर्कुंठान्तमुक्तस्थानादधिकेप्रदेशेप्रयास्यन्
प्राज्ञोद्विषममोभिःसहैवगच्छेत् आधिष्ठतनिजहृदयस्यापितस्यान्धकर्ममोक्षपथंतेदंशब्दोत्तरेवास्मिन्पुकेः पश्चादज्ञानादिगुणसंनिवायेमुक्तस्थानेचिन्माजैर्द्रियमनोभिःसहैववसति । तत्रोक्तं । चिन्मा
जोर्लोद्विषाण्याहर्मुक्तानामन्यदेवोति । ईपुत्रीन्कर्मणालोकानुज्ञानेनैवतदुत्तरान् । तत्रमुक्त्याहरियादितदन्वेवापुरेवतु । अथकापेनतेपांतिवापुर्गहर्हिमेववा । स्थानमात्राश्रित्यास्तैतुपुनर्जनिवि
जिताहिसमाख्यावचनमलादध्याहारेणव्याख्यातम् । तनुस्वमनीपोत्सेभावकादिति । अतिपारमेश्वर्यमधिकोक्तंमयास्पतिवार्हमनसैर्द्रियैःसहैवगच्छेदितिवान्वयः पत्रपेये चराणांगतित्रिलोक्यावदि
रामनंति पत्रपवनांतरात्मातसहिसहैवमाजानांगति कर्मभिर्माप्नुवंतीतित्रा २४

तस्य योगिनो मार्गमाह । वैश्वानरमिति सुषुम्नया ब्रह्मपथेन शोचिषा । रोचिः शोचिरुभयस्याचभिधानं । गतो निर्गतो चिरादिदेवान् गत्वा य वैश्वानरं
याति भयवैश्वानरप्राप्त्या विधूतकल्कोदग्धपापतृणस्ततो वैश्वानरलोकादुपस्तादुपरिहरेः शैशुमारं चक्रं शिशुमारं स्वरूपं मया तीत्यन्वयः । वैश्वानरेद्युतया वासुपेनादेह एव वा । विधूय सर्वपापानि पातिकास्तु
प्रकेशवामित्येतदधेति सूचितम् २५ वैश्वानरो नामाकशतितत्राह य इति यो भूतानामंतः कोष्ठमाग्नौ स्थित्वा तदुक्तं चतुर्विधमंत्रं पचति यश्च ब्रह्मांडमध्यगः स्वपुरमध्यगस्तपति प्रकाशते स प्रधानवद्विवैश्वान
राख्यो ब्रह्मदेवपितृलोकगंतुर्मुनेर्योगिनः कर्मयोगिनश्च गम्यस्त्वान्मार्ग इतीरित इत्यन्वयः । पितृपानं देवपानं ब्रह्मपानमिति त्रिधा । गच्छन् वैश्वानरं पातितस्मान्मार्गः स्फुरितः । देवपानेन गंतुणां वैश्वा
नरादवागच्छिरादयोग्याः संति । ब्रह्मदेवपितृलोकगंतुभिः सर्वैरपि वैश्वानरः प्राप्यत इति चोतनाय वैश्वानरं पातीति प्रथमत एव वैश्वानरप्राप्तिकथनामिति ज्ञातव्यं २६ केतर्हित इति तत्राह देवपानमिति शरी
रदक्षिणपार्श्वस्थपिंगलाख्यनाडीभिः शतायुषामरणालपोत्क्रमणादहान्यहःसंबंदे देवपानमेति इडाभिर्देहवामपार्श्वस्थे डाख्यनाडीभिः शतायुषामरणेन राभीः राजिसंज्ञं पितृणां पानं पितृपानमेति । देवपान
पितृपानमार्गस्थानामहरादिकालाभिमानिनीनां देवतानां भावुर्पादहानिराग्नीरिति बहुवचनं । दक्षिणाः पिंगलाः सर्वा इडावामाः प्रकीर्तिताः । नाड्यो धर्ममध्यमा प्रोक्ता सुषुम्नावेदपारगैरिति । देवपान
स्य मार्गस्थाग्रहः शब्दाभिर्ज्ञेयः । पितृपानस्य मार्गस्थारात्रिष्वन्दाह्वयमाता इति वा । पिंगलेऽहमध्यस्थया सुषुम्नया नाड्या शतायुषा विशिष्टसुखवत्त्वाच्च द्विषुवत्तारूपं ब्रह्मपानमेति । विशिष्टं सुखं विषु ।

वैश्वानरं पाति विहाय सागतः सुषुम्नया ब्रह्मपथेन शोचिषा ॥ विधूतकल्कोदहरेरुदस्तात्पयाति चक्रं नृपशैशुमारम् २५ योतः पचति भूतानां यस्तपस्यं ह मध्य
गः ॥ सोमिर्वैश्वानरो मार्गो देवानां पितृणां मुनेः २६ देवयानं पिंगलाभिरहान्येति शतायुषा ॥ रात्रीरिडाभिः पितृणां विषुवत्तां सुषुम्नया २७ तद्विश्वनाभिप्र
तिपद्य विष्णोरणीयसा विरजेनात्मनैकम् ॥ नमस्कृतं ब्रह्मविदामुपैति कल्पायुषो यद्विबुधारमंते २८ अथो जनंतस्य मुखानलेन दंदं दद्यमानं स निरीक्ष्य विश्व
म् ॥ निर्धातिसिद्धेश्वरजुष्टाधिष्ण्यं यद्वै परार्धं तदुपारमेष्ठयम् २९

तदस्यास्तीति विषुवत् । तस्य भावो विषुवत्ताता । सपपोरभेदाद्वीत्युपतर्गयोगाद्वासकारस्य प्रकारः विषुवत्ता ब्रह्मपानां विशेषेण सुखं पतदति । रागोपरक्तसुखादिदातृत्वात् पिंगलादेर्देवपानादिसंयत्ताख्य
त्वं । तदुक्तं पिंगलादेवपानं स्यात्पिंगलाख्यसुखदापतः । इडाग्रदानात्पितृणां येषं मार्गः प्रकीर्तिता इति । अत्र देवपानं ब्रह्मपानभेदोऽवांतरो वर्गतव्यः २७ अधुना शिशुमारलोकादुपरितनमार्गं प्रकाशमा
ह । तदिति । शैशुमार इत्यनेन यद्रूपमुक्तं विष्णोस्तद्विश्वनाभिविश्वाधारं रूपं प्रतिप्रथ तु शब्दसूचितान्तदनुज्ञाभावात् । विराजेन विगत रागादिदोषेणाऽणीयसा सुखमतरेणात्मस्वरूपेण सर्वोपि ब्रह्मज्ञानि
जनस्तल्लोकमुपैति । तं विशिनष्टिकल्पायुष इति कल्पायुषो विबुधाय च अरमंते कीदंतितमिति शेषः । किं विशिष्टं रूपं । ब्रह्मविदां समुदायेन नमस्कृतमेकं मुखं केवलमिति वा मन्वंतरायुषः स्वर्ग्यामहर्लोकैतुका
ल्पिका इति पिंगलाभिरुक्तस्य देवपानेन गतः पराति ब्रह्मप्राप्त्यस्तत्र महर्लोकैऽध्याधिपत्यामित्युक्तो गिमाद्यैः पर्यशालीवसति कश्चन जनलोके कश्चन तपोलोके ज्ञानादिपारिपाकायास्ते कश्चित्संयत्तलोके हर्षायाव
सति ब्रह्मपानेन गताः अमतीकालंबनाः प्रतीकालंबनाश्च शैशुमारहरिणा तुज्ञातास्तदेवानिष्टमनुब्रह्मं कर्षणादिदेवान्याप्यादिव स्याति वा पुं प्राप्य तेन कार्यं ब्रह्ममापिताः तदुपदेशं प्राप्य मतीकोमासका गिव संति
अन्ये तु तेन वा पुनाप्यं ब्रह्ममापितास्तल्लोकैर्निवसंति इत्यादिविशेषस्तु शब्देन सूचितः तद्विज्ञातव्यम् २८ महर्लोकादिषु विहरतां तया ज्ञानादिसाधनपरिपाकाय निवसतां चतुर्मुसमाप्तिप्रकारमाह अपो इति मह
र्लोकादिषु वसन्संज्ञानि संयोऽपादिपराधीनानां ब्रह्मपल्लवे ब्रह्मणा सह मुक्तिप्राप्त्यन्ति द्वैः सनकादिभिर्जुहोत्य चतुर्मुसस्य पिण्डं निधातुं स्थानं पत्तद्वै परार्धं द्वयोः परार्धयोः संनधि । चतुर्मुसस्योऽऽपरेति नाम

तुमुत्सापुर्लक्षणशतसंस्तरभोगमित्यर्थः । तत्प्राप्तमेष्ट्यनिर्याति महल्लोकादेर्निर्गत्यसत्यलोकमाप्नोतीत्यर्थः गंतुहेतुमाह अनंतस्थात् अनंतरयभगवतोमुखानलेनमुखानिर्गताग्निनापुनःपुनर्पक्षमा
नंविशन्निरीक्ष्य । संकर्षणमुवाग्निराभवंवस्यशहोहेतुरित्यर्थः उशब्दोब्रह्मलोकमाप्यतेनवसहस्रं कमाप्नोतीत्यारम्भार्थेवर्तते २९ सत्यलोकस्येतरलोकेभ्योवेशिष्ठ्यमाह नयत्रेति यत्रकृतेसत्यलो
केशोकादयोनसंति आधिस्तुव्यसनेचित्तदुःखेधिष्ठानबंधयोरितिव्यसनमाधिरत्रोच्यते यत्रानिदंविदांक्रिययादुःखस्यप्रभवस्यजननादिलक्षणस्यवानुदर्शनात् जनरययश्चित्ततोदःसोपिनास्तितंसत्यलो
कमाप्नोतीतिपूर्वणान्वयः । जनादिलोकापेक्षयासत्यलोकस्पवैशिष्ट्यंतुमुक्तिविशेषात् तदुक्तंसर्वदुःखविहीनायेमुक्ताः प्रायस्तुतादृशाः । अमुक्तास्तुजनाद्येषुविशेषेणतुसत्यगाइति ननुपदिब्रह्मणासहैव
मुक्तिः सर्वेषांतादिततःपूर्वमायासेनसाधनसामग्रीसंपादनंव्यर्थमितिचेन्न योग्यताबाहुविष्यान्मुक्तिप्राप्तेरपिबाहुविष्यात् तदुक्तं विष्णोर्लोकंतदैवैकेयांतिकालांतरेपरे । आज्ञयैवहरेःकेचिदपूर्तैःकेचिदंजसा
विहृत्येवान्यलोकेषुमुच्यंतेब्रह्मणासहेति ३० एवंदेवयानेनगतत्वासत्यलोकेपरब्रह्मलोकेचस्थितानांज्ञानिनांभोक्षंवक्तुंदेवमुक्तिप्रकारमाह ततइति प्रतीकालंबनाप्रतीकालंबनसंज्ञःसंज्ञानिसंघोब्रह्मप्रलयेस्वादि
ब्रह्मविष्टोगरुडशेषलक्षणमार्गद्वयेनवार्णाप्रविश्यतयाभौतिकशरीरंब्रह्मणाप्रविश्यततस्तेनब्रह्मणासहविशेषंपृथिवींप्रतिपद्यतेनपृथिव्यात्मनासहापःप्रतिपद्यतेनात्मनाऽनलमूर्ध्निप्रतिपद्यतेनज्योतिर्मयोमिप्र
धानोभूत्वावायुमुपेत्यमुक्तिकालेतेनवाय्वात्मनाहरेर्लिंगमाकाशवद्व्याप्तंनित्यंचेतिबृहन्महत्संप्रविशतीत्यन्वयः निर्भयःसंसारभयान्मुक्तः अतएवत्वरन्त्वरमाणः । अत्रेदंतात्पर्यंचशब्दादवगतंन्यं तथाहि
विशेषारूपांहेवपस्थितेविशेषनाभिर्विरचेस्थितंवैराजारूपंहरिंपुनस्ताद्विगुणाढकटाहात्मकविशेषारूपपृथिव्यांस्थितेर्विरचेस्थितमन्ननामानंहारिं तेनान्ननाम्नाहरिणाप्सुस्थितेचतुर्मुखेस्थितमन्नारूपंहारिं

नयत्रशोकोनजरानमृत्युर्नाधिर्नचोद्वेगक्रुतेकुतश्चिव ॥ यश्चित्ततोदःक्रिययाऽनिदंविदांदुरंतदुःखप्रभवानुदर्शनात् ३० ततोविशेषंप्रतिपद्यनिर्भयस्तेना
त्मनापोनलमूर्ध्निचत्वरन् ॥ ज्योतिर्मयोवायुमुपेत्यकालेवाय्वात्मनाखंबृहदात्मलिंगम् ३१ घ्राणेनगंधरसनेनवैरसरूपंतुदृष्ट्यास्पर्शंत्वचैव ॥ श्रोत्रेणचो
पेत्यनभोगुणंतवप्रायेणनावृत्तिमुपैतियोगी ३२ सभूतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षात्सनातनोऽसौभगवाननादिः॥मनोमयंदेवमयंविकार्यंसंसाद्यमत्यासहतेनयाति ३३

तेनाग्नेनविष्णुनातेजोगतविरिचस्थंप्राणनामानंहारितेनाग्निगतेनहरिणावायुस्थितचतुराननस्थितं प्राणारूपंप्राप्यतेनवायुस्थिविरिचांतर्पामिणाऽऽकाशस्थितविरिचस्थंप्राणारूपंहारिंप्रविशतीति पृ
थिव्यादिकार्याणांस्वस्वकारणेष्वादिप्रधानातेषुलभ्यः । सवभिमानिदेवताशरीराणांच । तत्रविरिचकेशवप्रोस्तत्तत्पदार्थास्थितस्वस्वरूपैरेकीभावोदीपानांदीपांतरेव । अन्येषांहारमात्रमिति ज्ञानि
नप्रलयेसर्वेब्रह्मणासहपार्थिवं । भूम्यपामन्ननामानंप्राणमग्न्यादिसंस्थितमित्यादिवाक्यद्वयेनचशब्ददृष्टीतेननिष्प्रमाणमितिशंकातिरस्तेतिज्ञातव्यम् ३१ इदानींपंचतन्मात्राप्रलयप्रकारमाह घ्राणेने
ति घ्राणेंद्रियाद्यधिष्ठितविरिचस्थेनहरिणागंधतन्मात्राद्यधिष्ठातृविरिचस्थितंहरिमुपेत्ययोगीपुनरावृत्तिनोपैतीत्यन्वयः तत्रवाय्वादीनांपुनरावृत्तिसद्भावात्प्रायेणेत्युक्तम् यद्वा एवमुक्तवक्ष्यमाणप्रका
रेणमुक्तानातेषांज्ञानिनांभोगप्रकारमाह घ्राणेनेति एवमुक्तःकेवलचिदानंदैकदेहयोगीसःज्ञानिसंघस्तादृशीरिद्रियैर्घ्राणादिभिरत्युत्तमान्गंधादन्निपंचविषयानुपेत्य स्वेतद्वीपादिस्थानेष्वभिन्नः प्रल
येपिनपुनरावृत्तिमुपैतीत्यन्वयः । वाइत्यनेन पंचेंद्रियैर्विषयाद्रष्टव्याःसर्वतोवराइत्यादिमानसिद्धिद्योतयति इयमेवमुक्तिर्नाद्वैतवादिकथितेत्येवशब्दः तुना ममस्पष्टिपरेज्ञानोकिनदुःखतरंभवेदितेमानं
सूचयति ३२ उक्तमुक्तिशेषमाह सइति मृतसूक्ष्मेन्द्रियसन्निकर्षात् भूतसूक्ष्मेऽपंचभूतैःशब्दादितन्मात्रादिभिः तथाभूतसूक्ष्मेजोवराशिभिश्चेंद्रियैश्चतदभिमानिभिश्चसाहितोनादिःसनातनोऽसौभगवान्नि
कार्यविविधकार्यमुक्तदेवमयंदेवमयानभनोमयंमनस्तच्चस्थेंद्रियस्थितविरिचगतमानसनामानंस्वात्मानंयातीत्यन्वयः नातनेननादेनंसहितत्वात्सनातनः । नादेनतेनमहतासनातनशक्तिरुत्तमिति । मनः

स्थितोहीरनिर्त्यसवेदेवेषुसंस्थितः । देवप्रधानकान्लोकान्करोत्यनुगतःसदेतिच । योसावनादिर्मनोमयोविष्णुस्तंवातीतिचोभयथापितस्यैवगम्यत्वंगंवृत्त्वंचज्ञातव्यं मनःस्थंमानसस्थंमानसनामानंस्वात्मानंसाद्यसहरिरुमास्थितविरिचस्थितस्वात्मद्वारामतिशब्दवाच्यमहंकारगतवाणीस्थविरिचस्थंस्वात्मानंमत्यामतिस्थेनतेनमनस्थेनचसहविज्ञानानामानंविज्ञानतत्त्वाख्यवाणीगतविरिचस्थंस्वात्मानंवाति ३३ तेचविज्ञानतत्त्वगतैनहरिणागुणसन्निरोधंसत्त्वादिगुणविधुरंसर्वमूलकारणमहत्तत्त्वाख्यविरिचगतंविज्ञाननामानंयाति एवंसर्वीतर्यामिरूपैरेकीभूतःसमहत्तत्त्वातर्यामीविज्ञाननामाहीरस्तेनात्मना विज्ञेयेनसहशान्तिचित्प्रकृतिस्थितमानंदनामानंहरिर्याति सआनंदमयःपूर्णानंदः आनंदनामामहत्तत्त्वगतोविष्णुःश्रियानुज्ञातंब्रह्माणमादायावसानेद्विप्रसार्धावसानेसर्वात्मकेसर्वातर्यामिणिगुणतृहितेपरिपूर्णब्रह्मणिवासुदेवाख्येविहरति । जीवसंघःस्वस्वयोग्यतानुसारेणबृंहितत्वाच्चब्रह्माख्येस्वमूलरूपेविहरतीतिशेषः । इत्येवादेवानामुक्तिरितिभावः । एवंस्वस्वविवद्वारेणहरिप्रविष्टानांपुनरावृत्तिर्नास्तीत्याह वासुदेवइति ३४ योभागवतआत्यंतिकोभक्तोवासुदेवएतांसायुज्याख्यांगतिमुक्तिगतःसब्रह्मादिसंघःपुनरिहसंसारानेविषज्जतेसंसारविषप्रोनेत्यन्वयः वैशब्देनानंदसंज्ञकेनापिब्रह्मणापरस्परैक्यंसमुद्रेप्रविष्टनदीवदित्यादिदर्शयति मन्वितआनंदातिशये । नेहविषज्जतेइतीदंयुक्तम् । तदभावेप्रशंसामात्रमिदंकेनस्यादित्येतच्चोद्यम् वासुदेवाश्रितोदेवानब्रह्माद्यामुक्तबंधनाइत्यादिनापरिहर्तव्यंपसंहसति एतेइति पुराचतुर्मुखेनाराधितःपृष्ठोभगवान्वासुदेवोद्वेसतीब्रह्मगेआह । तेएतेसृतीमपातेकथितेइत्यन्वयः । वक्तव्यत्वेहेतुमाह त्वय्यति तत्रापिनिमित्तमाह वेदेति अथेत्यनेनभयमे

विज्ञानतत्त्वंगुणसन्निरोधतेनात्मनात्मानमुपैतिशान्तिम् ॥ आनंदमानंदमयोवसानेसर्वात्मकेब्रह्मणिवासुदेवे ३४ एतांगतिभागवतोगतोयःसवैपुनर्नेहविषज्जतेग ॥ एतेमृतीतेनृपवेदगीतेखयाभिष्टेयसनातनेच ॥ यवैपुराब्रह्मणआहपृष्ठआराधितोभगवान्वासुदेवः ३५ नह्यतोऽन्यःशिवःपंथाविश्रुतःसंसृताविह ॥ वासुदेवेभभवतिभक्तियोगोयतोभवेत् ३६ भगवान्ब्रह्मकात्स्न्येनत्रिरन्वीक्ष्यमनीषया ॥ तदपश्यद्विकूटस्थेतिरात्सन्त्यतोभवेत् ३७ भगवान्सर्वभूतेषुलक्षितश्चात्मनाहरिः ॥ दृश्यैर्बुद्ध्यादिभिर्द्रष्टालक्षणैरनुमापकैः ३८ तस्मात्सर्वात्मनाराजवहरिःसर्वत्रसर्वदा ॥ श्रोतव्यःकीर्तितव्यश्चस्मत्तव्योभगवान्गणसु ३९

इत्येवाह्यातपइत्युपासतेतेऽर्चयन्मभिसंभवंतीत्यादिवेदसूचयति वेदगीतित्वेप्यश्रदेयत्वेनहेयत्वंदृष्टमत्राह सनातनेइति नित्यस्थिविहेतुत्वादित्यर्थः ३५ अतोप्राणिःश्रेयसप्राधान्यंभिर्भाषयत्वमेवाभ्यसनीयमितिभावेनाह नहीति इहसंस्तौश्रतोभागवताख्यातग्रंथादविश्रुतःशिवःपंथानास्ति सज्जनकरुणयाभागवतोक्तत्वादितिशेषः । हेतुंतरमाह वासुदेवइति ३६ एकस्यप्रतिभानंतुक्तकाचविशिष्यतइत्यतआभिमुखत्वेनतदुक्तप्रमाणमेवेत्याह भगवानिति ब्रह्मवेदमन्वीक्ष्यआलोच्य । पतोग्रंथादभ्यस्तादात्मचात्मकूटस्थेनिर्विकारेहरौभक्तिलक्षणारतिर्भवेत् तद्वामवतंपुराणमपश्यदित्यन्वयःद्विशब्देननित्यज्ञानेनसिद्धमपुनःपुनरवेततइत्यादिकंसूचयति ३७ उत्तमाधिकारिणांवेदादिनाभगवत्सद्भावसिद्धेऽपीतरेषांतदस्त्विकथमवगंतुंशक्यमित्याशंक्त्वाह भगवानिति इतोपीदमेवनिःश्रेयसहेतुत्वात्श्रवणादिनाभ्यसनीयमित्यतोवाह भगवानिति द्रष्टासाक्षीभगवाननुमापकौर्नेत्र्यज्ञानजनकैर्दृश्यैरेःसर्वस्वातंत्र्यादिनाब्रह्मादिजीविराशेरस्वातंत्र्यादिनाचममाभेनगृहीतव्याप्तिकैर्बुद्ध्यादिलक्षणैर्लोकोःसर्वभूतेषुनिपातकत्वेनस्थितइति आत्मनाजीवित्वास्मिन्पुराणेक्षितोज्ञातइत्यतस्तदस्त्वित्वेभिर्देतेनशोक्तत्वाद्देदमूलत्वेनाभिसूत्वाच्चेदमवश्यमभ्यसनीयमित्याद्यातामितिभावः इदंबुध्येयंनचोक्तमित्यनुव्यादीनांपरमपत्यवर्गीतादन्वेषेणपंथास्तिपश्यस्वानुभवसिद्धत्वात्सचान्योद्विरेतेमस्यावधारणामवशब्दः । तदुक्तं । समाधावसमाधौचानिःस्वतंत्रस्वदेहिनाइत्यादि ३८ वक्तव्यपक्षंकरावि तस्मादिष्टि यस्मात्सर्वज्ञेनव्याप्तेनैवारायणप्रवेदेवेष्टेषुसर्वोत्तमत्वेनद्रष्टव्यत्वेनोक्तः तस्मात्सर्वश्रोतव्यः ३९

श्रवणादिफलमाह पिवंतीति सतां सकाशात् श्रवणपुटे पुंसंभृतं पूरितं विमर्षैर्विशेषेण दूषितम् ॥ ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ हरेः श्रवणादिजनितभगवद्भक्तिरेवापेक्षिताशेषपुरुषार्थसाधनानाम्यदन्यदेवतासागादिकेमातिस्विकफलवन्तं विमर्षैक्यव्याप्तिव्येतदस्मिन्नध्यायेति ह्युच्यते तत्र प्रथमसोवृत्तमनुवदति एवमिति श्रवणानुषंगे पुनरुच्यते यमाणानां मनीषिणां नृणां पत्कर्तव्यत्वेन मम सकाशे पृष्ठवान्तदेवदेवंतिगविवं मद्रा मनुष्ये पुद्गियमाणानां नृणां पत्कर्तव्यत्वेन मनीषिणां मद्रं पृष्ठवानेतदिति १ इदानीं मातिस्विकफलप्रदं यामप्रकारमाह ब्रह्मेति ब्रह्मवर्चसकामो वृत्ताध्ययनसंपत्कामः । शिष्यमशिष्यादिपुत्रवप्रणेतृत्वेन ब्रह्मणस्पतिवेदस्यपतिवृहस्पतिं बृहजातिजीविकमलासनशब्दराशिधितिधातोश्च यजेत । सत्तत्तत्रोक्ततत्त्वव्यैरिति शेषः तुनाब्रह्मणि बुद्धिसूचयति इन्द्रियकामश्चक्षुरादीन्द्रियपाटवकामः शुक्रसंभनकामो वा प्रजाकामः प्रजातुजनपुत्रयोरिति यादवः प्रजापतीन्कश्यपादीन् २ मायां देवीं लक्ष्मीं विभावसुयामि तेजोबले मभावे ज्योतिष्याभिपरितसीति च वसुकामो हिरण्यकामः वीर्यकामः वीर्यपराक्रमेतेजस्पन्नमाहात्म्ययो रपीति च ३ विशां वैश्यानाम् ४ इलां भूमिं प्रतिष्ठाकामः स्वस्थानाभ्रं शेच्छुः लोकमातरौ

पिवंति ये भगवत आत्मनः सतां कथामृतं श्रवणपुटेषु संभृतम् ॥ पुनंति ते विषयविदूषिता शयं व्रजंति ते तच्चरणसरोरुहांतिकम् ४० इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवमेतन्निगदितं पृष्ट्वान्यद्भवान्मम ॥ नृणां यन्मिष्यमाणानां मनुष्येषु मनीषिणाम् १ ब्रह्मवर्चसकामस्तु यजेत ब्रह्मणस्पतिम् ॥ इन्द्राभिन्द्रियकामस्तु प्रजाकामः प्रजापतीन् २ देवीं मायां तु श्रीकामस्तेजस्कामो विभावसुम् ॥ वसुकामो वसुनरुद्रान् वीर्यकामस्तु वीर्यदान् ३ अन्नाद्यकामस्त्वद्वितीस्वर्गकामो दितेः सुतान् ॥ विश्वान् देवान् राष्ट्रकामः साध्यान् संसाधको विशाम् ४ आयुष्कामोऽश्विनौ देवौ पुष्टिकाम इलां यजेत् ॥ प्रतिष्ठाकामः पुरुषोरोदसी लोकमातरौ ५ रूपाधिकामो गंधर्वान् स्त्रीकामोप्सर उर्वशीम् ॥ आधिपत्यकामः सर्वेषां यजेत परमेष्ठिनम् ६ यज्ञं यजेद्यशस्कामः कोशकामः प्रचेतसम् ॥ विद्याकामस्तु गिरिशं द्वापत्यार्थ उमां सतीम् ७ धर्मार्थमुत्तमश्लोकं तंतुं तन्वन्नापितुं न्यजेत् ॥ रक्षाकामः पुण्यजना न्नोजस्कामो मरुद्गणान् ८ राज्यकामो मनून् देवान् निर्ऋतिं त्वभिचरन् यजेत् ॥ कामकामो यजेत् सोममकामः पुरुषं पुमान् ९ अकामः सर्वकामो वा मोक्षकाम उदारधीः ॥ तीव्रेण भक्तियोगेन यजेत पुरुषं परम् १०

लोकस्य माता पितरौ माता पृथिवी यौः पिता मधुघौरस्तुनः पितोतिशुविः ५ अप्सराश्चासातुर्वशीचेत्पप्सर उर्वशी । तां परमेष्ठिनं चतुर्मुखम् ६ यज्ञमिदं फलभेदादतपुनरुक्तिः कोशकामोति प्रिकामः प्रचेतसंवरुणं गिरिशं दक्षणां मूर्तिधरं द्वापत्यार्थेऽसंहितं द्वापत्याय ७ धर्मार्थमभयपुण्यफलार्थमुत्तमश्लोकं विष्णुं अकामो धर्मकामो वा मोक्षकामो विष्णो भवेत् । अभ्याससर्वकामोपः साविष्णुपुरुषं यजेति यनेन विष्णुकोत्तम इति निधीयते अकामः पुरुषं पुमानित्यत्रापि पुरुषो विष्णुरेवास्मादुक्तप्रमाणात् तंतुं संततं तपस्विच्छेदं तन्वन्विततं कुर्वन् पुण्यजनान् यज्ञान् यणिमद्रादीन् ८ अभिचरन् परोपद्रवकर्तृत्वं निर्वर्ति कोणविद्वर्ति सोमं चंद्रं अकानोति पित्रकामरहितः पुरुषं पूर्णं बुधम् ९ अकामो भगवत्पसादमेतरेषां न्यत्राकाशः सर्वकामो उक्तसर्वकामो न्यदेवतामजनयिष्यात् पुरुषं यजेत् विष्णुं यजेत् साततमाह तीर्थेति १०

काम्यानुष्ठानस्य यथा मुक्तिसाधनता स्यात् तत्र प्रकाशमाह एतावानिति इह कर्मभूमौ यजतां काम्यानुष्ठानं कुर्वतांति श्रेयसोदय एतावान् भागवतानां संगतसेवालक्षणात् भगवति हरौ भक्त्यो भावो भक्तिरक्षण इति प्रसङ्ग इति ११ भागवतसंगदचलीभावः कथं स्यादित्याशङ्क्यतेषां सदसि प्रसक्तानां हरिकथा मृतानां भवणलक्षणपानादिना प्रसङ्गात् करणस्य पुंसो हरेरितरप्रविरक्तस्य ज्ञानसाधनं भगवत्प्रसङ्गात् भक्तिस्तथा ज्ञानं भविष्यतीत्याह ज्ञानमिति यदास्तत्मा सुप्रसक्ताभिः श्रुताभिर्प्राभिर्हरिकथाभिः पुंसः आत्मप्रसादो मनसः प्रसन्नतानैर्मल्यलक्षणा तदोभयत्र इह परत्र च स्वर्गादौ गुणेषु विषयेष्वसंगः फलस्रहरादित्यलक्षणवैराग्यं भवति अथ भक्तिसाधनवैराग्यजन्मानन्तरं कैवल्यसंभूतपथः सम्यक्संपादितमोक्षमार्गो भक्तियोगो जायते तु शब्दाच्च द्वयेष्वपि अथात्मनो हरेः प्रसादः स्यादनन्तरं हरेरपरोक्षज्ञानं भवति कीदृशं प्रतिनिवृत्तमपक्रांतं सत्त्वादिगुणनिमित्तानामस्ति जायत इत्यादिषु दर्शनेषां चक्रं पुनः पुनरावर्तनं येन तत्तथोक्तं यद्वापसारितसत्त्वादिगुणा एव ऊर्मयस्तरंगास्तेषां चक्रं येन तत्तथोक्ति यद्वा पासां हरिकथानां भवणाद्भगवदपरोक्षज्ञानं तदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्भिचक्रं सत्त्वादिगुणनिमित्तसाधनापि साशोकमोहरागद्वेषलक्षणा ऊर्मयस्तेषां चक्रं निरस्तं भवति तस्मादात्मप्रसादस्तस्मादुभयत्र गुणेष्वसंगस्तस्माद्वैराग्यात् कैवल्यसंभ्रियते नेनेति कैवल्यसंभूतमपरोक्षज्ञानं तदेव पञ्चमार्गो यस्य सतथोक्तः एवंविधो भक्तियोगो जायते अथ कस्मात्को निवृत्तोरसन्नः पुरुषस्तासु हरिकथासुरतिन कुर्यादित्यर्थः १२ परीक्षितपृष्ठशुकोक्तभगवत्क

एतावानेव यजतामिह निःश्रेयसोदयः ॥ भगवत्प्रसङ्गो भावो यद्वा भगवत्संगतः ११ ज्ञानं यदा प्रतिनिवृत्तगुणोर्भिचक्रमात्मप्रसाद उभयत्र गुणेष्वसंगः ॥ कैवल्यसंभूतपथस्त्वथ भक्तियोगः को निवृत्तो हरिकथासुरतिन कुर्यात् १२ ॥ शौनक उवाच ॥ इत्यभिव्याहृतं राजानि शम्य भरतर्षभः ॥ किमन्यत्पृष्टवान् भूयो वै यास किमृषिकविम् १३ एतच्छ्रुत्वा पतां विद्वन्सूतनो हंसि भाषितुम् ॥ कथा हरिगुणोदकाः सतांस्युः सदसि ध्रुवम् १४ सवै भागवतो राजा पाण्डवे योमहारयः ॥ बालक्रीडनकैः क्रीडन्कृष्णक्रीडां यथा ददे १५ वै यास किमभगवान्वासुदेव परायणः ॥ उरुगायगुणोदाराः सतांस्युर्हि समागमे १६ आयुर्हरति वै पुंसामुद्यन्नस्तं च यन्नसौ ॥ तस्य र्तेयः क्षणो नीत उत्तमश्लोकवार्तया १७ तस्वः किं न जीवांति भव्याः किं न श्वसंत्युत ॥ न सादांति न मेहंति किं ग्रामपशवोऽपरे १८ श्वविद्वराहो ह्रस्वैः स तुल्यः पुरुषः पशुः ॥ न यत्कर्णपथोपेतो जातु नाम गदाग्रजः १९

यथा द्विगुणीभूत रसेव स्यादित्याशयवान् शौनकः सूतं पृच्छति इतीति अपिमात्रस्य भिन्नार्थत्वमस्तीत्यतः कविमिति भगवत्संगतमपरोक्षतो जानातीति १३ श्रुत्वा पतां श्रोतुकामानां तस्मात्प्राप्तं कदाचित्संसादितरकथापितं भाव्यत इति नेत्याह कथा इति मुनिमस्य नेन नित्यमोयदर्शितः १४ अनयोरेकस्याप्यसत्त्वेनियमभंगः स्यादिति नेत्याह सवा इति तत्र हेतुमाह बाल इति १५ असूभयोः सत्त्वं तत्तत्क तत्राह उरुगायेति उरुगायेत्यनेन हरिकथायाजवश्यसद्भावं दर्शयति उरुभिर्वेदविद्याविशारदैर्महद्भिर्गीयत इति उरुगायः सतां समितो माधुर्येण हरिकथासत्त्वेपि संगदस्य कथा स्यात् । न तथा श्रीशुक परीक्षितो रित्येतस्मिन्नर्थे हि शब्दः कथा इति शेषः १५ वासुदेवकथामन्तरेण जीवनं व्यर्थमिति स्यात् आपुरिति उद्यन्मस्तं च यन्न सत्त्वादिगुणेषु सतां सतां पुर्णरतिवै । आदित्यस्य नेता न तैरहरहः संलीयते जीवनमिति वचनात् तस्याप्युपोपस्य मश्लोकवार्तया सत्त्वे विनाशजः कालविशेषः सतीतपदवृत्त्यन्वयः १७ इति श्लोके दीर्घकालं जीवन्मुमान् रूपायति तत्राह तस्व इति तस्वोपासाय भावविद्यत उक्तं भवति मत्तारतयः । अथः संतापनायां चर्मविशेषः ॥ गच्छाणां मिश्रितन्याकृतताम्यममाह नेति ग्रामपशवः सारमेपापयो मेहंति रसो भूमादिकमुत्पज्जति अपरेति र्यग्जातिभ्यतिरिक्ताः श्रीपुरुषाः अनेन हरिपरित्यक्त्यभावे चेतनत्वमप्योजकमिदं पुच्छं भवति १८ एतदेव विशिनष्टि आदिषु विविधपाठोऽप्येव्यत्करः पशुर्विवेकान्नयः । यदाश्रुत इति पाठे गदाग्रजो भूवद्विपत्तः प्रामांश्चित्यतिवत् १९

हतोपिहारिकथाश्रावंश्राववर्तमानस्वपुंसः श्रोत्रादीन्द्रियसाफल्येनायुवः साफल्यमन्यथाव्यर्थमित्याशयेनाह विलेइति शृण्वतः शृणुतः विलेपवर्तस्येतिशेषः उरुगायगाथानप्रगायतिचेत्तार्द्धदार्दुरिकाद
 दुरस्यविद्यमानाजिह्वाऽसतीव २० वापदि शावौकस्यस्यविद्यमानौ २१ बर्हायितेपिच्छनेनवदाचारितेनिष्फलेइत्यर्थः लिंगानिप्रतिमाः हुमवत्जन्मभजतइति क्षेत्राणिपुण्यस्थानानि क्षेत्रं पु
 रेष्टहेहेकेदारेयोनिभार्ययोः । पुण्यस्थानेसमूहेचधृतमाज्येदुसर्पिषोरितिपादवः २२ भागवतस्यभगवद्भक्तजनस्यांघ्योरेणुं यद्वा भागवतपोभगवतोविद्यमानयोरेणुनाभिलषेतनकांक्षेतजीवच्छवो
 जीवन्मृतः श्रीविष्णुपद्याः श्रीविष्णुषदप्रियायाः । श्वसच्छवः श्वासकृत्कुणपतुल्यः २३ पुरुषस्यपत्तुहृदयंकथारूपेणष्टहमाणैर्हरिनामधेयैर्नविक्रियेतद्रवीभावात्मकंविकारंनाप्रोति तदिदमभ्यसारवदति
 कठिनमपोघनंवा अथदेवाद्यादिविकारः तस्येदंलक्षणं । मुखेविकासलक्षणाविकारः । नेत्रेजलंलवाति । गात्ररुहेषुरोमसुहर्षो रोमांचलक्षणः स्यादितिशेषः २४ पतएवंहरिकथाश्रवणाभावेजन्मा
 देर्नैफल्यमयतस्मात्तृपतिनासाधुपृष्ठः आत्मविद्याविशारदः परमात्मविद्यापापदुत्तरोवैयासकिर्नृपतिपदाहतन्मामभिधेहि हरिकथाभिधानेमदन्यः किंनस्यादन्नाह मनइति मनोनुकूलंयथाभवतित

विलेवतोरुक्रमविक्रमान्येनशृण्वतःकर्णपुटेनरस्य ॥ जिह्वाऽसतीदार्दुरिकेवसूतनचेत्प्रगायत्युरुगायगाथाम् २० भारःपरःपट्टकिरीटजुष्टमप्युत्तमांगंन
 नमेन्मुकुंदम् ॥ शावौकरौनोकुरुतःसपर्याहरैर्लसत्कांचनकंकणौवा २१ बर्हायितेतेनयनेनराणांलिंगानिविष्णोर्निनिरीक्षतोये ॥ पादाद्वृणांतादुमजन्म
 भाजौक्षेत्राणिनानुव्रजतोहरेर्षौ २२ जीवच्छवोभागवतांप्रिरेणुंनजातुमर्त्योऽभिलषेतयस्तु ॥ श्रीविष्णुपद्यामनुजस्तुलस्याःश्वसन्नशवोयस्तुनवेदगंधम्
 २३ तदशमसारंहृदयंवतेदंयद्ब्रह्ममाणैर्हरिनामधेयैः ॥ नविक्रियेताथमुखेविकारोनेत्रेजलंगात्ररुहेषुहर्षः २४ अथाभिधेद्यंगमनोनुकूलंप्रापसेभागवतप्र
 धानः ॥ यदाहवैयासकिरात्मविद्याविशारदोत्पतिसाधुपृष्ठः २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेत्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ सूतउवाच ॥ वैयास
 केरितिवचस्तत्त्वनिश्चयमात्मनः ॥ उपधार्यमर्तिकृष्णेऔत्तरेयःसर्तोऽप्यधात् १ आत्मजायासुतागारपशुद्रविणवंधुषु ॥ राज्येचाविकलेनित्यंनिरुद्धांम
 मतांजहौ २ पप्रच्छचेममेवार्थंयन्मांपृच्छथसत्तमाः ॥ कृष्णानुभावश्रवणेश्रद्धधानोमहायशाः ३

याममापसे हेत्वंतरमाह भागवतेति अतस्त्वत्तएवश्रोतुमिच्छामवर्ततइति २५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकापातृतीयोऽध्यायः १ संक्षेपतःश्रुतहरिचरितत्वात्तस्मिन्नेवावहि
 तातःकरणस्यपरीक्षितोमत्तपतिशपात्पुनर्वि शेषतःश्रोतुकामस्यहरिसज्जनलीलाविलासाविषयमश्रमकारःश्रीशुकाचार्यस्यगुरुदेवतानमस्कारपुरःसरंतत्प्रश्रमतिवचनमितिज्ञापकारथास्मिन्नध्यायेतिपाद्य
 ते तत्रमयमतःशुकोपदेशात्तस्यमवृत्तविज्ञानाविरक्तीअनुवदति वैयासकेरिति आत्मनःसर्वगुणपूर्णस्यहरेस्तत्त्वस्यनिश्चयोपेनतत्तथा उपधार्यहृदिनिधापसत्तामर्तिभक्तिपरिभुताम् १ आत्मजायासुतागारपशुद्रविणवंधुषु
 चितामलकालिलांतःकरणस्यतस्यकृष्णेसन्मातेविधानंकथमन्नाह आत्मेति सऔत्तरेयआत्मजायादावन्धेयानित्यंनिरुद्धांममतांजहावित्यन्वयः हरेःसर्वस्वातंत्र्यादिज्ञानाविधुराणामर्हमयोतिरित्य
 निरुद्धामनेननित्यंतद्विषुषापुरैवत्यक्तामपितदादिशेषतस्तत्त्ववानित्यस्मिन्नर्थेवशब्दः आत्मावेहः स्वाम्ययास्योपुरंराष्ट्रंकोशदंडौतयासुहृत् । सप्रैतानिसमस्तानिरोकेस्मिन्नुरास्यमुच्यतइतिमनुवचना
 वविकलेसप्तमकृतिपूर्णे २ किमन्यत्पृष्ठगानेतिप्रश्नपरिहरति यप्रश्नेति ३

निर्यामि । यन्त्रैर्वर्गिकप्रमार्थकामसाधनपत्कयतचस्वस्थात्मास्वामीविभार्वभक्तिगतः एवमधिकारसामग्रीमान् राजायमर्थपूर्वमापृच्छद्यममेवार्थपरिपमच्छ शुक्रमिविशेषः ४ स्वामीष्टप्रभुशु
कवचनस्तौति समीचीनमिति मदिष्टसाधनावबोधकतत्पतिबंधनिवर्तकंचतदेववचनंसमीचीनदृष्टमेतत्कथमब्रह्म तमहाति महांममतममांतरमज्ञानंविशरीयतइत्यनेनसपूलभूतमुच्छिद्यतइत्युक्तंभवति
मह्यमित्यनेनस्वेष्टसाधनंज्ञानंचयेनदीपतइतिसूचितंभवति हेतुर्वाऽनेनोच्यते महांतमोविशरीयतइतियेनतस्मात्समीचीनमिति ५ आत्ममाययास्वेच्छयास्वमियतयाप्रकृत्पाचाऽन्यैर्दुर्विभाग्यं
दुरुत्पाद्यामिदंविश्वंयथायेनप्रकारेणसृजते ६ येनप्रकारेणगोपायतिरक्षति पुनर्येनप्रकारेणसंपच्छतेसंहरतितंमकारभूयःपुनरापिविवित्तामिमांसुमिच्छामिपुरुशक्तिरनंतशक्तिः परंपुमान् ७
आत्मानंजीवंसंसारैक्रीडयन्नवतारैश्चक्रीडयन्पार्याशक्तिमुपाश्रित्यविश्वस्वपदपेक्षितंतत्सर्वसामान्यतोविशेषतश्चकरोति तदपिविवित्तामीति चशब्देनानिर्विकारःसदाशुद्धइतिवाक्यमंमाणयति भगव
चेष्टाविषयस्यज्ञानस्यवक्ताज्ञानिष्यपिदुर्लभइतिभावेनाह नूनमिति अज्ञैर्दुर्विज्ञेयमिति किंवक्तव्यमित्यास्मिन्नर्थेचशब्दः ८ अथाप्येकःप्रश्नोस्तीत्याह मयेति एकोहरिर्जेन्मभिर्वासुदेवाचवतारैर्भूरिशः
सृष्ट्यादिकमाणि कुर्वन्मरुतेःसत्त्वादिगुणान्विभ्रद्यथाकार्यंविभर्ति युगपत्क्रमशःक्रमेणवेति सुशब्देनगुणानांविरुद्धस्वभावत्वेनयुगपद्ब्रह्मणोऽनुपपत्तिसूचयति अपिपदेनक्रमशोमहणंसं

संस्थाविज्ञायसंन्यस्यकर्मत्रैवर्गिकंचयत् ॥ वासुदेवभगवतिस्वात्मभावंदृढंगतः ४ ॥ राजोवाच ॥ समीचीनंवचोब्रह्मन्सर्वज्ञस्यतवानव ॥ तमोविशीर्य
तेमह्यहरेःकथयतःकथाः ५ भूयएवविवित्साभिभगवानात्ममायया ॥ यथेदंस्तज्जतेविश्वंदुर्विभाव्यमधीश्वरैः ६ यथागोपायतिविभुर्यथासंयच्छतेपुनः ॥
यांयांशक्तिमुपाश्रित्यपुरुशक्तिःपरःपुमान् ७ आत्मानंकीडयन्कीडन्करोतिविकरोतिच ॥ नूनंभगवतोब्रह्मन्हरेरद्भुतकर्मणः ॥ दुर्विभाव्यमिवाभातिक
विमिश्रापिचेष्टितम् ८ यथागुणांस्तुमकृतेर्युगपत्कनशोपिवा ॥ विमर्तिभूरिशस्त्वेकःकुर्वन्कर्माणिजन्मभिः ९ विचिकित्सितमेतन्मेब्रवीतुभगवान्य
था ॥ शब्दब्रह्मणिनिष्णातःपरस्मिन्भवान्खलु १० ॥ सूतउवाच ॥ इत्युपामंत्रितोराज्ञागुणानुकथनेविभोः ॥ हृषीकेशमनुस्मृत्यप्रतिषक्तुंप्रचक्रमे ११
श्रिशुकउवाच ॥ नमःपरस्मैपुरुषायभूयसेसद्भवस्थाननिरोधलीलया ॥ गृहीतशक्तिव्रितयायेदीहनामंतध्रुवायानुपलभ्यवर्त्मने १२

[illegible]

सर्वस्माद्वारायणप्रसादसाधनाद्रक्तिपूर्वकंपुनर्नमनमेवतत्प्रीतिजनकमितिभावेनाह भूयइति भूयोपिपरस्मैपुरुषायनमइत्यन्वयः पतइष्टावाप्तित्वातिबंधकनिवृत्तीत्यातांसएवबन्धोदष्टोस्यकथमिति
 त्राह । सदिति सतानमनादिप्रशस्तकर्मणांपुंसांवृजिनंदुःखकारणंपार्श्वछिनत्तिनिर्मूलयतीतिसदृजिमच्छित्तस्मै असतामप्रशस्तकर्मणामसुरादीनामसंभवायासत्तापादकाय सुखमतिबंधकजननिर्मुक्त
 येत्यर्थः । एतत्करणसामर्थ्यमस्यास्तीतिभावेनाह अखिलेति अखिलसत्त्वमूर्तयेपूर्णसाधुभावस्वरूपाय । निःशेषगुणपूर्णत्वात्सत्त्वइत्येवतंविदुरितिवचनात् साधुभावोऽगुणइतिज्ञायते अनेनसमस्तचरा
 चरलक्षणप्राणिमूर्तयेत्येतन्निरस्तं अथाप्यस्मादिष्टावाप्तिःकथमवगतेत्यत्राह पुंसांमिति परमहंससंबन्धिन्प्राश्रमेव्यवस्थितानांसंन्यासधर्मवतांपुंसांमनुमृग्यदाशुषेनिजानंदानुभवलक्षणमोक्षदात्रे । दाशृ
 दानइतिधातुः अवधारणवाचिनापुनःशब्देनान्ययोगनिवारयति एतेभ्यएवानुमृग्यददातिनान्येभ्यइत्यर्थः १३ नन्वन्यशब्देनसंन्यासीतरज्ञानिविवक्षायांतमेवंविद्वानमृतइतीदमप्रमाणंस्यादज्ञविव
 क्षायामज्ञानांज्ञानदोषिष्णुरितिचातःकेत्रविवक्षिताइतिमंदाशंकांपरिहरिष्यन्भागवतशास्त्रोक्तविरुद्धयोगायेतइतिवक्ति नमोनमइति सात्त्वतसंहितोक्तविधिनाविष्णुमर्चयंतः सात्त्वतस्तेषांसात्त्वतां
 ऋषंज्ञानंभासयतिदीपयतीत्यृषभः ज्ञानमुद्दीप्यमुक्तिददातीत्यर्थस्तस्मै सत्त्वंतुशोभनत्वंस्यात्तद्युक्ताःसात्त्वतामताइतिवचनात्सात्त्वताःशोभनत्ववतःतेषामनुत्पन्नज्ञानानांतचोगपुण्यवर्तज्ञानददाती
 त्यृषभः तस्माइतिवाऽनेनोक्तवाक्यद्वयमपिप्रमाणमित्यायातामिति यःपरस्मैपुरुषायेतिप्रकांतःतेतस्मै यद्वा स्वचित्तस्थंसंबोध्यतेतुभ्यंनमइति एवंविधफलदातृत्वेनतत्स्वाप्तीतिवाक्यार्थः । भक्तभर्तृनदी

भूयो नमः सद्भुजिनच्छिदे सतामसंभवायाः खिलसत्त्वमूर्तये ॥ पुंसां पुनः पारमहंस्यजाश्रमेव्यवस्थितानामनुमृग्यदाशुषे १३ नमोनमस्ते स्त्वृषभाय सा
 त्वतां विदूरकाशाय मुहुः कुयोगिनाम् ॥ निरस्तसाम्यातिशयेन राधसास्वधामनिब्रह्मणि रंस्यते नमः १४ यत्कीर्तनं यच्छ्रवणं यदीक्षणं यद्वंदनं यत्स्मरणं यदहं
 णम् ॥ लोकस्य सद्यो विधुनोति कल्मषं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमोनमः १५ विचक्षणाय चरणोपसादनात्संगं व्युदस्यो भयतो तं रात्मनः ॥ विदंति हि ब्रह्म गतिं गतकृ
 मास्तस्मै सुभद्रश्रवसे नमोनमः १६ तपस्विनोदानपराय शस्विनो मनस्विनो मंत्रविदः सुमंगलाः ॥ क्षेमं न विदंति विनायदर्पणं तस्मै सुभद्रश्रवसे नमोनमः १७

ह्योरितिधातोष्टिलोपेनसलोपः । शास्त्रकुत्सितोयोगः ऐक्यध्यानलक्षणःसएवामस्तीतिकुयोगिनस्तेषांविदूरकाशपरिपूर्तिरपरिच्छिन्नलक्षणायस्वसतयातस्मै भगवदधिष्ठितदिङ्मात्रमपिनजानंसीत्य
 तोवाविदूरकाशयेति । दिशस्तुकुम्भःकाशइत्यमरः । स्वतस्तुस्त्वत्वेनस्वमयोजनमपेक्ष्यज्ञानादिदातृत्वमितिभावेनाह निरस्तेति निरस्तोसाम्यातिशयोकेनराधसासंसिद्धयास्वधामनिस्व
 यंप्रकाशेब्रह्मणिअनवच्छिन्नचिदानंदैकरसेरस्यतेरममाणाय सदातनोनुभावोयामेतिशयुप्रत्ययः लोकविलक्षणेपंरतिरितिद्योतायितुंपरस्मैपदप्रयोगः प्रतिपदमनुसंधेयमितिनमसांवहुत्वम् १४ कीर्तना
 दिनाविधूतकल्मषस्यनमसक्रियासंपन्नइतिभावेनाह यत्कीर्तनामिति सुभद्रश्रवसेसुमंगलकीर्तये सद्यइत्यनेनभक्तिपूर्वकामेति सूचयति भद्रोपपत्तिमंगलइतियादवः १५ वैराग्येणहृदीभूतमाभक्त्या
 भगवच्चरणनिषेवणंब्रह्मज्ञानसाधनंभवतीतिभावेनाह विचक्षणाइति यच्चरणोपसादनात् यच्चरणैकशरणप्राप्तिलक्षणनिषेवणादंतरात्मनोऽतःकरणस्य उभयत इहायुत्रविषयेषुसंगंस्नेहंव्युदस्यनिरस्य
 प्रज्ञागतिब्रह्मज्ञानंतेनमोक्षंविदंति । यस्पर्गुरूपस्पर्शरश्मेश्वरुणोपसत्तेरंतरात्मनः क्षेत्रज्ञस्योभयतःसंगंस्पृक्षुस्पर्शरश्मेश्वरुणोपसत्तेरंतरात्मनोऽतःकरणस्य उभयत इहायुत्रविषयेषुसंगंस्नेहंव्युदस्यनिरस्य
 ध्देननिरस्तं यतोभेदःप्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धोऽतोनुपपन्नऐक्यवादः । सुभद्रंश्रवःश्रवणंयस्यसतयातस्मै १६ १७

सज्जनसेवायाअप्येतादृशमाहात्म्यं किमुत भगवत्सेवाया इति भावेन तन्माहिमविशिष्टं नमति किरातोति । किरातादयो येऽन्ये पापास्ते सर्वे पदपाश्रयाश्रयाच्छुध्यन्तीत्यन्वयः । यस्मादन्यथाश्रयो नास्ति ये पाते पदपाश्रयाविप्रादयस्तेषामाश्रयात्सेवा लक्षणात् शुध्यन्ति विपापा भवन्तीत्यर्थः । शवरात्पर्णशवरीजाताः किराताः आठविकाः वैदेहात्पुल्कसीजाताहुणाः । वैश्यात्ब्राह्मणीजातो वैदेहकः वैदेहकपुत्रा आंध्राः पुतिवा अज्ञातविप्रादिभाषा मधुपायिनः । निष्ठ्यात्किरातीजाताः पुलिदाः व्यभिचाराज्जातश्चौरस्तस्माज्जातावा शूद्राद्ब्राह्मणीजातश्चांडालस्तस्माज्जाताः पुल्कसाः ब्राह्मणाद्वैश्यायांजाता वष्टः ब्राह्मणात्तस्यांवष्टस्पकन्यायांजाता आभीराः कंकाः कर्पराः नृपाद्वैश्यायांजातायावनाः शमश्रुलाः शकास्तुरुष्कविशेषाः हांबुकुरुविंदपूतिवपूर्वाभादिशब्दगृहीताः । तथाचानुक्तैः सहचतुःषष्टिजात यस्तत्वाचोक्तं ब्राह्मणस्पत्रयः पुत्रावर्णास्त्रिष्वनुलोमजाः । शूद्रस्पत्रयः पुत्रास्तेष्वेव प्रतिलोमजाः । त्रयस्त्रयः क्षत्रविशोः प्रतिलोमानुलोमजाः । एते द्वादशवर्णानां पुत्रा एकैकशस्तुते । चातुर्वर्ण्ये प्रसूयन्ते चतुरश्र तुरःसुतान् । ते च त्वारिंशदष्टौ च पूर्वैर्द्वादशभिः सह । ब्राह्मणाश्चैश्चतुर्भिश्चतुःषष्टिर्हि जातयः । ते सर्वे दस्यवो दोषैः श्रौर्पाद्यैः सद्बहिः कृता इति जातिवैकाभिधाने अन्ये पापा ब्रह्महत्यादिकर्तारः । तस्मै प्रभविष्णवे प्रभ वनसीलाय नम इत्यन्वयः १८ एवंविधमाहिमत्वेन प्रसिद्धः स एष आत्मा परमात्मा भगवान्प्रसीदतामिति त्वन्वयः । किं विशिष्टः । आत्मवतां भक्त्याऽपरोक्षीकृतपरमात्मतत्त्वानां मुक्तानां प्रशंसायां मेतु बिति प्रश स्तमनसां ज्ञानिनां वा धीश्वरः वेदधर्मतपोनुसारिणां पुंसां वशगत्वा त्रयीमयो धर्ममयस्तपोमय इत्यनेन भक्तवात्सल्यं दर्शितं । तदुक्तं वेदानुसारिवशगः स्वेच्छयेति तत्र प्रमाणमाह गतेति व्यलीकत्वमियेनृत इत्य

किरातहूणां ध्रुपुलिदपुल्कसा आभीरंककायवनाः शकादयः ॥ येन्ये च पापाय पदपाश्रयाश्रयाच्छुध्यन्ति तस्मै प्रभविष्णवे नमः १८ स एष आत्मा तमवतामधीश्वर ह्ययीमयो धर्ममयस्तपोमयः ॥ गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्वैतर्क्यलिङ्गो भगवान्प्रसीदताम् १९ श्रियः पतिर्यज्ञपतिः प्रजापतिर्यियां पतिर्लोकपतिर्धरा पतिः ॥ पतिर्गतिश्चांधकवृष्णि सात्वतां प्रसीदतां मे भगवान्सतां पतिः २० यदंघ्रिभिर्ध्यानसमाधिधौतयाधियानुपश्यन्ति हितत्त्वमात्मनः ॥ वदन्ति चेत् त्ववयो यथारुचं स मे मुकुंदो भगवान्प्रसीदताम् २१

भिधानात् गतव्यलीकैरजशंकरादिभिर्ब्रह्मशिवादिभिर्वैतर्क्यविशेषेणानुमेयं लिङ्गं जगज्जन्मादिलक्षणं यस्य स तथोक्तः १९ चित्तीकृततत्तदभीष्टसिद्धये तत्तद्गुणावेशिष्ठस्य हरेः प्रसादं प्रार्थयते श्रियः पति रिति श्रीधरयोः पतित्वकथनेन सर्वाधिपत्ये सिद्धेऽपि तदवांतरदेवानामाधिपत्यं निवारयति वेदादिवाङ्मात्राभिमानित्वेन श्रीप्रसादोऽपि प्रार्थनीय इत्याभिप्रायेणाश्रियः पतिरिति तत्र विशेषणान्येव मनुसंधेया नीतिः । बहुजनाश्रयत्वेन क्षमागुणनिधित्वेन स्थिराया धरायाः पतिः । मनआदीन्द्रियव्यापारसाध्यस्य देहांतरभोग्यफलस्य यज्ञकर्मणः फलदावृत्तेन तत्फलपालकः । फलपालनं किमर्थमित्यत आह प्रजापति रिति कर्मण्यधिकृतस्य जनस्य जीवनहेतुत्वेन पतिः । प्रजातु जनपुत्रयोरिति । प्रजापतिशब्दवाच्यत्वं मुख्यमस्येति वा प्रवृत्तेर्ज्ञानपूर्वकत्वेन संभवात्तदर्थं धियां पतिरिति । लोकपतिरित्यनेन पुरंदरादीनां तत्पति त्वं निवारयति पतिर्गतिश्चेत्यादिना भक्तवात्सल्यातिशयत्वं दर्शयति निरपेक्षत्वेन सत्तां स्वामित्वापेक्षानास्तीति शंका निवारयति सतां पतिः २० उक्तार्थजातमिदं किं प्रमाणकं कथं वा ज्ञातुं शक्यमित्यत आह यदंघ्रिभिर्ध्यानसमाधिधौतयाधियानुपश्यन्ति हितत्त्वमात्मनः ॥ वदन्ति चेत् त्ववयो यथारुचं स मे मुकुंदो भगवान्प्रसीदताम् २१

ग्रंथारंभे सरस्वतीचतुर्मुखादिप्रसादश्रीमिष्टसाधनं भवतीत्यभिप्रायेणाह प्रचोदितेति पुरासर्गादौ भजस्याऽऽपरवर्णनो जातरयचतुर्मुखस्य हृदिसर्तिसर्वचेतनेभ्य उत्तमस्थितिं सनियमलक्षणां वितन्वतासं
 स्कारोद्धो धद्वारेण विस्तारपथायेन भगवता प्रचोदिता मेरिता स्वलक्षणा स्वरूपभूत नित्यत्वाख्यलक्षणा स्वरूपनिर्णायकवर्णगात्रयलक्षणा वा सरस्वतीवाग्भगादिवेदरूपा तस्यास्पृश्यास्पृश्याचतुष्टयात्मा
 दूरभूदभिव्यक्ता भूत् चत्वारो निर्गता वेदास्तववक्रचतुष्टयादित्यादेशः ऋषीणां ब्रह्मज्ञानिनामृषभोज्ञानप्रदः परमवागीश्वरीपतिर्नारायणो मे प्रसीदतां प्रसन्नो भवति त्वन्वयः किलेत्पनेन सर्वश्रुत्यादिसंवादं
 शेषति वार्तासंवादोऽङ्गिलेति यादवः । यद्वा पुराशास्त्रप्रबंधेऽधिकृतेनाजस्य ममापिता महस्य पराशरस्य हृदिसर्तो ज्ञानोपदेशलक्षणां स्थितिं वितन्वता येन व्यासेन प्रचोदिता संज्ञास्वलक्षणा स्वयोग्यसर्गादि
 तशलक्षणा सरस्वतीभागवतसंहितारूपाय स्यास्पृश्याऽप्रादुरभूत् सक्रषीणामृषभो व्यासो मे प्रसीदतामित्यन्वय इति भजःपितामहेऽनादाविति प्रबंधेनिकटेतीति पुराणेनागतेपुरेति च । छागो विष्णो हरे ह्यज इत्य
 तोऽजस्य विष्णोः सर्तो स्थितिं वितन्वता हृदिलोकस्येति शेष इति वा २२ इदानीं देहो द्विषादिप्रवर्तकं हरे प्रसादयति भूतैरिति पोविष्णुर्महद्विर्वाते भूतैः पृथिव्यादिभिः पुरःशरीराणि निर्मायामृषुर्षु आत्मादि
 रूपैः शेषे इति यत्तत्त एव यः पुरुषः पुरिशयनयोगेन पुरुषनामा । तस्येदमेव शिर इति श्रुतेः गोलकात्मकदेहपात्रत्वाद्वा षोडशात्मक एकादशो द्विपपंचभूतव्यापी षोडशगुणान्शब्दादिविषयसारा नुमुंके नदुःखा
 निसमगधान् स्वविषयपुराणं व्याकर्तुं कामस्य भवेचां स्पलंकुषीष्टस्वमीति जनकानि कुर्यादित्यन्वयः २३ इदानीं भक्तपतिशयेन देवकीनंदनं कदाक्षीकृत्य नमति नम इति सौम्याज्ञानसोमार्हाः ब्रह्मादयो ज्ञा

प्रचोदिता येन पुरासरस्वती वितन्वताऽजस्य सर्तो स्थितिं हृदि ॥ स्वलक्षणा प्रादुरभूत् किलास्यतः समे ऋषीणामृषभः प्रसीदताम् २२ भूतैर्महद्विष्य इमाः पुरो वि
 भुर्निर्माय शेत्येदमृषु पुरुषः ॥ भुंक्ते गुणान् षोडश षोडशात्मकः सोलंकुषीष्ट भगवान् वचांसि मे २३ नमस्तस्मै भगवते वासुदेवाय वेधसे ॥ पपुर्ज्ञानमयं सौ
 म्याय न्मुखांभोरुहासवम् २४ एतदेवात्मभूराजन्नारदायेति पृच्छते ॥ वेदगर्भोभ्यधात्साक्षाद्यदाह हरिरात्मनः ॥ २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वि
 तीयस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ देवदेवनमस्तेस्तु भूतभावन पूर्वज ॥ तद्विजानीहिय ज्ञानमात्मतत्त्वनिदर्शनम् ३

नमयं ज्ञानात्मकं यस्य हरेर्मुखांभोरुहादुत्पन्नमासवं मधुपुस्तस्मै वेधसे कर्त्रे वासुदेवाय भगवते नमः सौम्या उद्वादयो ज्ञानमयं पंन्मुखांभोरुहासवं पुस्तस्मै वेधसे कंसाद्यसुरहंने वासुदेवाय शौरयेन मइति वासौम्या
 नारदादयो ज्ञानमयं ज्ञानप्रतिपादकं भागवतपुराणं नाम पन्मुखांभोरुहासवं पुस्तस्मै वेधसे चतुर्मुखाय नमः कीदृशा यवा सुदेवाय नारायणपुत्राय शौरेः पुत्रः शौरि रिति वत्सौम्याः व्यासादपस्तस्मै वेधसे विधिपुत्रा
 यनारदाय वासुदेवाय वासुदेवभक्त्या सौम्या वैशंपायनादयः तस्मै वासुदेवाय वासुदेवावताराय व्यासाय नमः वेधसे भारतादिशास्त्रकर्त्रे २४ स्वाभीष्टदेवतामसादं मार्थं पितृत्वासांपतं परोक्षित्प्रभं प्रति वक्तुमुपक्रमते
 एतदेवेति हरिरात्मनः स्वस्य यत्पुराणमाह आत्मभूः परमात्मपुत्रो वेदगर्भो ब्रह्मातदेतत्सर्वमिति त्वत्प्रभमकारेण पृच्छते नारदायाम्यधादित्यन्वयः अर्थव्यत्यासो नास्तीत्येव शब्दः एतदुक्तं भवति आदौ ना
 रायणेन ब्रह्मणेनोक्तं ब्रह्मणानारदाय नारदेन व्यासाय व्यासेन मध्वंतदहं त्वत्प्रभमपरिहारत्वेन वक्ष्यामीति २५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयवज्रकृतटीकायां चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
 अस्मिन्नध्याये वेदगर्भनारदाख्यापिका कथनव्याजेन ग्रंथादौ प्रतिज्ञातं जगज्जन्मादिकारणत्वलक्षणं तदेकनिष्ठमिति सप्रपंचं प्रतिपाद्यते तन्नादौ नारदप्रभमकारमाह देवदेवेति यदज्ञानमात्मनः परमात्मन
 स्तत्त्वनिदर्शनं तत्प्राप्तत्वं निदर्शनं तदज्ञानं महं विजानीहिविज्ञापय आत्मब्रह्मणोस्तत्त्वज्ञानं महान्विज्ञेयोस्तीति भेदस्य परमेश्वरप्रसादमंतरेण भागादौ द्विपमवृत्तिरपि विपरीता भवतीति च तत्त्वांतं न्यस्य
 प्रसादोक्तं करणमिति कारणस्याविवक्षया न्यस्योक्तं जीवब्रह्मदेवो हरेः स्वातंत्र्यं नारदस्य कारणत्वमिति त्रयं व्यस्य पार्थः तदुक्तं व्यस्यया भेदे स्वातंत्र्यं करणोऽपि १

ज्ञेयं पृच्छति यद्रूपमिति इदं विश्वं यस्य रूपमिव रूपं न तु साक्षाद्रूपं चित्त्वेन सत्त्वेन च सादृश्यात् तद्वत्त्वात् । तदुक्तं । तद्वत्त्वादिदं रूपं हरेर्नैव स्वरूपत इति । यो धिष्ठानं मूलाधारो यस्य तच्च दधिष्ठानं न त्वारोप्यमाणस्य
 स्य रज्जुवदधिष्ठानं अधिष्ठानमिति प्रोक्तं मूलाधारं विवक्ष्यैरिति । इदं यतः सृष्टं संभूतं यतो वा इमानि भूतानि जायन्त इति श्रुतेः । पीठवद्यस्मिन् संस्थासंस्थानं यस्य तच्च तत्संस्थं । यत्सिद्धं तदस्य ते वास्तुसंस्थानं त
 दुदीरितमिति च पूर्वपृथिवीवत् अत्र तु पीठवदिति विशेषात् पुनरुक्तिः यः परोयस्माज्जगतस्तच्चत्परं । हरिः परो यस्य जगतो ह्यव्यक्तादेव कृत्स्नश इति यस्मात्संस्थामृत्युः संहारो यस्य तच्च तत्संस्थं येन परंपालनं
 यस्य तच्चत्परं येन जातानि जिवन्ति यत्परं यथा भिसंविशंतीति वा यच्च यदधीनं च यदधीना यस्य सत्ता तत्तदित्येव भण्यत इति । विभेदे विद्यमानेऽपि मिथो नित्यस्वरूपत इति च तस्य हरेस्तत्त्वं तच्च तोपथावद्देत्यन्वयः २
 मम वक्तव्यं शोभयतो ज्ञानसामग्रीविद्यत इत्याह सर्वमिति हि शब्देन प्रजापतेन त्वेदं तान्यन्य इत्यादि श्रुतिप्रसिद्धिं चोत्पाते सर्वमेतदिति । प्रतिज्ञा भूतादिप्रभुरिति हेतुः हीति व्याप्तिदर्शनं । करतला
 मलकवदिति निदर्शनं विज्ञानेति निगमनं ३ नैतस्मान्न्यज्ञानां किंतु विशिष्टमेव हारिप्रसादाय तत्त्वादिभिर्भावेनाह यद्विज्ञान इति यस्य प्रसादाद्विज्ञानं यस्य तच्च तत्त्वं यद्विज्ञानः यथाधारो यस्य स तथा यः
 परोयस्मात्स तथा यथात्मा स्वामी यस्य स यदात्मकः त्वं तं वेदति शेषः उक्तादधिकं ज्ञातुं पूर्वपक्षं दर्शयति एकः सृजसीत्यादिना एकस्त्वेवात्ममायया स्वेच्छया भूतानि चराचराणि पृथिव्यादिपंचभूतैः सृ
 जसि ४ कुलालादेः कालाच्च धिष्ठानं दृष्टं किमस्याधिष्ठानमत्राह आत्ममिति अक्रमस्त्वं तानि भूतानि सूत्रनाभिरूर्णानाभिरिवात्मशक्तिनिजसामर्थ्यमवष्टभ्यात्मनात्मनिभावयसे उत्पादयासि पालयसि च

यद्रूपं यदधिष्ठानं यतः सृष्टमिदं विभो ॥ यत्संस्थं यत्परं यच्च तत्त्वं वदत त्वतः २ सर्वं ह्येतद्भवान्वेदभूतभन्यभवत्प्रभुः ॥ करामलकवद्विश्वं विज्ञानावसितं तव ३
 यद्विज्ञानो यदाधारो यस्य परस्त्वं यदात्मकः ॥ एकः सृजसि भूतानि भूतैरेवात्ममायया ४ आत्मन भावयसे तानि न परागभावयेः स्वयम् ॥ आत्मशक्तिमवष्टभ्य
 सूत्रनाभिरिवाक्रमः ५ नाहं वेद परं त्वस्मान्नावरं न समं विभो ॥ नामरूपगुणैर्भाव्यं सदसर्त्तिकिंचिदन्यतः ६ स भवानचरद्दोरं यत्तपः सुसमाहितः ॥ तेन खेदय
 से न स्त्वं परां शंकां च यच्छसि ७ एतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वर ॥ विजानीहि यथैवेदमहं बुध्ये नुशासितः ८ ब्रह्मोवाच ॥ सम्यक्कारुणिकस्येदं वत्स तव
 चिकित्सितम् ॥ यदहं चोदितः सौम्य भगवद्दीर्यदर्शने ९ नानृतं वत तच्चापि यथामां प्रब्रवीषि भो ॥ अविज्ञाय परं मत्त एतावत्त्वं यतो हि मे १०

पराकृत्वो बहिर्भावयेः ५ भावयसे वर्धयसे च इति यत्तस्मादस्माद्भवतो विश्वस्य परमुत्तमं कारणमहं वेद अवरं हीनं समं कारणं च न वेद तु शब्देनोक्तार्थमवधारयति । निगमयति नामेति नाम्नावाचकेन क
 पेण शुक्लादिना घृणैः सत्त्वादिभिः सत्सूक्ष्मसत्सूक्ष्मं चाकिंचिद्वस्तु यद्वाव्यमुत्पाद्यत तच्च दन्त्यत इत्यपि गार्हितं निदिष्टं अतस्त्वं मेव सर्वकारणमित्यर्थः ६ ज्ञात तत्त्वेन त्वया प्रश्रः किमिति कुत इति तत्कारणमाह स
 भवानिति तपोऽचरदिति यत्तेन हेतुना त्वं नोऽस्मान् वेदयसे त्वय्यनलं बुद्धिं प्रापयसि त्वदितरं कर्तुं सद्भावे परां शंकां च यच्छसीत्यन्वयः तस्मात्प्रश्रः कुत इति भावः ७ एतन्मे पृच्छतः सर्वं सर्वज्ञ सकलेश्वर इति वि
 शेषणद्वयमुक्तार्थस्थिरीकरणायोक्तं यथा बुध्ये जानामित्येति शेषः त्वदधीना यतः सत्ता ह्यवरस्यापि केशवेत्यनेन पूर्वपक्षोपमिति ज्ञायते ८ नारदप्रश्नपरिहरिण्यनुवाजिज्ञासितं स्तौति सम्यगिति
 अहं भवतो हरेर्वीर्यस्य सृष्ट्यादिलक्षणस्य दर्शने व्यापने चोदित इति यद्यस्मादतस्ते चिकित्सितं सम्यक्समीचीनमित्यन्वयः कारुणिकस्येत्यनेन लोकोपकारकं चेदमिति लक्षयति ९ तत्र मथयतः पूर्वपक्षांश
 माक्षिपति । नानृतमिति त्वमेकः सृजसीति यथामां प्रब्रवीषितं यावदनुत्तमं किं । अनृतमेव । वत त्वद्वचनं श्रुत्याऽहं स्विन्नः स्वेदानुकंपासंतोऽविस्मयामं प्रणेयत इति वचनात् एतच्च तत्परमधिकमपि परमदि
 ज्ञायनाहं वेद परं त्वस्मादिति मामात्यतः चानृतं तदप्यनृतमेव कुत इति तत्राह अपीति अतिगार्हितत्वात् अपिः पदार्थसंभावना नवसर्गगर्हासमुच्चयेऽपि तिसृणां । गर्हासमुच्चयप्रशंसासंभावनास्वपीत्य
 मिधानात् । कस्मान्मनुक्तमाक्षिपसीति तत्राह एतावत्स्वमिति हि शब्द एवार्थे एतावत्त्वं तद्ग्रेधिपारो धितरोचकत्वेन । नातो विक्रमिषि पचस्मादिति शेषः १०

एतदेव स्पष्टयति येनेति तत्र प्रमाणमाह यथेति तमेवाभातमनुभातिसर्व यदादित्यगतं तेजो जगद्भासयते स्खलमित्यादेः ११ बुभुषुणा दुर्मतश्रवणप्राप्तापराधो भगवन्नमनेन परिहर्तव्य इति भावेन भगवंतं नमति नम इति तस्मै वासुदेवाय भगवते नमः वयं तं धीमहीत्यन्वयः अनेन ओं नमो भगवते वासुदेवाय । नारायणाय विद्महे वासुदेवाय धीमहि तन्नो विष्णुः प्रचोदयात् । इति द्वादशाक्षरी चतुर्विंशत्यक्षरी चेति द्वे विद्यो हिरण्यगर्भेण नित्यं सेव्ये इति दर्शितं यद्वा मत्तः परमविज्ञाय यथा एकः सृजसीत्यादि यं प्रकारं मां ब्रवीषितं तत्प्रकारविषयवचनमेवानुत्तं नान्यत् यद्रूपमित्यादि तदेवानुत्तं कुत इत्यत आह नेति प्रमाणविरोधात् नाभावान्याविरोधेष्विति वचनात् अयं पक्षः संभावित इत्याह अपीति बत संतोषे हेतुत्वात् कुतो नूतमिति तत्राह एतावच्चमिति यतो यस्माद्विष्णोर्मे एतावत्त्वं परिच्छिन्नप्रभावत्वं हि प्रसिद्धं कथं प्रसिद्धमित्यत उक्तमेव विशिनष्टि येनेति । अनेन हरेः करणत्वं तव कर्तृत्वं प्रतीतं न तु हरेः स्वार्तं न्यकर्तृत्वमित्याशंक्य दासभावकथनेन तत्स्पष्टयति नम इति रामेण मुक्तः शरोरावणमवधीदित्यादाविवकरणत्वमपि मुख्यकर्तृत्वं प्रयोजयतीत्यतः करणत्वप्रयोगो न किंचित्करः नन्वेवं चेत्तव कर्तृत्वप्रवादः कथमत्राह यन्माययेति अत्र विधायामाया एका हरेरिच्छामुखा द्वितीयाऽमुख्या प्रकृतिस्तृतीयाऽमुख्यतमा जीवानां बंधकशक्तिरिति तत्र स्पष्टविष्णोरिच्छाधीनया दुर्जयया हारिभजनवर्जितेर्जैतुमशक्यया १२ यस्य हरेरीक्षापथे दृष्टि मार्गे स्थातुं विलज्जमानया चित्प्रकृत्याऽभिगम्यमानया शैवल्या ख्यया जीवस्वरूपा च्छादिका याऽमुयामायामोहिता अन्यथा ज्ञानमाप्ता अत एव दुर्धियो जनामवशे विश्वमस्ति । सर्वस्याहं कर्तेति विकृत्यं ते तं धीमहीत्यन्वयः मुख्यामाया हरेः शक्तिरमुख्या प्रकृतिर्मतेत्यादिना त्रैविध्यावगमात्तद्व्यालक्षण्यमायाऽत्रोच्यते १३ ननु विष्णोरितरत्कारणनास्तीति कथमुच्यते । पृथिव्यादीनां प्रातिस्विककारणत्वमतीतिरिति तत्राह द्रव्यमिति द्रव्यं पृथिव्यादि कर्मपुण्यपापलक्षणं पृथिव्यादीनां प

येन स्वरोचिषा विश्वं रोचितं रोचयाम्यहम् ॥ यथा कौर्मिर्यथा सोमो यथर्क्षग्रहतारकाः ११ तस्मै नमो भगवते वासुदेवाय धीमहि ॥ यन्मायया दुर्जययामां वदंति जगद्गुरुम् १२ विलज्जमानया यस्य स्थातुमीक्षापथे मुया ॥ विमोहिता विकृतं ते ममाहमिति दुर्धियः १३ द्रव्यं कर्म च कालश्च स्वभावो जीविवच ॥ वासुदेवात्परो ब्रह्मन्नेवान्यो र्थोऽस्ति तात्त्वतः १४ नारायणपरावेदादेवानां नारायणांगजाः ॥ नारायणपरा लोकानां नारायणपरा मखाः १५ नारायणपरो योगो नारायणपरंतपः ॥ नारायणपरं ज्ञानं नारायणपरा गतिः १६

रिणामविशेषो वा कालः परिणामहेतुः शुद्धिलवात्मकः स्वभावः सात्त्विकादिः जीवः सुखदुःखाश्रयः द्रव्यं पुरोडाशादि कर्म ऋत्विगादिव्यापाराः कालो वसंतादिः स्वभावो ब्राह्मणत्वादिः जीवो यजमानसंज्ञ इति वा द्रव्याद्यन्यतरोऽन्यो र्थो वासुदेवात्परो धिको नास्ति तादृशतत्समः कश्चित्स्यादत्राह तात्त्वत इति नेत्यनुवर्तते तात्त्वतः तद्देवस्थितः समोपि नास्तीत्यर्थः तद्देवस्थितं पशुताच्च तंतत्त्वचक्षत इति वचनात् अनेन द्रव्यादीनां प्रातिस्विककारणत्वस्य भगवदेकनियतत्वेन हरेरखंडकर्तृत्वसुस्थिरमिति सिद्धम् १४ ननु हिरण्यगर्भः समवर्ततामेतत्स्वजातः पतिरेक आसीत् ब्रह्मादेवानां प्रथमः संबभूव विश्वस्य गोप्ता भुवनस्य कर्तेत्यादि श्रुतयस्त्वद्गुणप्रतिपादनपराः कथमन्यविषयाः स्मुरित्याशंक्यमदंतस्थस्य मन्त्रो हरेर्गुणप्रतिपादका इत्याशयेनाह नारायणपरा इति स्वप्रतिपाद्येषु वस्तुषु नारायणपरा इति पाद्यत्वेन परोऽधिको येषां ते तथोक्ताः सर्वस्मादुत्कृष्टं नारायणमेव प्रतिपादयंतीति कुत इति तत्राह देवा इति नारायणस्य चक्षुराद्यवयवेष्वप्यजाता इत्यनेन देवानामवरत्वं नारायणस्योत्कृष्टत्वमुक्तमिति विज्ञायते नारायण एव पालकत्वेन परो येभ्यस्ते तथोक्ताः अहं हि सर्वपन्नानामित्यादेरिज्योर्ध्वद्रादिभ्यं पर इति कृत्या नारायणपरामसा इत्युक्तम् १५ अष्टांगयोगेन योज्यमानेष्वपि परो हारिरेव कुच्छां चोद्रायणादि तपसां विषयोऽपि स एव अत्रापि तपसा युज्यमानानां पर इत्यर्थः नारायणपरं ज्ञानं ज्ञानेन परमज्ञेयो हरिः नारायणपरा गतिराश्रयेषु मध्येषु वामुखाश्रयो मुख्यगम्यथापमेव तदुक्तं गम्येज्येयवाच्येषु वामुखाश्रयो हारिरित्यादि अनेन हिरण्यगर्भादिशब्दानां चतुर्मुखादिविषयत्वमपहस्तित्वं सर्वे वेदावत्प्रदमामन्तीति १६

ननुभवतः सृष्ट्वाभाविकथत्वं त्रामलोके ख्यातवर्तत इत्यतस्तं प्रकारं दर्शयति तस्यापीति तद्वृष्टिप्रतिष्ठं धुंकोपि समर्थो नास्तीति । ईशस्येति ईशित्वं च वरादिप्राप्तनेति निर्विकारस्येति एतदपि बलवत्प्रतिबंध
केनान्यथानभवतीत्यस्मिन्स्वामिन इति एवंविधस्य तत्पहरेरपिशब्दात् श्रियश्च ईशस्यैव कटाक्षवीक्षणेनैवाभिचोदितस्तेन सृष्टोहंसृज्यं जगत्सृजामीत्यन्वयः एवमशब्देन सृष्टौ प्रयोजकांतरानेवारयति १७
एवंहरेर्भूय कर्तृत्वं प्रदर्शयितुं नायुगपत्क्रमशोपिवेति प्रशंसति सत्त्वरजस्तम इति तेन हरिणानित्यं गृहीता अपि सत्त्वरजस्तम इति त्रयो गुणानि गुणस्य सत्तत्त्वादिगुणरहितस्य विभोर्माययेच्छया स्थित्या
दिषु निमित्तभूतेषु क्रमशो युगपच्च गृहीता इत्यन्वयः माययेति विशेषणान्मूलसृष्ट्यादिषु क्रमशो देनं दिनसृष्ट्यादिषु युगपत् गृहीता इति विशेषः तदुक्तं नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्याः स्थित्यादिषु विशेषतः युगपत्क्रमश
श्चैवेति १८ रजोगुणमुपादानाकृत्य सृष्टिं वक्ष्यन् हरेः सत्त्वादिगुणैर्जीवबंधकत्वमहिमानमाह कार्येति पुरुषमिति जातवेकवचनं द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः द्रव्यं तामसाहंकारकार्यं शरीरं । ज्ञानं वैकारिकाहंका
रकार्यमनः श्रोत्रेन्द्रियाणि च । क्रिया तैजसाहंकारकार्यवागार्दीन्द्रियजातं आश्रयो येषां ते तथोक्ताः एवंविधाः प्रकृतेः सत्त्वाद्योगुणा अभिमानमंतरेणानित्यदामुक्तं प्रकृतिसंबंधविधुरं मायिनं स्वतो ज्ञानिनं पुरु
षं जीवसमुदायं कार्यकारणकर्तृत्वे च ब्रंतीत्यन्वयः तत्राप्यं विभागः तमोगुणः कार्यं शरीरेतद्वत्तदुःखाद्यनुभवेन ब्रंतीति रजोगुणः कर्मकारणैरेन्द्रियैः कारणेषु कर्मसु ब्रंतीति सत्त्वगुणस्तु मनसा ज्ञानेन्द्रियैश्चांतरं
यत्सुखमनुभवामीति तत्र कर्तृत्वे ब्रंतीति इदमुक्तं भवति । शरीरगतदुःखाद्यनुभवे तमोगुणः । कर्मसुरजोगुणोहंसुखीति सुखानुभवे सत्त्वगुणः कारणं । गुणानामचेतनत्वेन स्वतः प्रवृत्त्यनुपपत्तेः तन्निपमनेमु

तस्यापि द्रष्टुं शस्य कूटस्थस्याखिलात्मनः ॥ सृज्यं सृजामि सृष्टोहमीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वरजस्तम इति त्रिगुणस्य गुणास्त्रयः ॥ स्थितिसर्गनिरो
धेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ॥ ब्रंति नित्यदामुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९ स एष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेतैरधोक्षजः ॥
स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च मायेशो मायया स्वया ॥ आत्मन्यदृच्छया प्राप्तं विबुधेषु रूपाददे २१

रूपकारणमिच्छेति तदुक्तं ज्ञानेन्द्रियैश्च मनसा सत्त्वं ब्रंतीति पुरुषं । रजः कर्मेन्द्रियैर्नित्यं शरीरेण तमस्तथेत्यादि १९ न केवलमेतानि देहेन्द्रियमनोसिबंधकानि । हरिप्रसादसामप्रयोग्यानां मुक्तिसाधकानि
चेत्त्याह स एष इति यो येन स्वरोचिषा विश्वमित्यारभ्य कार्यकारणकर्तृत्वेन तन्मयेन प्रतिपादितः स एषो धोक्षजो भगवानेतौ स्त्रिभिर्देहेन्द्रियमनोभिलिङ्गैर्ज्ञानोपायलक्षणैर्यमादिसाधनेर्यतमानैरेतैर्जीवैः स्वलक्षि
तगतिः प्रसादितस्वरूपो भवति एतदुक्तं भवति देहेन्द्रियमनोजयिनस्तैरेवेसाधनैर्भगवद्विषयैस्तं पश्यंतीति स्वप्रसादादियं जीवः पश्येत्तेन स्वलक्षितमिति च अधः कृतेन्द्रियजं यज्ञानत्वेन मुक्तोऽप्यधोक्षजः स्यादिति
त्यतः सर्वेषामिति सर्वेषामुक्तानां । स्वस्य सर्वातिर्भावे पिनादस्पविशेषशंकापरिहाराय ममचेति विशेषोक्तम् २० सृज्यं सृजामि सृष्टोहमीक्षयैवाभिचोदितः १७ सत्त्वरजस्तम इति त्रिगुणस्य गुणास्त्रयः ॥ स्थितिसर्गनिरो
धेषु गृहीता मायया विभोः १८ कार्यकारणकर्तृत्वे द्रव्यज्ञानक्रियाश्रयाः ॥ ब्रंति नित्यदामुक्तं मायिनं पुरुषं गुणाः १९ स एष भगवाँल्लिङ्गैस्त्रिभिरेतैरधोक्षजः ॥
स्वलक्षितगतिर्ब्रह्मन् सर्वेषां मम चेश्वरः २० कालं कर्म स्वभावं च मायेशो मायया स्वया ॥ आत्मन्यदृच्छया प्राप्तं विबुधेषु रूपाददे २१

गुणव्यतिकरात्मकमूलप्रकृतेर्महत्तत्त्वोत्पत्तिप्रकारमाह । कालादिति । यदासिसृक्षुर्विष्णुः कालकर्मस्वभावजोगुणानाविश्यसृष्टवेप्रेरकस्तमोगुणोरजोगुणैर्नचसंपुक्तोभूत्सः गुणवैषम्यात्मको गुणव्यतिकरः
तस्मात्कालादिति पंचमीतृतीयार्थे कालेन सृष्टिहेतुना । कर्मणः कर्मणाहिरण्यगर्भादृष्टेन तदुपकृतात् परिणामस्वभावतइति तसिः सतृतीयार्थे विकारस्वभावयामूलप्रकृत्याचसहितात्पुरुषाधिष्ठितादिति पुरुषे
णविष्णुनाधिष्ठायक्षोभमाणान्महतो महत्तत्त्वस्वचतुर्मुसदेहस्थानीयस्यजन्माभूदित्यन्वयः गुणानां व्यतिकरो विषयभावस्यायस्मिन्तस्मादव्यक्तादिति वा । तदुक्तं गुणकालस्वभावेभ्यर्शनेनाधीष्टित्वतः । ज
गदादिर्महत्तत्त्वमभूत्तस्येच्छापाहरेरिति २२ तु शब्देन कालादिकमनुकर्षितकालकर्मस्वभावेभ्योविकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात्तत्त्वेनानुस्यूतरजोगुणेन प्रवृद्धान्महत्तत्त्वात्तमः प्रधानस्तत्त्वविशेषोभवदित्य
न्वयः द्वितीयस्तु शब्दो महत्तत्त्वमपेक्ष्यतमः प्रधानत्वेनेतरापेक्षया तदपेक्षया सत्त्वप्रधान एवेत्यस्मिन्नर्थे इतोपितमः प्रधानत्वमौपचारिकमिति भावेनाह द्रव्येति द्रव्याणि भूतानि ज्ञानं ज्ञानं द्रियाणिक्रियाकर्षेद्रि
याणि चात्मास्वरूपं यस्य स तथा २३ किं नाम कोसौ पदार्थ इति तत्राह सोहंकार इति तद्विभागमाह कुर्वन्ति त्रीणि दर्शयति वैकारिक इति यस्याहंकारस्याभिदाभेदः २४ प्रकारांतरेण तद्वेदमाह द्रव्यशक्तिरि
ति द्रव्यनामकपंचभूतोत्पादनशक्तिमत्त्वात्क्रियानामककर्माद्रियजननशक्तिमत्त्वात्तथा ज्ञाननामकज्ञानेद्रियजननशक्तिमत्त्वात्तस्याहंकारात्मनः प्रभोरुद्रस्य द्रव्यशक्ति
रित्यादिभेदोऽवगंतव्यः । तथाचोक्तं भूतानि द्रव्यनामानि ज्ञानं ज्ञानं द्रियाणि चेत्त्यादि । द्रव्याद्युत्पादनशक्तिमत्त्वात् द्रव्यादिशक्तिरित्युक्तं तंप्रकारमाह तामसादपीति अपिशब्दः कालकर्मचनुक

कालाद्गुणव्यतिकरात्परिणामस्वभावतः ॥ कर्मणोजन्ममहतः पुरुषाधिष्ठितादभूत् २२ महत्तत्त्वविकुर्वाणाद्रजःसत्त्वोपबृंहितात् ॥ तमः प्रधानस्त्वभवद्
व्यज्ञानक्रियात्मकः २३ सोहंकार इति प्रोक्तो विकुर्वन्समभूत्रिधा ॥ वैकारिकस्तेजसश्च तामसश्चेति यद्विदा २४ द्रव्यशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिरिति प्रभो
॥ तामसादपि भूतादेर्विकुर्वाणादभूत्रभः २५ तस्य मात्रा गुणः शब्दोऽलिंगं यद्द्रष्टव्यं ॥ तमसोऽपि विकुर्वाणादभूत्स्पर्शगुणोऽनिलः २६ परान्वयाच्छ
ब्दवांश्च प्राणोजः सहो बलम् ॥ वायोरपि विकुर्वाणात्कालकर्मस्वभावतः ॥ उदपद्यततेजो वै रूपवत्स्पर्शशब्दवत् २७ तेजसस्तु विकुर्वाणादासीदंभो
रसात्मकम् ॥ रूपवत्स्पर्शवच्चांभोषवच्च परान्वयात् २८

र्णार्थः भूतादेर्भूतानां मूलकारणात् २५ तस्याकाशस्य मात्रा गुणः पंचेन्द्रियैर्मपेक्ष्यत्वान्मात्रा गुणः शब्दोऽभूत्तस्माच्च भोऽप्यभूदित्युत्पत्तिविशेषोऽत्र ज्ञातव्यः । तथाच रूपमात्रत्वात् तत्तत्प्रयोजनमाह लिंगमि
ति पञ्चशब्दरूपं द्रष्टव्यं योर्द्रष्टुर्देहश्च तस्य विश्वस्य च लिंगं ज्ञापकं प्रमाणं तदुक्तं पंचेन्द्रियाभिमेयत्वान्मात्रा गुण इति रितः । शब्देनैव परोक्षं ज्ञापते जगदेव चेति च शब्दः कविदाभितोगुणत्वादिति च
स्पर्शरूपगुणस्त्वर्गिन्द्रियैकप्राप्तोपस्य स तथा २६ परस्याकाशस्यान्वयात् संसर्गात् शब्दवान् शब्दगुणोपेतः वायोरौत्पत्तिकगुणानाह प्राण इति सर्वचेष्टपितृत्वात्प्राणः । अभिभवशक्तित्वात् ओजोऽ
वष्टंभशक्तिर्वा अनभिभाव्यत्वात् सहः स्वेच्छाकरणशक्तिस्वरूपत्वाद्बलं तदुक्तं सर्वचेष्टपितृत्वात्प्राणाभिभवशक्तिः । ओजसि वत्पादि । ओजोऽवष्टंभबलयोरिति पादवः । कालकर्मस्वभावतो विकु
र्वाणादवायोस्तेज उदपद्यत उत्पन्नमभूत् तेजः स्वतोरूपवत्कारणानुस्यूतत्वात्स्पर्शादिगुणवत् उपाधिवशात्स्पर्शादिगुणवत्त्वं न स्वतइति वैशेषिककल्पितस्वकपोलकल्पितमिति दाशितं वा इत्यनेन २७
विकुर्वाणात्तेजस इत्यादौ कालकर्मस्वभावतइत्येतदनुवर्तनीयं तदन्वयात्कारणपंस्परावयात्तस्य गुण आत्मास्वरूपं यस्य स तथा रसगुणोत्पत्तिपूर्वकमिति भावः धोषवच्छब्दवत् २८

१ मात्राशब्दः कर्मव्युत्पत्त्यामेवार्थः । पंचेन्द्रियेति योग्यतया लभ्यते । भेत्वनंतरंगुणेति पूर्णीयं त्वगादिवेद्यस्पर्शादिगुणेषु मूलकारणतया शब्दस्यानुस्यूतत्वेन त्वगादिवेद्यस्यापि संभवात्पंचेन्द्रियाभिमेयत्वमुक्तम् ॥

सर्वगुणाः पृथिव्याविशिष्यन्त इति विशेषः पृथिवी गंधवानिति गंधतन्मात्रागुणोत्पत्तिपूर्वकमित्यर्थः परान्वयात्करणसंसर्गात् २९ वैकारिकाहंकारात्सृष्टिप्रकारमाह वैकारिकादिति वैकारिकाहंकारात्साच्चिकांशान्मनोऽतःकरणं । शब्दज्ञानादिविशिष्टकार्यशक्तित्वाद्द्वैकारिकनामानो देवाः तेऽपि तस्माज्ज्ञानरहितेति विशेषः । तदुक्तं । विशिष्टकार्यशक्तित्वाद्देवावैकारिकाः स्मृता इति । न्यूनाधिकसंख्या व्यवच्छेदार्थदशेति तेषां नामसंकीर्तनं करोति दिग्वातेति प्रचेतावरुणः अश्वी इत्यश्विनौ । उपेंद्रो विष्णुस्तस्य नपादाभिमानित्वं किंतु पादाभिमानिनो यज्ञनाम्नो देवस्यांतर्गतामिदमेव नपादागुष्ठमधिष्ठाय शरीरधारकत्वात्तन्नामकीर्तनं अनाद्यनंतोऽपि हरिर्वैकारिकगुणेष्वजः । अवतीर्णः पदागुष्ठमध्यास्ते विश्वभृग्विभुरित्यादेः कोदक्षप्रजापतिः ३० तैजसाहंकारकायाणि किमिति नोच्यंत इति पक्षमक्षयोतिभावेनाह तैजसादिति अत्रापि कालाद्यनुकर्षः कर्तव्यः । तेषां शक्तिवैषम्यात्क्रोडीकारेण विभागमाह ज्ञानशक्तिरिति अचेतनानामिन्द्रियाणां ज्ञानादिजनकत्वं कथं घटत इति तत्राह बुद्धिरिति ज्ञानेन्द्रियाणां ज्ञाने ज्ञानजनने शक्तिर्यस्याः सा ज्ञानशक्तिः बुद्ध्याभिमानिन्युमाबुद्धिः कर्मेन्द्रियाणां क्रियायां क्रियाजनने शक्तिर्यस्य सा क्रियाशक्तिः प्राणोऽहंकारिकश्च तैजसः तैजसाहंकारादुत्पन्नावित्यर्थः ज्ञानेन्द्रियाणां देवानां ज्ञानशक्तिरुदाहृतेत्यादावुदीर्यमाणे देवानां ज्ञानादिशक्तिरपि बुद्धिप्राणयोः प्रसादादित्यवगंतव्यं इन्द्रियाणां तैजसाभिधानमतिजाज्वल्यमानत्वात् भूतानां तामसत्वं च ज्ञानाक्रियाशक्तयोरभावात् तदुक्तं अतिजाज्वल्यमानत्वाच्चैजसानां त्रिपाण्यपीत्यादि भूतानां द्रव्यत्वं च द्रवणप्राप्यनिमित्तं अहं पूर्वमहं पूर्वमिति विवदमानयोरिवास्थितयोर्द्वयोः । पृथिव्यपोर्वायुतेजसोर्वावेगलक्षणसंस्कारसंपर्का

विशेषस्तु विकुर्वाणादंभसो गंधवानभूत् ॥ परान्वयाद्रसस्पर्शरूपशब्दगुणान्वितः २९ वैकारिकान्मनोज्ञे देवा वैकारिकादश ॥ दिग्वातार्कप्रचेतोऽश्विर्वह्नी द्रोपेद्रमित्रकाः ३० तैजसाचु विकुर्वाणादिन्द्रियाणि दशाभवन् ॥ ज्ञानशक्तिः क्रियाशक्तिर्बुद्धिः प्राणस्तु तैजसः ३१ श्रोत्रं त्वग्प्राणदृग्जिह्वा वाग्दोर्मेढ्रां ध्रिपायवः ॥ य एतेऽसंगताभावाभूतेन्द्रियमनोगुणाः ॥ यदा यतननिर्माणेन शेकुर्ब्रह्मवित्तम ३२ तदा संहत्य चान्योन्यं भगवच्छक्तिचोदिताः ॥ सदसत्त्वमुपादाय नोभयं ससृजुर्हृदः ३३ वर्षपूगसहस्रांते तदंडमुदकेशयम् ॥ कामकर्मस्वभावस्थोजीवो जीवमजीजनत् ३४

न्मिथो द्रवणं युज्यते आकाशस्य व्याप्तत्वेन द्रवणाभावेऽपि प्रदेशात्मना तत्संभवात् द्रव्यत्वं युक्तं तदुक्तं द्रव्यं तु द्रवणप्राप्यं द्वयोर्विवदमानयोः । पूर्ववेगादिसंबंधादाकाशश्च प्रदेशत इति ३१ इन्द्रियाणां विशेषनामान्याह श्रोत्रमिति श्रोत्रं त्वक्त्वाग्निद्रियं दोषौ हस्तौ मेढ्रगुहोर्द्रियं वाक्छाष्टिमुक्त्वा तेभ्यस्तत्त्वेभ्यो ब्रह्माह सृष्टिप्रकारमाह य एते इति ये एते कथिता भूतेन्द्रियमनोगुणा इत्युपलक्षणं पंचभूतदशेन्द्रियतेजसतु बुद्धिप्राणमनःशब्दादिसत्त्वादिगुणमहपहंकाराख्याभावाः पदार्था अन्योन्यमसंगता असंश्लिष्टाः यदा यतननिर्माणे ब्रह्माहंकरणेन शेकुः शक्तिमंतो नासन् ३२ तदा भगवन्तमभिष्टूय शरणं गताः ततः स्तुतिप्रसन्नस्य तस्य चेष्टकरूपेण तंगणं प्रविष्टस्य हरेः शक्त्या चोदिता मिथः संहत्य संश्लिष्य सदसत्त्वं व्यक्ताव्यक्तत्वधर्मवत्पृथिव्यादिभूतत्रयमाकाशवाय्वाख्यभूतद्वयंचोपादाय उपादानां क्रिय नोऽस्माकंसंसारमयजनकमहं ब्रह्माहं ससृजुरित्यवयवः नोभयंसदसद्विलक्षणमित्येतदुक्तं यतः सत्त्वस्वंप्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धमत इति हेतुवाचिनो हि शब्दाहंसां देसंसारो नोभयकारणमिति भयहेतुत्वं वाच्यं पते । तदुक्तं ब्रह्माहं हि वदतीति जीवानां भयकारणं । तत्र हि संसृतिरिति । आकाशवाय्वाख्यभूतौ इतरं देवप्रकाशिता इत्यादिभूतानां सदसत्त्वं युक्तं ३३ ब्रह्माहंसांतःसृष्टिवत्कुं हरेस्तत्त्वव्यक्तिप्रकारमाह वर्षपूगेति कालाद्यनुधौ कल्पेन कालकर्मस्वभावस्थोजीवः संसारव्यतिरिक्तः परमेश्वरः सहस्रवत्सरमुदकेशयमावरणजलमध्ये स्थितं तदंडं वर्षपूगसहस्रांते तैस्तत्त्वैः सहस्रविधं तदंडं यदा ब्रह्मात्मानं प्रसूते तदा परिवृत्त्य जीवं स्वात्मानं तत्राजीजनत् व्यंजयामास यः प्राणधारणं प्राणप्रसादात्कुं हरेनिशं । सजीव इति संदिष्टस्यादेरजीव इत्येव पदच्छेदः कालकर्मस्वभावस्थो वासुदेवः परः पुमान् । अकरोदंडमुद्रात्मप्रसवे कारणमिति वचनात् अजी

वयित्येव यद्वा जीवः प्राणधारकः परमात्मा जीवतया विधाय स्वत्मानं तत्राजीजनदिति प्राणान्धारयते परमात्सजीवः परमेश्वर इति च । जीवादत्पुद्गिकतेजस्त्वादजीवो जगज्जिविहेतुत्वाज्जिविहेतुद्वया
दिवंपुक्तं च अजीवोऽपि महोत्तजास्त्वथवा जीवपञ्चगदितिवचनात् यद्वा अजीवः परमेश्वरो जीवं सर्वजीवप्रधानं चतुर्भुसमुत्पाद्य तदंतर्धामित्वेन प्राणधारकं स्वात्मानं प्रजीजनत् विरिचस्यापि विराहाख्यां हात
वैतिरूपजननस्यात्राभिप्रेतत्वात् तदुक्तं । अंटेजातौ पुर्णसौ द्वौ हरिर्ब्रह्मातथैव चेत्यादि ३४ तामेवाभिव्यक्तिं स्फुटीकरोति स एष इति अयमर्थः यो महदादित्त्वानि सृष्ट्वा तदंतर्विष्टस्तदुपादानतया हं
निर्माय तदंतः प्राविशत् स एष पुरुषः करचरणाचवयवत्वेन पुरुषनामा हरिरंठं निर्भिद्य बृंहयित्वा तस्मादंठा निर्गतः प्रकाशितो भूत्पुरुषत्वेऽपि लोकविलक्षणो यामिति भावेन विशिनाष्टि सहस्रोति अत्र सहस्रशब्द
स्थयथा संभवमर्थोक्तव्यः ३५ पुरुषाख्यविष्णो रवयवभ्यएव चतुर्दशभुवनसृष्टिरन्येभ्यस्त्वमुख्येति भावेनाह यस्येति इह पंचाशत्कोटिविस्तीर्णब्रह्मांडे आपामतो विस्तारतस्तावद्विपुलानं दादिदेहत्वे
नावतोर्णस्य चतुर्दशभुवनेभ्योऽंठाच्च भिन्नस्य पुरुषाख्यस्य हरे रवयवौ निर्मितकारणैर्मनीषिणश्चतुर्दशलोकान् सृष्ट्वा न कल्पयंतीति यत्पस्मात्तस्मात्तत्सृष्टेर्ज्ञानि प्रत्यक्षसिद्धत्वात् अन्यतः सृष्टिरमुख्येति भावः
हरे रवयवैः सृष्टालोका इति विकल्पनमित्यादेशः । तत्सृष्टिकल्पनाप्रकारमाह । ऊर्वादिभिरिति । ऊर्वादिभिः पादतलांतरवयवैरतलादिपातालांताः । सप्तलोकानि निर्मिताः । जघनादिभिर्भूधंते रवयवैरुर्ध्वपृ

स एष पुरुषस्तस्मादंठा निर्भिद्य निर्गतः ॥ सहस्रोर्वाग्निबाह्वक्षिः सहस्राननशीर्षवान् ३५ यस्येहावयवैर्लोकान् कल्पयंति मनीषिणः ॥ ऊर्वादिभिरधः
सप्तसप्तोर्ध्वजघनादिभिः ३६ पुरुषस्य मुखं ब्रह्मक्षत्रमेतस्य बाहवः ॥ ऊर्वोर्वैश्यो भगवतः पद्भ्यां शूद्रोऽव्यजायत ३७ भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकोऽस्य ना
भितः ॥ हृदा स्वर्लोक उरसामहर्लोको महात्मनः ३८ ग्रीवायां जनलोकश्च तपोलोकश्च नेत्रयोः ॥ मूर्धभिः सत्यलोकस्तु ब्रह्मलोकः सनातनः ३९ तत्क
ट्यामतलं कृष्णमूर्ध्यां वितलं विभोः ॥ जानुभ्यां सुतलं शुद्धं जंघाभ्यां तु तलातलम् ४० महातलं तु गुल्फाभ्यां प्रपदाभ्यां रसातलम् ॥ पातालं पादतलतइ
तिलोकमयः पुमान् ४१ भूर्लोकः कल्पितः पद्भ्यां भुवर्लोकस्तु नाभितः ॥ स्वर्लोकः कल्पितो मूर्ध्नि इति वालोककल्पना ॥ ४२ ॥ इति श्रीभागवते महापु
राणे द्वितीयस्कंधे पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

विषयादिसत्यांताः सप्तलोकाः सृष्टा इति ३६ इदानीं पुरुषस्य मुखाद्यंगेभ्यो ब्राह्मणादिजातिजनिमाह पुरुषस्येति ब्राह्मणो मुखमित्येव मुखाज्जातत्वं हेतुतइत्यादेर्मुखमित्यादिप्रमाणार्थं च भव्यर्थः । प्रमाणांतरगवेष
णायासोनकर्तव्योऽत्रैव दर्शनादिति भावेनाह ऊर्वोरिति अनेन पुरुषनाम्नो हरेर्यथा मुखाद्यंगेभ्यो ब्राह्मणादिजात्युत्पत्तिरेवं लोकसृष्टिरपि तदंगेभ्यः सिद्धान्तान्पत्तः ३७ तामेव सृष्टिं पंचयति । भूर्लोक इति भू
रिति भूमेरव्ययं नामांतरं भूर्लोकः पद्भ्यां जात इति कल्पित इति अन्वेतव्यं भुव इत्यंतारिक्षलोकः इदमव्ययं जघनपादयोः सामीप्याज्जघनादिभिरित्यनेन विरोधः ३८ ३९ कट्योर्जघनांतर्भावे
भूवोस्तस्मात्सामीप्यादूर्वादिभिरित्यस्या विरोध इति ४० उपसंहरति इतीति यत्तद्वहरेर्लोकानि निर्मातृत्वं लोकाध्यापत्वं लोकाधारत्वं लोकोत्तमत्वं च अतो वैराज्यरूपो विष्णुर्लोकमप्युपा
सीत इति शेषः ४१ प्रकारांतरेण पुरुषावयवभ्यो लोकसृष्टिप्रकारमाह भूर्लोक इति अत्रातलादीनां भूम्यंतर्भावेन महदादीनां स्वर्लोकांतर्भावेन त्रिलोकविवक्षाज्ञेया अतो नोक्तविरोधः अत्रेदं तात्पर्यमुक्तं भवति च
तुर्दशलोकपक्षस्त्वैकः सप्तलोकपक्षस्त्वपर त्रिलोकपक्षस्त्वयोऽधिकारिभेदेन न्यायार्थत्वात्कल्पनायास्ततोर्विकल्प उपपन्न इति ॥ ४२ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयपञ्चक
टीकायां पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥

आध्यात्मिकाधिदैवाधिभौतिकादिरूपस्य जगतो हरेर्मुखादिभ्य उत्पत्तिस्तस्य ततो भिन्नत्वं तदुत्पत्तयः प्रतिपाद्यते । अस्मिन् अध्याये तत्र प्रथममध्यात्मैन्द्रियतदभिमानिदेवतादिसर्वपदार्थानां तदंगेभ्य उत्पत्तिप्रकारमाह । वाच इत्यादिना वाचोवाग्निद्रियस्य वक्तव्यस्य च तदभिमानिनो वह्नेरभिदेवस्य च पुरुषस्य मुखं क्षेत्रं योनिः कारणमुत्पादकमित्यर्थः । क्षेत्रपुरे गृहे देहे केदारे योनिर्भार्ययोगेति योनिः स्त्रीणां भोगस्थाने कारणेताम्रकेपण इति यादवः । गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्वृहतीपंक्तित्रिपुत्रजती संज्ञानां छंदसामस्य पुरुषस्य त्वह्मां सरुधिरमेदो मज्जास्थारूपाः सप्तधा तवः । क्षेत्रमित्यनुवर्तते अत्र तदुत्पत्तयः तदाश्रितत्वं चेति तात्पर्यमुत्तरत्राप्यनुसंधेयं हव्यादिसर्वानानां जिह्वैन्द्रियस्य च कषायमधुरादिसर्वरसस्य च तस्य पुरुषस्य जिह्वा क्षेत्रम् १ सर्वासूनां सर्वमारुतां मुख्यवायोश्च तन्नासे तस्य हरेर्नासापुटे क्षेत्रे परमायने चोत्तमाश्रयणे च अभिमानिनो रश्मिनो ब्रौह्मा चौषधीनां च घ्राणैन्द्रियस्य गंधस्य च सुरभ्यसुराभिलक्षणस्य च तस्य घ्राणं क्षेत्रं न पुंसकस्य घ्राणस्य पुंशक्तिमत्त्वघोतनाय घ्राण इत्युक्तं कृबिघ्राणं गंधवहो घोणानासा च नासिकेत्यमरः २ चक्षुरिन्द्रियस्य तद्विषयाणां च रूपाणां विषयप्रकाशकानां तेजसां ज्योतिषां च हरेश्चक्षुः क्षेत्रं दिवोऽलोकस्याभिमानिनः सूर्यस्य च हरेरक्षिणी च क्षुगोलके क्षेत्रमिति शेषः दिशादिदेवतानां तीर्थानां शास्त्राणां च हरेः कर्णौ क्षेत्रं तीर्थमंत्राद्युपाध्याये शास्त्रेष्वंभसि पावन इत्यभिधानं श्रोत्रेन्द्रियस्य तद्विषयस्य शब्दस्याकाशस्य च हरेः श्रोत्रेन्द्रियं कारणम् ३ वस्तुसाराणां वस्तुश्रेष्ठानां वस्तुबलानां वा सौभाग्यस्य तस्य हरेर्गात्रमुत्पादकं भाजनं निधानं निधानपात्रं च । त्वांगेन्द्रियस्य स्पर्शगुणस्य स्पर्शाभिमानिनो वायोः सर्वमेधस्य सर्वज्ञस्य चास्य हरेस्त्वांगेन्द्रियं क्षेत्रम् ४ यैरुद्विजजातिविशिष्टैः पालाशादिवृक्षै

ब्रह्मोवाच ॥ वाचो वह्नेर्मुखं क्षेत्रं छंदसां सप्तधा तवः ॥ हव्यकव्यामृतान्नानां जिह्वा सर्वरसस्य च १ सर्वासूनां च वायोश्च तन्नासे परमायने ॥ अश्विनो रोषधीनां च घ्राणो गंधस्य चैव हि २ रूपाणां तेजसां च क्षुर्दिवः सूर्यस्य चाक्षिणी ॥ कर्णौ दिशां च तीर्थानां श्रोत्रमाकाशशब्दयोः ३ तद्गात्रं वस्तुसाराणां सौभाग्यस्य च भाजनम् ॥ त्वगस्य स्पर्शवायोश्च सर्वमेधस्य चैव हि ४ रोमाण्युद्विजजातीनां यैर्वा यज्ञस्तु संभृतः ॥ केशश्मश्रुनखान्यस्य शिलालोहाभविद्युताम् ५ बाह्वोलोकपालानां प्रायशः क्षेमकर्मणाम् ॥ विक्रमो भूर्भुवः स्वश्च क्षेमस्य शरणस्य च ६ सर्वकामवरस्यापि हरेश्चरणआस्पदम् ७ अपां वीर्यस्य सर्गस्य पर्जन्यस्य प्रजापतेः ॥ पुंसः शिश्र उपस्थस्तु प्रजात्यानंदनिर्वृतेः ॥ पायुर्यमस्य मित्रस्य परिमोक्षस्य नारद ८

यैः संभृतः संपादितः पञ्चकारिभिरिशेषः तेषामुद्विजजातीनां वृक्षाणां रोमाणि हरेरोममूलानि क्षेत्रं यैर्यज्ञः संभृतो यज्ञादन्यः कार्यविशेषः साधितस्तेषां हरेरोमांतर्भागाः अपां विकल्पो वा शब्दसूचितात् याज्ञिकारोममूलस्यारोमांतस्थास्तु तत्परा इति वचनात् ज्ञापते तु शब्द उक्तार्थावधूतौ वर्तते अस्य हरेः केशाभ्रानां । श्मश्रूणि विद्युतां । शिलालोहानां नखानि क्षेत्रं । पुनर्भवः करुहो नखोऽस्त्री नखरोस्त्रियाभित्यमरः । हरेः श्मश्राभ्रपाविद्युच्छिलालोहानसाभ्रपा इति वचनात् ५ ब्राह्मणवैश्यादीन् वर्जयितुं प्रायश इत्युक्तं भूर्भुवः स्वरिति भुवनत्रयमस्य हरेर्विक्रमः पादविशेषस्थानं क्षेमस्य मंगलस्य प्राप्त्यक्षयावा शरणस्य मोक्षस्य च ६ सर्वकामवरस्य च सर्वाभिमतलामस्य च हरेश्चरणआस्पदं दातृत्वेनेति शेषः मोक्षः शांतिश्च शरणं निर्वाणं चाभिधीयत इति वचनात् । शरणं मोक्षः भेजे सगैर्द्रव्यजपादमूलमित्यतो मोक्षोऽपि पादमूलमिति भावः स्वोत्पत्त्यंगेषु देवानामन्येषां पादमूलतः मुक्तिस्तु विहिता विष्णोर्निर्दिष्टेषु यथावच्छतिवचनाच्च शब्दसूचिताभोक्तविरोधः ७ अपां जलस्य वीर्यस्य रेतसः सर्गस्य पुंश्रेष्ठलामिमानिनः पर्जन्यस्य सर्गाभिमानिनो दक्षप्रजापतेः शिश्रस्य च परस्य पुंसः शिश्रं क्षेत्रं प्रजातिः प्रजननमर्जवः सुखं ताम्यां सहितायानिर्वृतिः अथवा प्रजातिर्मेधुना कया तक्षिण्येष्टायां वा चानिर्वृतिस्तस्याः हरेरुपस्थं गुह्येन्द्रियं तु शब्दाद्गुह्येन्द्रियस्य च क्षेत्रं मित्रनाम्नो देवस्य पाद्विन्द्रियस्य तद्विषयस्य परिमोक्षस्य गुदक्रियाविषयस्य यमनाम्नो देवस्य च पुंसः पाद्विन्द्रियं क्षेममित्येतन्मंशुवतीनां सुखं यनाथमन्यीर्यवे ८

हिंसादीनांपुंसो गुदो गुदमपानद्वारक्षेत्रं पराभूतेः पराजयस्याऽलक्ष्म्यावाऽधर्मस्य पापस्य तदभिमानिनोऽधर्मस्य कलेश्वरमसस्तमोगुणस्य च पश्चिमः पृष्ठभागः क्षेत्रम् ९ नदनदीनां शोणगंगादीनां तु शब्दादि
तरनदीनां च पुंसो नाभ्यः क्षेत्रं गोत्राणां पर्वतानां हरेरस्थानां संहतिः क्षेत्रं । अव्यक्तस्य मूलमकृतेः । रसादीनां मधुरादीनां । सिंधूनां समुद्राणां । भूतानां जीवानां । निधनस्य च संसरस्य १० पुंस उदरक्षेत्रमिति
विदितं मनसः परस्य हृदयं पदं क्षेत्रं धर्मस्य सुकृतस्य तदभिमानिनो धर्माख्यदेवस्य च तुरुसनाम्नो मम तुभ्यं तव कुमारानां सनकादीनां चतुर्णां भवस्य रुद्रस्य च । विज्ञानस्य तत्त्वस्य च तदभिमानिन्याः सरस्वत्या
श्च परस्य पुंस आत्मा मध्यदेहः परायणं कुमारब्रह्म रुद्राद्या हरेर्मध्यात्समुद्रता इत्यनेनात्मा जीवेधृतौ देहे इत्याद्यभिधानेनापि सिद्धं । सृजामिति त्रिगुको हामिति यत्सर्वस्वातन्त्र्यं हरेरुक्तं तत्पुरुषसूक्तसंवादे
न विवृणोति अहं भवानित्यादिना अग्रजामुनयः सनकादयः ११ १२ १३ घटादिव जभातीति नभ आकाशोऽकारांतोऽप्यस्ति १४ यदेतदस्मदादिकमातृणं भूतं भव्यं भवज्जगदेतस्माद्दरेष्य
न्नतदिदं सर्वं पुरुष एव पुरुषाधीन सत्ता चेव । त्रिकालमपि तदधीनं भवनतु तेनेकीभूतं यदधीनायस्य सत्ता तत्तदित्येव भण्यत इति वचनात् यद्वा पुरुष एवेदं पुरुषेणैवेदं व्याप्तं पुरुष एवेदं सर्वं यद्भूतं यच्च भव्यमिति पुरु
षेणैवेदं व्याप्तमातृणां दाकरीषात् सर्वभगवानिति मिथ्या दृष्टिरेवेति श्रुतेः । तामेव व्याप्तिं स्पष्टीकरोति तेनेदमिति वितस्ति मात्रं जीवहृदयमधितिष्ठता तेन पुरुषेण सर्वं पुरुष एवेति भण्यते भेदवज्जगत् ।
वितस्ति मात्रं हृदयमास्थाय व्याप्नुते जगदित्यादेः सर्वसिद्धम् १५ हृदयो पापवच्छिन्नस्य हरेर्जीववैलक्षण्यमाह स्वधिष्ण्यमिति तपसंतापदर्शनयोरिति धातोः स्वाधिष्ण्यं स्वस्थानं हृदयमधिष्ठाप्य तः सर्वप्रतप

हिंसायानिर्ऋतेर्मृत्योर्निरयस्य गुदः स्मृतः ॥ पराभूतेरधर्मस्य तमसश्चापि पश्चिमः ९ नादचो नदनदीनां तु गोत्राणामस्थिसंहतिः ॥ अव्यक्तरससिंधूनां भू
तानां निधनस्य च १० उदरं विदितं पुंसो हृदयं मनसः पदम् ॥ धर्मस्य मम तुभ्यं च कुमारानां भवस्य च ११ विज्ञानस्य च तत्त्वस्य परस्यात्मा परायणम् ॥
अहं भवान्भवश्चैव यदमे मुनयो ग्रजाः १२ सुरासुरनरानागाः स्वगामृगसरीसृपाः ॥ गंधर्वाप्सरसो यक्षारक्षोभूतगणो रगाः १३ पशवः पितरः सिद्धा विद्याधरा
श्चारणाहुमाः ॥ अन्ये च विविधा जीवा जलस्थलनभौकसः १४ ग्रहर्क्षकेतवस्तारास्तडितस्तनयिलवः ॥ सर्वे पुरुष एवेदं भूतं भव्यं भवज्जगत् ॥ तेनेदमावृतां वि
श्वं वितस्ति मधितिष्ठता १५ स्वधिष्ण्यं प्रतपन् प्राणो वा हि श्वप्रतपत्यसौ १६ एवं विराजं प्रतपंस्तपत्यंतर्बहिः पुमान् ॥ सोमृतस्याभयस्येशो मर्त्यमन्नं यदत्य
गात् १७ महिमे पततो ब्रह्मन् पुरुषस्य दुरत्ययः ॥ पादोऽस्य सर्वभूतानि पुंसः स्थिति विदो विदुः १८

नृपश्यन् अतोऽप्यकुप्येष्टायोगात् प्राणनामा परमात्मा देहाद्बहिः शब्दविज्ञानविषयानपि प्रतपति पश्यति १६ एवं विराजं विराट्कार्यां तां तस्थान् बहिर्ब्रह्मांदाद्बहिः शब्दविज्ञानविषयोऽपि मूलप्रकृत्यंतान् सर्वान् पदार्थान् शेषा वि
शेषाकोरेण तपति पश्यति पश्यन् स्वधिष्ण्यं देहं स बहिः शब्दविज्ञानविषयानपि एवमंदांतरं पश्यन् बहिः सर्वं च पश्यतीति वचनात् नन्वस्त्वमुक्तप्रपञ्चात् वैलक्षण्यं मुक्तप्रपञ्चवैलक्षण्यं कुत इति तत्राह सति स
पुरुषोऽभयस्य जननादिभयरहितस्यामृतस्यानंतमुक्तसमुदायस्य ईशः स्वामी सर्वाभीष्टदानेनेति शेषः आत्मनोऽभोग्यं नित्यमुक्तलक्ष्मीतत्त्वं तदभिमान्यमानमव्यक्तं जडं तत्कार्पमर्त्यं देहनाशादिना विनाशिनं
महदादितत्त्वाभिमानिनं ब्रह्मादिसर्वजीवसमुदायं तानितत्त्वादीनि चानाद्यनंतकालतोऽस्वगादिति शेषः १७ नानैकांतोऽयं हेतुरिति भावेनाह महिमेति ब्रह्मादित्वं पञ्चातर्भूतमित्युक्तं तदिति अव्य
क्तमात्मनोऽभयं महदादि विनाशिव । यदतीतः परो विष्णुः स एवातो विमोक्ष इति स्मृतेः जीवानां परमांशत्वात्कथं दुरत्ययत्वं महिम्न इति तत्राह पाद इति स्वरूपां शोभिन्नां शङ्कति द्विविधोऽशो हरेरस्ति सत्सत्संभू
तानि सर्वजीवाभरणपुरुषस्य पादो भिन्नां शङ्कति स्थिति विदः सर्वस्य यथावत् स्थितिना विदुः स यो तस्य कालाग्न्यं शत्वेपि तन्महिमात्पत्यं पथानां स्थितप्रमाणविरुद्धत्वादेवं जीवानामपीति भावः १८

तर्हि स्वरूपांशाः के कुत्र संतीति तत्राह अमृतमिति अमृतमनंतासनाख्यं क्षमं वैकुण्ठारूपमभयं चेतद्वीपारूपमिति पुरत्रयं त्रिमूर्धो हरेस्त्रिभूर्धस्वधापिष्टं रूपं तरेणोति शेषः । नन्वेनेन प्रश्नपरिहारः कथमागत इत्यस्यापीदमेवोत्तरं तथाहि त्रिविधामूर्जीवास्तान्धत्त इति त्रिमूर्धा तस्य हरेरमृतमनंतगतं रूपमनंतासनमिति यावत् अनन्तेऋतं गतं रूपमिति अमनंतं विदुर्बुधा इत्येकाक्षरमालायाम् । विकुण्ठानाम्पोमृतपुलक्षणं कुंशं क्षिणोतीति क्षेमं वैकुण्ठारूपं भादीष्टाविति धातोर्दीप्तिविरोधित्वा दंभानिजलानि यात्याप्नोति आश्रयत्वेनेत्यभयं नारायणारूपमिति रूपत्रयम् । एषु त्रिभुमूर्धसूचकेषु बहुलक्षोच्छिन्नेषु पुरेष्वधापि निहितं तस्मादनंतासनवैकुण्ठनारायणाः स्वरूपांशा येषु लोकेषु वसंतीति भावः तदुक्तं स्वरूपांशो विभिन्नांश इति द्वेधांश इत्यत इत्यादि । त्रिमूर्धा स नृहरिर्धत्तेद्युत्रयं भूर्धमिस्त्रिभिरित्यादिना ब्रह्मविष्णुमहेश्वरात्मना त्रयोमूर्धानो यस्य स त्रिमूर्धा तस्य मूर्धसु सत्यवैकुण्ठकैलासारूपस्थानेषु तेषामेव नामांतरविशिष्टममृतमित्यादिरूपत्रयमध्यायीत्यप्यारूपानमपहस्तितम् । ते च लोकास्त्रिलोकपावहिरेवासन्नित्याह पादा इति पादयंति प्रापयंतीत्यात्मानमिति पादाः येलोका ये च तेषु वसंतः स्वरूपांशाः अमृजानामपुत्राणां मदाद्यादीनां ब्रह्मादिदेवानामाश्रयास्ते भूम्यादि त्रिलोकपावहिरेवासन्नित्यन्वयः अत्र तु नासूचितमिदं प्रमाणं अनंतासनवैकुण्ठनारायणपुराणित्वित्यादि १९ तस्यैव त्रिधा भ्रोविष्णोस्त्रिलोकयंतं गतं स्वरूपांशांतरमाह अंतरिति बृहदिति भावप्रधानः स एव विष्णुस्त्रिलोकपावहिरंतरपरो यज्ञपुरुषारूपः । एहमेवैह स्थैः । बृहत्त्वेन ब्रह्मत्वेन ब्रह्मार्पणबुद्धयेति यावत् हुतो वसतीति शेषः तुना तस्य स्थानं स्पश क्रलोकसामीप्यं सूचयति तदुक्तं स एवान्यस्वरूपेण शक्रलोकसमीपे गइत्यादि । न केवलं शक्रलोकनिकटवर्ति लोकस्थ एव पूज्यते अपितु त्रिलोक्या अंतर्भुवादि लोकस्थोपीति इममर्थमपि तु शब्देनाह तदुक्तं यतीनां ध्रुवलोकस्थो वनिनां मेरुमध्यगइत्यादि एतन्नयोपि स्वरूपांशा इति निर्णयमूलरूपवद्विभांशे

अमृतक्षेममभयं त्रिमूर्धो धायि मूर्धसु ॥ पादास्त्यो बहिस्त्वासन्नप्रजानां य आश्रयाः १९ अंतस्त्रिलोक्यास्त्वपरो गृहमेधैर्बृहद्भुतः ॥ सृती विचक्रमे विष्वक् साशनानशने उभे २० यदविद्या च विद्या च पुरुषस्तूभयाश्रयः ॥ तस्मादंडाद्विराट् जज्ञे भूतं द्रियगुणाश्रयः २१ तद्व्यमल्यगाद्विश्वं गोभिः सूर्य इवाश्रयम् ॥ यदास्यनाभ्यान्नलिनादहमासं महात्मनः २२

पुदेवाः देसर्वजिविपुतेषां व्याप्तिप्रकारमाह सृती इति अनंतासनवैकुण्ठनारायणारूपव्याप्तिपादभगवान्विद्याब्रह्मविद्यातदविद्या च आश्रिते ते विरुद्धलक्षणत्वादुभेदे वमनुष्यसंज्ञे सृती सरणी मार्गी विष्वक् सर्वतो विचक्रमे आश्रय देवयमुष्यसंज्ञे कुतो वगते इति तत्राह साशनानशने इति साशनानामनुष्या अनशनादेवास्तद्विषयवत्त्वात्तयोक्ते यद्वापे विद्या वा विद्या च ते सृती इत्यनेन तद्वतः पुरुषालक्ष्यं ते तेषु विकम्पस्थितः तदुक्तं त्रिपात्स एव भगवान्सर्वमाणि पुंसं स्थितः निरन्त्रेषु च विद्वत्सु त्रिदशेष्वितरेषु चेति ननु हरेराधेयत्वेन पारतंत्यमागतमत्राह पुरुष इति पुरुषो विष्णु रूभपोराश्रय आधारः तु शब्देनान्ये मतस्पादयः स्वरूपांशा अपि सर्वव्याप्तिमंत इति सूच्यते । अंडव्याप्तचतुर्मुखोत्पत्तिमाह तस्मादिति पूर्वमहदादितत्त्वोत्पादनापहरिणायदंडं निरमायित तस्मादंडाद्विराट् जज्ञे अंडव्यापिनंतं विशिनष्टि भूतेति भूतानां प्रथिव्यादीनां जीवानां वा इंद्रियाणां श्रोत्रादीनां गुणानां शब्दादिविषयाणां विषयवृत्तौ सहकारिणां दिगादिदेवानां वाऽऽश्रय आधारः यद्वा स्वसृष्टात्तस्मादंडाद्विराट् सौराट्चेति विराट् विष्णुः जज्ञे शेषा पित्वेन प्रादुर्भूतः किंचांडादभिव्यक्तात् तस्माच्छेषशापिनो हरेर्नाभिपद्मात् रूपं तरेण भूतं द्रियगुणाश्रयो विराट् ब्रह्मा जज्ञे इत्यन्वयः तस्माद्धरेरंडमभूदंडादपि चतुर्मुख इत्यादेरुक्तार्थ एवायं लोकः २० २१ एतस्माद्रूपयोगात्परमेष्ठिनामचास्याभूदिति भावेनाह तद्व्यमिति यदा ब्रह्मांडं तुरुभयात्मको ब्रह्मा जज्ञे तदैव स लोकपितामहो हरेः स्वस्माद्वाप्यच्छादयत्वां दिवि च मुत्पन्नं तद्व्यमं गोभिर्मते ज्ञानादिगुणलक्षणादिभिरत्यगादुद्रिको भूत् कथमिव यथासूर्यो दिगंतं विश्रांतैरश्विभिरंतरिक्षाद्याश्रयमत्येतितथेत्यन्वयः तदुक्तं यदा भयात्मको जज्ञे ब्रह्मा लोकपितामह इत्यादि । यथमरूपस्य धारि च स्या

इत्युक्तस्यैवैराजपुरुषाभिधस्यहरेर्मुखाधिष्ठानत्वाद्यस्यैवावयवैरित्याद्युक्तलक्षणंचतुर्मुखेसंभवति तत्परिहारायाह यदेति यदात्यनाभ्याभिमिश्रदेशज्जातान्तेनादहमासंद्वितीयरूपेणोत्पन्नोऽभवं महात्म
नइत्यनेनतन्माहात्म्यात्स्वमाहात्म्यस्यात्यंतार्वाचीनत्वंसूचयति २२ तदाभक्त्यातापियक्षुरहंपुरुषावयवानृतैरुद्वेगपुरुषप्रतिमात्वात् लोकादियानसंभाराणामुक्तप्रकारेणतदवयवोत्पन्नत्वात्तदवय
वव्याप्तत्वाच्चदाश्रितत्वाच्चपुरुषावयवान्विहायलोकादियज्ञसंभाराणाविदंनलब्धवानित्यन्वयः अनेनयज्ञकर्मणाभगवाद्विषयेणशुद्धांतःकरणस्वपुंसःसमुद्रिकभक्तिज्ञानादिभिस्तत्प्रसादातिशयोभवतीत्यु
क्तंभवति । पुनर्ब्रह्मणाक्रियकारीत्याशंक्यतदर्थत्वेनतत्सृष्टत्वेनतत्सन्निधानविशिष्टैस्तैर्हरियजनाद्धरिपीतिर्भवतीतिविमृश्ययज्ञसंभरणप्रकारमाह तेषिति तेषुपुरुषावयवेषुतदाश्रितयज्ञसंभारोमया
संभृतःसाधितइत्यन्वयः । यज्ञाभिमिश्रोमादयः । पशवोऽजादयः । वनस्पतयोऽश्वत्थादयः । यैरण्यादिनिर्माणंक्रियते २३ देवयजनंयागभूमिः । कालोवसंतादिः । तस्यगुणाधर्माद्याः । वसुनिकांच
नादीनि । ओषधयोत्रीक्षादयः । स्निहाभाज्यादयः । रसाःक्षीरगुहादयः । लोहाभयःप्रभृतयः । मृदोवल्मीकमृदिष्टिकादयः । जलंगंगादिगतम् २४ नियतपादवद्भास्वः । अनियतच्छंदोबोधोपेता
नियजृषिः । गानप्रधानानिसामानिचतुर्भिरेध्वर्यादिभिःक्रियमाणंकर्मचातुर्होत्रं नामधेयानांद्रित्यादीन्पमिहोत्रदशादीनिवा मंत्रा द्विविधा बीजात्मका मालात्मकाः विंशद्वर्णाद्वर्णाग्बीजमंत्राः । ततोधि
का मालारूपाः । तेचदेवताद्रव्यादिप्रकाशकाः । चंद्रकलावत् बिंदुमंडितशिरसोवर्णाबीजारूपाः चतुर्थ्यताइन्द्रादिनामविशिष्टा नमःस्वाहाफहंतामालामंत्राः उभयेचजपाधिकान्यूनजपाइति कर्मदक्ष

नारिदंयज्ञसंभारान्पुरुषावयवानृते ॥ तेषुयज्ञाश्चपशवःसवनस्पतयःकुशाः २३ इदंचदेवयजनंकालश्चोरुगुणान्वितः ॥ वसून्योषधयःसेहारसलोहमृदोज
लम् २४ ऋचोयजूंषिसामानिचातुर्होत्रंचसत्तम ॥ नामधेयानिमंत्राश्चदक्षिणाश्चव्रतानिच २५ देवतानुक्रमःकल्पःसंकल्पःसूत्रमेवच ॥ गतयोमतयःश्रद्धाप्रा
यश्चित्तंसमर्पणम् २६ पुरुषावयवैरैतैःसंभाराःसंभृतामया ॥ इतिसंभृतसंभारःपुरुषावयवैरहम् ॥ तमेवपुरुषंयज्ञंतेनैवायजमीश्वरम् २७ ततस्तेभातरइ
मेप्रजानांपतयोनव ॥ अयजनव्यक्तमव्यक्तंपुरुषंसुसमाहिताः २८ ततश्चमनवःकालईजिरेऋषयोपरे ॥ पितरोविबुधादैत्यामनुष्याःक्रतुभिर्विभुम् २९

यतीतिदक्षिणाः होत्रादिभ्योद्रव्यदानसंबन्धाः व्रतानिब्रह्मचर्यादीनि २५ देवतास्तत्तन्मंत्रवाच्याभ्यामादिकाः। अनुक्रमस्तासां तारतम्यं पौर्वापर्यं लक्षणमनुपायो वाकर्मक्रमो वा कल्पः प्रयोगविधिप्रतिपादको
वैधान्यनादिः संकल्पइदं करिष्ये इति मनोवाग्भ्यां स्मरण कीर्तनलक्षणः सूत्रं ग्रीमांसासूत्रं च शब्दात्कर्मद्वैतग्रीमांसासूत्रे च गृहीते गतयः स्वर्गादिफलानिमतपोज्ञानानि ऋषिमतभेदभिन्नानि वा भद्राभास्तिक्य
बुद्धिः इदं सत्यमस्मात्प्रयोजनमस्तीत्येवं कृपा प्रायश्चित्तमंतरालावासांतरापपरिहारत्वेन पथोक्तकर्मफलसाधनं कर्म समर्पणं ब्रह्मणीति शेषः २६ इति शब्दभादिवचनः एवमादिसंपादितपन्नसाधनोऽहं पुरुषा
वयवैः कल्पितैः पञ्चादिभिस्तमेव यज्ञपुरुषं तेन मय्यनुविष्टेन प्रेरितो देशकालपञ्चादिसाधनेषु चाहितेन मद्दृष्टिविषयेण वाऽप्यजमित्यन्वयः ईश्वरमित्यनेन स्वेन यष्टव्यमाहात्म्यं सूचयति २७ स्वकृतयज्ञ
स्य व्याप्तिकथयति तत इति अनेन स्वस्य सर्वस्मात् श्रौष्ठ्यं स्वकर्मणः प्रामाण्यं च दर्शितं तेतव भ्रातरो मरीच्यादयः न सनकादप्येति परिच्छिनत्ति प्रजानां पतयति व्यक्तं गम्यमव्यक्तमगम्यं अनेन साधन
सामग्र्यसामग्रीभ्यां हरेः कश्चन स्वभावो दर्शितः पुरुषं बहुफलप्रदं समाहिता इदमेव श्रेयो नातोऽन्यदित्येकाग्रचित्तगुणाः २८ कालेव संतादिसमये अपरे यारिच्यादिव्यतिरिक्ताः पितरो मिषात्तादयः विदु
या इंद्रादयः दैत्याः प्रह्लादादयः मनुष्याः भियव्रतप्रभृतयः क्रतुभिर्षांगैः अत्राहं भवानित्यारभ्य तत्तत्तद्वचनवद्व्यंतेर्ग्रैयैः पुरुषसूक्तार्थो विवृत इति ज्ञातव्यं। तथा हि सर्वपुरुषइत्यनेन पुरुष एवेदं सर्वमित्यस्यार्थः
प्रदर्शितः अनेन इमित्यनेन सहस्रशीर्षेत्यस्य। सोऽमृतस्येत्यनेन उतामृतत्वस्येशान इत्यस्यामहिमैव इत्यनेन एतावानस्येत्यस्य। पादास्त्रय इत्यनेन त्रिपादूर्ध्व इत्यस्य। सृती इत्यनेन ततोऽपि स्वाह इत्यस्य। तस्मा

दंडादित्यनेन तस्माद्विराजजायतेत्यस्य । तत्तद्व्यमित्यनेन सजात इत्यस्य ते पुण्यज्ञादय इत्यनेन ब्राह्मणोऽप्यमुस्वमासीदित्यस्य इति संभूतेत्यनेन यत्पुरुषेणैत्यस्य ततस्तेभ्योऽतएव नयज्ञेन यज्ञ इत्यादेः २९
 तद्व्यमित्यगोदित्यनेन भक्त्यादिभिरेवोत्तमत्वमुच्यते न तु स्वरूपत इत्युक्तमेवार्थस्फुटयन्नुपसंहरति । नारायण इति श्रीमत्पुंडरीकाक्षकटाक्षप्रक्षणाप्राप्तसर्वप्रभावोऽहंतमेव नारायणं यज्ञादिभिर्यजामिति य
 स्मात्तस्मादिदमस्मदादिविश्वं तस्मिन्नारायणे एवाहितं तदा धारतया तदधीनतया तद्व्याप्तयाऽवस्थितमित्यन्वयः आहितत्वे हेतुमाह गृहीतेति सत्त्वादिगुणाधीनं सर्वं ते चानेन गृहीताः । अतः सर्वत
 स्मिन्नाहितं ग्रह उपादान इति यातोः सर्गादावुपादानां कृतप्रकृत्युद्गुणे अन्यदा समीपावाप्तमायोरुद्गुणे ननु हरेर्जीविजडवद्गुणसंबन्धः किं स्यादिति तत्राह अगुण इति, जीवस्य स्वतो गुणराहित्येऽपि मिथ्याभि
 मानाज्जडस्य तु तन्मयत्वाद्गुणित्वं युक्तं हरेस्तदुभयाभावादगुणित्वं गुणस्वातंत्र्यात् बहिः समीप एव सदावस्थानात् गृहीतगुणत्वं युक्तं उर्वित्यनेन हरेरतिशयितमाहात्म्यं सूचयति नित्यं गृहीताः सत्त्वाद्या जीवव
 ज्जडवन्नतु । मिथ्यामानात्स्वरूपत्वात् स्वातंत्र्याद्वा हिरेव त्वित्येतद्व्रतमानम् ३० येन स्वरो विषयिष्वमिसाद्युक्तमुपसंहरन् हरेरस्य संहारस्वातंत्र्यं मंदमतीनां प्रतीयमानं परिहरति सृजामीति पुरुषरूपेण विष्णु
 रूपेण त्रिशक्तिधृक् सृष्टिपालनसंहारशक्तिधरो ज्ञानबलक्रियाशक्तिधरो वा ३१ प्रभप्रतिवचनमुपसंहरति इतीति अथ कुत्रापि कदाचिदपि मेजगतः स्वातंत्र्यं बुद्धिर्न कुर्वन्ति भावेनाह नान्यदिति सदसदात्म
 कं व्यक्ताव्यक्तात्मकं ज्ञेयस्वरूपत्वात् तत्स्वभावं भाव्यमुत्पाद्यं ग्रहदहंकारादियज्जगत्किंचिदपि हरेरन्यत्स्वतंत्र्यं न भवति किंतु तदधीनसत्ताकमतोऽप्युपेतदनन्यादित्यर्थः तदुक्तं सादिति व्यक्तमुद्दिष्टम्
 सदव्यक्तमुच्यत इत्यादि ३२ एवं विधमाहात्म्यस्य हरेः प्रसादः कस्य स्यादित्याशंक्य भक्तिनदी स्नानेन विधूतमनो मलस्य सदा भगवदेकविषयैर्द्विगुणापारस्य स्यादिति भावेनाह नेति हृषीकाणीं द्विपाणि अ
 नारायणे भगवति तदिदं विश्वमाहितम् ॥ गृहीतमायोरुद्गुणे सर्गादावगुणे स्वतः ३० सृजामितत्रियुक्तोऽहं हरो हरति तद्वशः ॥ विश्वं पुरुषरूपेण परिपाति त्रिश
 क्तिधृक् ३१ इति तेभिहितं तातयथेदमनु पृच्छसि ॥ नान्यद्भगवतः किंचिद्भाव्यं सदसदात्मकम् ३२ नभारती मे गमृषो पलक्ष्यते न कर्हि चिन्मे मनसो मृषा ग
 तिः ॥ न मे हृषीकाणि पतंत्य सत्पथे यन्मे हृदौ त्कं व्यवताधृतो हरिः ३३ सोऽहं समाप्ताय मयस्तपो मयः प्रजापतीनामभिवंदितः पतिः ॥ आस्थाय योगं निपुणं
 समाहितस्तं नाध्यगच्छंयत आत्मसंभवः ३४ न तोऽस्म्यहं तच्चरणं समीयुषां भवच्छिदं स्वस्त्ययनं सुमंगलम् ॥ यः स्वात्ममायाविभवं स्वयंगतो नाहं न भस्वां
 स्तमथापरेकुतः ३५

अहेतुमाह पन्म इति आत्कंठं प्रियवस्तु निमनो वृत्तिविशेषः स्नेहलक्षणभक्तिस्तद्वताह दामनसाधृत इति यत्तस्मादित्यर्थः अनेन भगवत्प्रसादसामग्रीसंपादने भक्तिरंगमित्युक्तं भवति ३३ इतोऽपि पुंसां भक्ति
 रेव साध्या तत्प्रसादजननी अन्यथा सोऽहं इति भावेनाह सोऽहमिति भद्राक्तिविषयो यो विष्णुस्तस्यानुग्रहेण तमंतरेणास्त्रायमयो वेदप्रतिपाद्येषु प्रधानः समीचीनज्ञानसंप्रदायप्राप्तो वा तपो मयस्तपस्विपुत्र
 धानः दक्षादिप्रजापतीनां पतिस्तैरभिवंदितश्च समाहित एकाग्रतया निश्चलमना भूत्वानिपुणं चतुरंतं योगध्यानलक्षणमुपायमास्थाय यत आत्मनो मम संभवस्तं भगवंतं नाध्यगच्छं । अधीति विशेषणादनंत
 त्वेनाधिगतविशेषस्याधिक्यात् तनाज्ञासिषमित्यर्थः ३४ नारदायैवं विधं हरिं महिमानं व्याचक्षाणः स्मारं स्मारं भक्तिप्रसरात्संधुनिमग्नः तज्जलिकरोति न तोऽस्मीति यो विष्णुः स्वात्ममायायाः स्वरूपभूतमहि
 म्मोविभवं विविधभवनमनंततां स्वयंगतः स्वयमेव जानाति विशेषोक्तीनिमित्तमाह नाहमिति नमस्वान्वायुः । अपरे वाणीशेषाद्याः अथ शब्दात्साकल्यज्ञानमेव निषिध्यते न तु तद्विषयज्ञानमात्रं सर्वजी
 वनिकायेषु ब्रह्मायुहरोर्विदावित्यादिवाक्यसूत्रकादयं विशेषो बोद्धव्यः मेधावतेति । मंगलानंतरं रात्रिभयभ्रकात्स्न्येऽथ यो भयं त्यमरः अथातो नंतराप्यर्थविकल्पारंभमंगलेति च । समीयुषां शरणं मामानां
 स्वस्त्ययनमलंबुद्भिर्गोचरस्वानंदानुभवप्रदं । सुमंगलं मंगलनामं गलंतचरणंतस्य हरेश्चरणंततोऽस्मीत्येतावदेव सुशक्यमिति भावः मंगलानां च मंगलमिति च ३५

इदानीं स्वात्मानं निदर्शनीकृत्य कस्यापि साकल्यज्ञानं नास्तीत्याह नाहमिति लुप्तोपममिदं यथाहं साकल्येन तद्गतिं न वेत्ति तथायं भवंतोऽपि न विदुः अत्रापि व्यत्ययात् साकल्यज्ञानमेव निषिध्यते उत्तरसंदेहेन स्वयोग्यज्ञानस्योक्तत्वादिति ज्ञातव्यं त्रिपुरातकः सर्वज्ञ इत्यज्ञाद्विरेव न विद्वद्बुद्धिरीतिभावेनाह न वामदेव इति वामो निदोषो देवो नारायणो यस्य सत्तथोक्तः वामंतु शुभं पेशलमित्यभिधानं अनेनैवान्यस्यासद्भावं सिद्धमुद्गल्यति किमुतेति अत्र हेतुमाह यन्माययेति यस्य हरेर्मायया बंधकशक्त्या मोहितबुद्धित्वादित्यर्थः । तत्फलमाह इदमिति विनिर्मितमिदं जगत् स्वात्मसमं परमात्मसह शविचक्षते ननु भवंतोऽप्येष्वेके किमित्याशंक्य सत्यं विशेषोऽस्तीत्याह इदमिति वयंतु येनेदं निर्मितं तं स्वात्मसमं स्वयोग्यतानुसारं विचक्षमहे नातोऽधिकं तदपि तत्प्रसादाद्यत्तमतो न विदुरिति ब्रूम इत्ययं विशेषस्तु शब्दादवगतव्यं इति तुः स्याद्देवधारण इति स्वात्मसममिति पाठे स्वप्रपदार्थवदनित्यमस्वतंत्रमिदं मत एव तन्नियामकेन स्वतंत्रेण परमनित्येन भवितव्यमिति विचक्षमहे इति भावः ३६ इतोऽपि तत्स्वरूपसाकल्यज्ञानमेव निषिध्यते ननु तद्विषयज्ञानमात्रमन्यथावार्गिन्द्रियप्रवृत्तिस्तद्विषयानोपपद्यते याचास्ति तस्मादुक्तं युक्तमिति भावेनाह यस्येति एकदेशज्ञानमपि स्वातंत्र्येणेत्याभिमानेतदपि न स्यादिति भावेन पौनःपुन्येन मनमिति भावः ३७ युक्तं चांतस्थरूपबाहुल्यं तन्निमनलक्षणकर्मचांतरेणान्यावताराणां तत्कर्मणां च सद्भावोक्तं प्रमाणमित्याशंक्य संक्षिप्यतदाह स एष इति योमदादिभिः सर्वैः साकल्येनाविज्ञातः स एष पुरुषः श्रीनारायण आत्मा स्वयमेव कल्पे कल्पे आत्मना स्वेच्छयानियतमनसात्मानि स्वाधारतयात्मानं मत्स्यादिरूपेण सृजति दीपादीपांतांतरवद् व्यक्तं करोति देवदत्तवज्रापत इत्यज इति आद्य उपजीव्य इति व्यक्तीकरणं । उपजीव्यत्वमेवाह स संयच्छतीति तैरवतारैः देवादिस्वजनं पाति ह्यग्नीवादिदैत्यान् संयच्छतीति च शब्द उक्तार्थसमुच्चये व्यासाद्यवतारांतरसूचने च वर्तते तथाच व्यासाद्य

नाहं नयूयं बत तद्गतिं विदुर्न वामदेवः किमुता परे सुराः ॥ यन्मायया मोहितबुद्धयस्त्वदं विनिर्मितं स्वात्मसमं विचक्षमहे ३६ यस्यावतारकर्माणि गायंति ह्यस्मदादयः ॥ नयं विदंति तत्त्वेन तस्मै भगवते नमः ३७ स एष आद्यः पुरुषः कल्पे कल्पे सृजत्यजः ॥ आत्मात्मन्यात्मनात्मानं संयच्छति च पाति च ३८ विशुद्धं केवलं ज्ञानं प्रत्यग्सम्यगवस्थितम् ॥ सत्यं पूर्णमनाद्यंतं निर्गुणं नित्यमद्वयम् ३९ ऋतं विदंति मुनयः प्रज्ञातात्मेन्द्रियाशयाः ॥ यदा तदेवासत्तर्कैस्तिरोधीयेत विवृतम् ४०

वतारैर्मणिमदादितामसजनवचनेन तिरोहितस्वरूपं शास्त्रप्रवर्तनेन प्रकाशयतीति ज्ञायते तथा चोक्तं स्वयमेव स्वरूपाणि मत्स्यकूर्मादिकान्यजः । स्वात्मन्येवेच्छया सृष्ट्वा तैर्देवादीन् प्रपात्य सावित्यादि ३८ शास्त्रतः कीदृशं प्रकाशितमत्राह विशुद्धमिति । विशुद्धं निदोषत्वात् केवलमाद्वितीयं । ज्ञानं विषयनिरपेक्षसंविद्रूपं । मत्स्यकूर्सेव प्रामांतरमभिमुखत्वेन स्थितं स्वतः शुद्धस्यापि परतो दोषित्वं स्यादित्यतः सम्यगवस्थितं दुष्टाशुद्धित्वात् सत्यं निर्दुःखनित्यनिरतिशयानंदानुभवरूपं । पूर्णदेशतः कालतो गुणतश्चापारिच्छिन्नं अनाद्यंतमादेविनाशवर्जितं निर्गुणं सत्त्वादिगुणरहितं अतएव नित्यं परिणामस्वभाववर्जितं अद्वयस्वगतभेदवर्जितं ३९ स्वतो विकाराभावेऽपि निमित्तेन स्यादित्यतः ऋतं शब्दोक्तप्रकारं तदुक्तं ऋतं तदात्मना ज्ञातेः सत्त्वं साधुत्वं परमित्यादि एतज्ज्ञानस्य मोक्षैकफलहेतुत्वादिदमेव शास्त्रेण प्रकाशितं नान्यदित्याशयेनाह विदंतीति प्रकर्षणशान्ताः भगवन्भूता आस्थामनः श्रोत्रादीन्द्रियाण्याशयोक्त्येवैषां तैस्तथोक्ताः यदा भगवदेकनिष्ठयानिर्मलीभूतमन आदीन्द्रियप्रवृत्तयो मुनयः सर्वे शास्त्रादप्येवंविधगुणोपेतं ब्रह्मपरोक्षीकृत्य विदंति स्वानंदं लभन्ते तदैवासत्तर्कैर्विमर्शयित्वा दिक्कैर्विबुधैः सह तन्मन्यथाभूतवाच्यातः करणसंसारबीजमूर्तं तिरोधीयेत दग्धवीजवद्भवतीत्यन्वयः अनेनावतारकर्मकीर्तनश्रवणादिना किकलमिति बोधमपि निरस्तं किंच मूलरूपस्य यादृशं रूपं यादृशं कर्म यादृशं गुणस्तत्सर्वमवताराणामस्तीति अतस्तत्स्वरूपसंयक्तमिति च ज्ञापितं यद्वा अतस्तर्कैरेवैविध्यवासादिषोषवान्पक्षि कर्ता वाहं आतः स्यात् देवदत्तादीदृशत्वात् इत्यादिरूपेस्तिरोहितं विवृतत्वादिभ्यः संप्रत्ययव्यासादिप्रणीतशास्त्रानि श्रित्या बुद्ध्यापदासंन्यग्विदंति मुनयस्तदेव दोषित्वादिभ्यो विरोधीयेत

तत्तद्विषयावुद्भिर्निर्वर्तयति । कदावतारप्रसंग इत्यतोवाह स एष इति पदाबौद्धाद्यसत्तर्कैर्विदुषाम् शास्त्रं तिरोधीयेत । अवर्षशास्त्रमुज्जुम्भते चेत्तदात्मानं सृजतीत्यन्वयः कीदृशमात्मानमित्यत उक्तं वि
शुद्धमित्यादि तत्राकिं प्रमाणमत्राह विदंतीति मत्स्याद्यवताराविष्णोः स्वरूपांशा इत्यत्र तेषां मत्स्यक्षं प्रमाणमवतारप्रसंगे वेत्यर्थः ४० तत्र प्रथमावतारः क इत्याशंक्यतमाह आद्य इति परस्य परा
यणस्य हरेराद्योवतारः पुरुष इति वदंतीति शेषः प्रलयोदकेशयानो महाकृतिर्नारायणमाश्रयत्वेन नारायणः शून्यनामा भूत् सिसृक्षोस्तस्य दीपादीपांतरं यथा तया द्विविधं रूपमभूत् तत्तत्त्वविशेषजनास्तद्रूपं
नाम्ना पुरुष इति संबदंते । स पुरुषः प्रकृतिनाम्न्यारमायाद्वितीयरूपेस्ववीर्यमाधत्त तस्माद्वीर्यान्नाम्ना महानभूत् पंहिरण्यगर्भः पुरुष इति च संगिरंते तत्पत्नीश्रद्धेति । तौ प्रलये स्थूलशरीररहितत्वात्
विश्लिष्टौ पुरुषाद्देहं प्राप्य संयोगं कृत्वा जगदंकुरं महत्तत्त्वं पुनरुदभावयतां स्वस्यैव पुत्रतां याताम् महत्त्वादहं तत्त्वमजीजनदित्येति हासमाचक्षते यः शोते प्रलये विष्णुः शून्यनामा महाकृतिरित्यादि वाक्यसिद्धं
सन्निधानविशेषाधिष्ठानत्वादंशत्वं ब्रह्मादीनां न साक्षादिति मयि मर्थस्पष्टमाह काल इत्यादिना यद्यत्कालाद्यमुदात्तार्णतं । तत्परं विशिष्टं सर्वनारायणस्य रूपवत्प्रतिमावदधिष्ठानं । तत्प्रीतिहेतुत्वात् स्वतां स्व
पं प्राकृतत्वात् पुरुषाद्याहरेरूपं ब्रह्माद्यास्तत्प्रियाः स्मृताः । प्रधानत्वेन सर्वस्मान्मत्स्यकूर्मादयो हरेः । अवताराः श्रुतौ रूपाताः स एवैते ततः स्मृता इत्यादेः । कालः परमाणादिपरममहदंतः स्वभावो वस्तु स्वभा
वः सत्प्राणः असत्सूक्ष्मत्वान्मूलप्रकृतिः मनो मनस्तत्त्वं कालो वस्तु स्वभावश्च प्रकृतिः प्राण एव चेत्यादेः सविति प्राण इति श्रुतेश्च द्रव्यं पंचभूतानि विकारोऽहं गुणः सत्त्वादिः विराट् गरुडः स्वरादिद्रुः ।

आद्योवतारः पुरुषः परस्य कालः स्वभावः सदसन्मनश्च ॥ द्रव्यं विकारो गुण इन्द्रियाणि विराट् स्वराः स्थासुचरिण्युभूयः ४१ अहं भवो यज्ञ इमे प्रजेशादक्षा
दयो ये भवदादयश्च ॥ स्वर्लोकपालाः स्वर्गलोकपाला नृलोकपालास्तल्लोकपालाः ४२ गंधर्वविद्याधरचारणेशा ये यक्षरक्षोरगनागनाथाः ॥ ये वाऋषीणामृ
षभाः पितृणां दैत्येन्द्रसिद्धेश्वरदानवेन्द्राः ४३ अन्ये च ये प्रेतपिशाचभूतकूष्माण्डयादो मृगपशवर्धशाः ॥ यत्किंच लोके भगवन्महस्वदोजः सहस्वद्वलवत्स
मावत् ॥ ह्रीः श्रीर्विभूत्यात्मवदद्भुतार्णतत्तत्परं रूपवदस्वरूपम् ४४

द्रव्यं तु पंचभूतानि विकारोऽहमुदाहृतं । विराजं गरुडं प्राहुः स्वरादिद्रु उदाहृत इति च । स्यास्तु चरिण्युभूयः स्यावरं जंगमं च भूय इत्यनेन स्थावरादिष्वपि त्वं पुक्तामित्याह ४१ अहमिति अहं चतुर्मुखः । भवः श
र्वः । यज्ञो यज्ञाभिमानिरुद्रच्छिन्नः यज्ञशब्दोदितो द्वौ तु देवौ लोकपुरस्कृतावित्यादेः भवदादयः परमहंसाः । स्वर्लोकपाला इन्द्रादयः । स्वर्गलोकपाला गरुडादयः । नृलोकपालाः प्रियव्रतादयः । तल्लो
कपाला अनंतबलपादयः ४२ गंधर्वेशा विश्वावस्वादयः विद्याधरेशाश्चित्रकेत्वादयः । चारणेशाः पुष्पदंतादयः । यक्षनायकाः कुबेरादयः । रक्षोनाथानिर्कृतादयः । उरगनाथा वासुक्पादयः । नाग
नाथा अनंतादयः । पूर्वोक्तो नंत एककुंडलः । ऋषीणामृषभावशिष्टादयः । पितृणामृषभोयमः । दैत्येन्द्राः महादादयः । सिद्धेशाः सनकादयः । दानवेन्द्रा वृषपवादयः ४३ प्रेतेशोपियमः । रूपांतरविवक्षया
पुनर्वचनं व्यासवासुदेववत् । पिशाचेशा घंटाकर्णादयः । भूतेशा भैरवादयः । कूष्माण्डेशा भृंगीरुक्मादयः । यादसामीशास्तिमिगिलादयः । मृगाणामीशाः सिंहादयः । पशूनामीशानं दिकेश्वरादयः । भगवच्च
शोभानादिभ्यः । महस्वत्स्वतः महत्त्ववत् । भोजस्वत्स्ववष्टंभवत् । सहस्वत्सहनगुणवत् । बलवत् इच्छाकरणशक्तिमत् । क्षमावत्क्रोधासमुत्थितमत् । ह्रीमत्पोग्गलज्जावत् । श्रीमत्सुखमोक्षा
दिविभूतिमत् विशेषप्राप्तिपोग्गतावत् । स्वतो महत्त्वाच्च महो विशेषप्राप्तिशक्तिता विभूतिर्लक्षणो माहात्म्यश्रीशब्देन व्यप्यत इति आत्मवत् प्रथितमत् मनोजयवद्वा । अमुत्तार्णनाथपर्यंतमुत्तं । स्वच्छपैषां विशि
ष्टत्वं कुरुते तच्च यास्मृतमित्यतो मिथ्याविभूतित्वं भूतुकम् ४४

पुरुषनामकपुत्रस्वरूपांशावतारो नान्यतिशंकां परिहरन्निवतदवतारानुक्रमणं प्रतिजानीते प्राधान्यत इति ऋषयो ब्रह्मादिज्ञानिनो भूम्न आनंदादिगुणपूर्णस्य पुरुषस्य पान्तीलावतारानामनंति पठन्ति अभ्यासेनोपासते च तांस्ते तव प्राधान्यतो नुक्रमिष्ये गणयिष्यामीत्यन्वयः भवता तदनुक्रमणरसः कर्णपुटेनापीयतांभिर्मभ्यतां यद्वापीयतां गापतां ध्यायतां पश्यतां पिबतां जनानां कर्मकषायो देहार्भहेतुः कर्माख्यरसस्तस्य शोषोपैस्ते तथोक्तास्तान् पेयत्वे गुणमाह सुपेशलानिति मधुरेभ्योप्यतिमधुरानि मानिति स्वमनसि प्रकाशितत्वेन कालक्षेपं क्षिपति ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ अस्मिन्नध्याये प्रतिज्ञातान् परमपुरुषस्यावतारांस्तच्चरितानि च वक्ति तत्र प्रथमतो वराहकल्पमनुसृत्य वराहावतारं तत्कर्मचाह यत्रेति अत्र दंष्ट्राशब्देन सुदर्शनं गदाचोपलक्ष्यते सकलयज्ञमयीं सुकुसुमादिसर्वपद्मोपकरणजननीं तदाधारां कौर्डीकोटस्पवराहस्य विद्यमानां तनुं विभ्रत् ब्रह्मादिभिः स्तुतो नंतो यत्र पदाक्षितितलोद्धरणाय उद्यतः समुद्रे निमज्ज्य परसातलगतां महामिन्द्रुत्पदंष्ट्रां मे निधायोर्ध्वगतो भवति तदा तर्महार्णवे तद्रोधापोपागतं तमादिदैत्यं हि स्पृष्ट्वा क्ष्वधरं दंष्ट्रां बजेणाद्रिपथा तथा दंष्ट्राददददददया विदिर्गे गात्रं मुष्टिभिः कर्णमूले हत्वा गता सुमकरोदित्यर्थः हृविदारण इति धातोः येनां तर्महार्णवे भूर्नीता तमिति वा १ सुपूज्यं यशो यस्य स सुयशः उत्तमश्लोकशिखामणिः स्वार्पणबुद्ध्या क्रियमाणः शोभमानो यज्ञो यस्य स सुयज्ञः क्रियाभिमानो यज्ञनामैद्रसूनुः शोभनो यस्मात्स इति वा सनारायणो रुचेः प्रजापतेः सकाशात् यज्ञ इति नाम्नाऽऽकृत्यां रुचिपत्न्यां जातो भूत् अयं द्रपदस्य आकूतिसूनु र्यज्ञो दक्षिणायां रमावतारायां स्वपत्न्यां स्वायं भुवन्वतरे तु पितारूपानमरानजीजनत् योराक्षसैरुत्तुं

प्राधान्यतो यानृषय आमनंति लीलावतारान् पुरुषस्य भूम्नः ॥ आपीयतां कर्मकषायशोषाननुक्रमिष्येत इमान् सुपेशलान् ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यत्रोद्यतः क्षितितलोद्धरणाय विभ्रत् कौर्डीतनुं सकलयज्ञमयीमनंतः ॥ अंतर्महार्णवे उपागतमादिदैत्यं तं दंष्ट्रया द्रिभिवज्रधरोददार १ जातो रुचे रजनयस्तु यशः सुयज्ञ आकूतिसूनु रमरानय दक्षिणायाम् ॥ लोकत्रयस्य महतीं महर्द्यदार्तिं स्वायं भुवेन मनुना हरिरित्यनूक्तः २ जज्ञे च कर्दमगृहे द्विजदेवहूत्यां स्त्रीभिः समनवभिरात्मगतिं स्वमात्रे ॥ ऊचे य आत्मशमलं गुणसंगपंकमस्मिन् विधूय कपिलः स्वगतिं प्रपेदे ३ अत्रैरपत्यमभिकांक्षत आहतुष्टोदतो मया ह मिति यद्गवान्सदतः ॥ यत्पादपंकजपरागपवित्रे देहायोगर्धिमापुरमयीं यदुहै हयाद्याः ४

प्राप्तेन स्वायं भुवेन मनुना संसारकेशं संहरणाद्धरिरिति ज्ञात्वा ईशावास्यामित्यादिनाऽनूक्तो वेदवचनेन स्तुतः त्रयीश्रुतिर्नित्यवाक्यवेदोनुवचनंत्येत्यभिधानं किंच यथा सुरजनादुत्पन्ना लोके त्रयस्य महतीमांते महर्दित्यस्मात्तस्माद्धरिरिति ज्ञात्वाऽनूक्त इति वा । क्रियाभिमानाद्यज्ञोसा विद्रसूनुः प्रकीर्तितः । यज्ञेशत्वात् स्वयं विष्णुर्पञ्चो रुचिसुतः स्मृत इत्यावेरयं पञ्चोद्धरिरेवेति २ च शब्दा आनंतर्पार्थे । हो द्विज । अयस विष्णुः कर्दमप्रजापतिपत्न्यां नाम्ना देवहूत्यां नवभिर्मरिचिपादिपत्नीभिः समंसह कपिलनामा जज्ञ इत्यन्वयः तच्चरितमाह आत्मगतिमिति यः कपिलः स्वमात्रे आत्मगतिं तत्त्वसंख्यानरूपा मात्मा विद्यामूचे सकपिलोऽस्मिन् सात्विकप्रकृतिष्वेतनगणे विद्यमानं गुणसंगपंकं शब्दादिगुणानां संगतानि रंतरानि पेयणादुत्पन्नमविद्याकामकर्माख्यं पंकमात्मशमलं मनः कलमयं सारूप्यशालं श्रवणजातज्ञानवारीणां विधूय यमज्ञात्वा स्वगतिं दंष्ट्रास्वलोके प्रपेदे इत्यन्वयः ३ हरिणा सममपत्यमभिकांक्षत इत्युत्तेर्भुवेन स्तपसानुष्टोभगवांस्तपसा मसभेन मया र्यतव पुत्रत्वेन दत्त इत्याहोति यच्च स्मात्सह रिरत्रेनुसूयापामवतापीनां भ्रातृत्वं इति मसिद्रोभूत यस्य दत्तस्य पादपंकजपरागनिषेवयापवित्रे देहा यदुःकार्तवीर्यं स्पृष्टं पूर्वजः देहयः कार्तवीर्यार्जुनः तौ आद्यौ पेयते तथा अमर्षा विष्णुप्रधानां योगादौ अणिमाविषो गतिं दिमापुरित्यन्वयः अयमिति श्रुतेः । मयतोपि प्राधान्ये प्रयोगदर्शनात् । उभयीमिति पाठे ह लोके परलोकादिषु सगुणनिर्गुणविषयां चेतित्वारूपानं च नाम्नापज्ञानाभिविज्ञातव्यम् ४

आदावित्युभयत्र संबध्यते अत्रादौ मया विविधलोकसिद्धयुक्तपस्तंभकृतं । तदा मे ममतपतः तपः कुर्वतः सतः । सुतपसः सर्वपूज्यतपसः सनादादौ सनोत्पत्तेः पूर्वो नोस्माकमर्थे सविष्णुनामाभूदित्यन्वयः । अ
वतीर्य च यत्तत्त्वं मुनयः आत्मनात्मनि हृदयपद्मकर्णिकायामचक्षत प्राक्कल्पस्य संप्लवेन जलीभावेन प्रलयेन इह जगति विनशंतिरोहितमात्मतत्त्वं सम्यग्जगद्गमोपदिदेशैत्यन्वयः । ब्रह्मणस्तपतः पूर्वविष्णु
ज्जातिरुक्तमइत्यादिवाक्यंचे ममर्थमनुवदति । सनात्संभाजनात्समाराधनलक्षणात् सुतपसः साधनात् ज्ञानभक्तिरूपात् करुणादितियावत्समाराधितो देवः चतुःसनोभूत् सनकः सनंदनः सनातनः सन
त्कुमार इति चतुर्भूतिरभवदिति पूर्वोक्ततुल्यमिति अस्याऽवतारस्य मुख्यप्रयोजनं जगद्रक्षणमात्मतत्त्ववचनं प्रासंगिकमिति ज्ञातव्यं तदभिप्रायेणोक्तमाचार्यैः सर्वज्ञैः यश्च पातिसदालोकानजितोजयतां
वर इत्यादेः ॥ ५ ॥ धर्मस्य सकाशात् दक्षदुहितरिदक्षपुत्र्यां स्वमूर्त्या सा चिदानंदलक्षणस्वदेहेन नारायणो नर इति नाम्नाऽजनि कीदृशः स्वतपसः स्वज्ञानस्य प्रभावो माहात्म्यं यस्मिन्सस्वतपः प्रभावः प्रताप
माहात्म्ययोः प्रभावः स्यादित्यतो लोकशिक्षार्थं स्वतपसः प्रभावः प्रतापवान्वा अत्रेदं तात्पर्यं नारायणो हरिः कृष्ण इति त्रयोविष्णोः साक्षादवतारानरनाम्न्यंतर्यामितयानरनामावतीर्ण इति तत्र लोकशिक्षा
र्थतपः कुर्वाणो बद्धावसंतो सदैव तिष्ठत इति नारायणो नर इत्येतावेवोक्ताविति ज्ञातव्यं नरो नारायणश्चैव हरिः कृष्णस्तथैव चेत्यादिवचनात् । स्वतपः प्रभाव इत्युक्तं विवृणोति दृष्टात्मन इति दृष्टात्मनो नित्यम
परोक्षीभूतनिजस्वरूपस्य नरनारायणात्मनो भगवतो नियमावलोपंतप आदर्भगं अनंगस्य पृतनाः सेनास्थानीया देवस्त्रियो घटितुं कर्तुं न शकुरित्यन्वयः किंच स्वतोऽप्यधिकसौंदर्यमंदिराणां भगवता तत्क्षण

तस्तपो विविधलोकसिद्धयाम आदौ सनात् सुतपसस्तपतः सनोभूत् ॥ प्राक्कल्पसंप्लवविनष्टमिहात्मतत्त्वं सम्यग्जगद्गमुनयो यदचक्षतात्मन् ५ धर्मस्य द
क्षदुहितर्यजनिस्वमूर्त्या नारायणो नर इति स्वतपः प्रभावः ॥ दृष्टात्मनो भगवतो नियमावलोपंदेव्यस्त्वनंगपृतना घटितुं न शकुः ६ कामंदहंति कृतिनो न नुरो
षदृष्ट्यारोपदहंतमुत तेन दहंत्यसह्यम् ॥ सोयं यदंतरमलं निविशन्विभेति कामः कथं नु पुनरस्य मनः श्रयेत ७ विद्वः सपत्न्युदितपात्रिभिरंतिराज्ञो बालोऽपि सद्गु
पगतस्तपसेवनाय ॥ तस्माज्जुवगतिं गृणते प्रसन्नो दिव्याः स्तुवंति मुनयो यदुपर्यधस्तात् ८ यद्वेन मुत्पथगतिं द्विजवाक्यवज्रनिष्पिष्टपौरुषभगं निर
येपतंतम् ॥ ज्ञात्वाऽर्थितो जगति पुत्रपदं चले भेदुग्धावसूनिव सुधासकलानियेन ९

सृष्टानां स्त्रीणां दर्शनाल्लज्जितास्ततो न्वर्तते तत्पस्मिन्नर्थे तु शब्दः यद्यप्यनंगपृतनास्तथापीत्यास्मिन्नर्थे वा ६ क्रोधवत् एव मनसिकामः पदं लभते हरेस्तु स एव पदं न प्राप्नोति नितरां कामो तस्तत्साधनं
कार्यक्षममभूदित्याह काममिति कृत्तिनो महात्मानः शंकारादयो रोषाविष्टदृष्ट्या कामंदहंति ननु प्रसिद्धो यमर्थः उत्तशब्दोऽप्यर्थे तेऽपि दहंतरोपं न दहंति तत्र हेतुर्गर्भविशेषणमाह असह्यमिति सोयं रो
षो मधुसूदने अंतः मनो निविशन् निवेष्टुमिच्छन् अलं विभेति अत्र हेतुरमलमिति वा क्रोधनिवेशनसहकारिरागद्वेषलक्षणमलविधुर्त्वादित्यर्थः कामोऽस्य हरेर्भनः कथं नु श्रयेत न कथमपि सहकारिणः क्रोध
स्य प्रवेशसंदेहादित्यर्थः कंचनावसरमासाद्यापीत्यास्मिन्नर्थे पुनरिति ७ यदुत्तानपादनान्नोराज्ञांति के सुनीत्यासपत्न्या उदितपात्रिभिर्वाग्वापौ विद्वः सन् बालोऽपि पुरादुपगतो निर्गतस्तपसेवनायाऽगमदिति शे
षः तत्र नारदोपदिष्टविधिना तपश्चरते मत्पक्षं दृष्ट्वा गृणते स्तुवते तस्मै ध्रुवाय तपसा प्रसन्नो हरिर्वासुदेवनामविग्रहविशेषं गृहीत्वा ध्रुवगतिं नित्यस्थानमदादित्यन्वयः । वैकुण्ठाय न्यतममदात्किमित्याशंक्यतां हि जिन
ष्टिदिष्पा इति यदुपर्यधस्तात् यस्याध्रुवगतेरुपर्यधस्तात् स्थिता अंबरचारिणो मुनयो यास्तुवंति तामिति शेषः अवतारो महाविष्णोर्वासुदेव इतीरित इत्यादेः किं नामायमवतार इति शंका निरस्तोति ८ अथो
त्पथगतं मा भेदयजध्वं मत्तो न्यदैवनास्तीत्यद्वैतार्थं गतिं नमत एव द्विजवाक्यवज्रेण निष्पिष्टपौरुषभगं विनाशितपुरुषाकारभागधेयं मृत्त्रानिरयेपतंतं वेनं ज्ञात्वा परमार्थं भिजे गत्पालनायार्थितो जगति भूलोके पुत्र

पदमयितवेनदक्षिणभुजोत्पन्नपृथ्वाख्यमहाराजस्थानंलेभइत्यन्वयः स्वयंचपृथुनामातत्रविष्णुरित्यर्थश्चशब्देनानुवदति । पृथुर्नाममहाराजस्तत्रविष्णुःस्वयंविभुरित्यादेः । तत्कर्माह । दुग्धेति येनपृ
थ्वाविष्टेनपृथुनाम्नाहरिणावसुधाभूमिःसकलानिवसूनिअमृतादिद्रव्याणिचदुग्धेत्यन्वयः ९ असौनारायणोनाभेरान्नःसकाशात्सुदेविसूनुरासेत्यन्वयः मेरुदेव्याःसुदेवीतिनामांतरंराजकुतं तदवता
रप्रयोजनमाह योवाइति ऋषमनामायोवैहरिःसमदृक्सर्वातर्हृदिस्थितंसमंत्रक्षपश्यतीतिनित्यापरोक्षीकृतस्वरूपइत्यर्थः योगचर्यापरमहंसधर्मचचार ऋषयोयद्रूपंरामहंस्यंपरमहंसंश्राममामनंति यश्च
स्वस्थःस्वाधारःप्रशांतकरणःप्रकृष्टसुखात्मकदेहेंद्रियः अतएवपरिमुक्तसंगोबाह्यसुखानपेक्षः । विधिनिषेधविमुक्तस्ययोगचर्याकरणं किमर्थमित्याशंकावाइत्यनेननिरस्ता लोकसंग्रहार्थत्वेनतदाचरण
प्रसिद्धेरिति स्वस्थइत्यादिविशेषणबाहुल्याच्च प्राप्यप्रयोजनान्तरंनस्ति १० साक्षात्तुर्पः । एषयज्ञपुरुषोममसत्रेयज्ञेनाम्नाहपशीर्षासेत्यन्वयः तिर्यग्योनिस्त्वेत्यैचर्यादिगुणसामग्रीमानित्याह भग
वानिति तपनीयंरूप्यहेम्नोरित्यभिधानान्मूलावताररूपापेक्षयोभयवर्णत्वंयुक्तं अनेनसाक्षात्नारायणएवेतिनिरणायि हिरण्यश्मश्रुरित्यादिश्रुतेः इतोप्यनारायणएवेत्याह छंदोमयइति छंदआदीनामा
धारत्वात्विषयत्वादुद्देश्यत्वादंतर्पामित्वाच्चनमयत्वं तत्कर्माह वाचइति अस्यहयग्रीवस्यश्वसतःश्वासकुर्वंतोनस्तःनासिकाया उशतीर्भगवद्गुणप्रतिपादकत्वेनशुद्धाः श्वासरूपावाचोवेदादिलक्षणावभू

नाभेरसावृषमआसमुदेविसूनुर्योवैचचारसमदृग्हृदियोगचर्याम् ॥ यत्पारमहंस्यमृषयःपदमामनंतिस्वस्थःप्रशांतकरणःपरिमुक्तसंगः १० सत्रेयमासभग
वान्हयशीर्षेणःसाक्षात्सयज्ञपुरुषस्तपनीयवर्णः ॥ छंदोमयोमखमयोऽखिलदेवतात्मावाचोबभूवुरुशतीःश्वसतोऽस्यनस्तः ११ मत्स्योयुगांतसमयेमनु
नोपलब्धःक्षोणीमयोनिखिलजीवनिकायकेतः ॥ विसंसितानुरुभयेसलिलेमुखान्मजादायतत्रविजहारहवेदमार्गान् १२ क्षीरोदधावमरदानवयूथपाना
मुन्मथ्यताममृतलब्धयजादिदेवः ॥ पृष्ठेनकच्छपवपुर्विदधारगोत्रंनिद्रेक्षणोऽद्रिपरिवर्तकषाणकंदूः १३ त्रैविष्टपोरुभयहारिचृसिंहरूपंकृत्वाभ्रमदृकुटि
दंष्ट्रकरालवक्त्रम् ॥ दैत्येद्रमाशुगदयाभिपतंतमारादूरोनिपात्यविददारनखैःस्फुरंतम् १४ अंतःसरस्युरुबलेनपदेष्टहीतोग्राहेणयूथपतिरंबुजहस्तार्तः ॥
आहेदमादिपुरुषाखिललोकनाथतीर्थश्रवःश्रवणमंगलनामधेय १५

बुरित्यन्वयः छंदांसिचमस्ताथैवदेवालोकाभ्रसर्वशइत्यादीनामयद्योविकाराथत्वंमयुक्तं ११ भेमुखाद्विसंसिताभिर्गितान्वेदमार्गान्हयग्रीवदैत्येनापहतान्हृष्टामत्स्योवतीर्षितंइत्यात्मान्समादायस्थितः
पुनर्पुगांतसमयेमन्वंतरमलपेसप्रकापिभिःसहस्तुवतावैवस्वतमनुनोपलब्धोदृष्टः क्षोणीमयःक्षोणीमयनावाश्रयत्वात्तएवानिखिलजीवनिकायानाकेतआश्रयः तन्नोरुभयेमहाभयंकरेसालिलेप्रलपसमुद्रजले
विजहारेत्यन्वयः १२ अमृतलब्धयेऽमरदानवयूथपानाक्षीरसमुद्रमुन्मथ्यतांसतामतिभारेणक्षीरोदधौमज्जंतंगोत्रंपर्वतं सआदिदेवःकच्छपवपुर्भूत्वापृष्ठेनविदधारेत्यन्वयः उपर्यधोनेत्रगोत्रयोऽरित्यर्थोतको
वीत्पुपसर्गः तज्जातिस्वभावमाह निद्रेक्षणइति निद्रेपेयमीलितनेत्रः निद्राहेतुमाह अद्रीति मंदराद्रेःपरिवर्तःपरिभ्रमणंतेनकषाणंखिलेनतेनजातःकंदूःकंदूयनंमंस्पसतथा १३ त्रैविष्टपाना
देवानांदैत्याद्यदुरुभयंतद्वारितकननशीलं भ्रमंत्यास्फुरंत्याभ्रकुट्यादंष्ट्राभ्यांचकरालंभयंकरंचक्रयस्यतत्तथा नृसिंहपोर्नरस्यासिंहस्यचक्रपमिवरूपंकृत्वासहरिरारात्पूराद्रदयाभिपतंतंस्फुरंतदैत्येद्रं
हिरण्यकाशिपुवेगेनोरौनिपात्यनखैर्विददारेत्यन्वयः इविदारणइतिधातोः १४ यदायूथपतिर्गजेंद्रःसरस्युरुग्राहेणपदेष्टहीतार्तःतत्रंबुजहस्तः हेआदिपुरुष आखिललोकनाथ तीर्थश्रवःश्रवण
कीर्ते श्रवणमात्रेणमंगलप्रदानारायणाद्यभिधान स्वमस्माद्वक्ष्यतीदमाह १५

तदातापसोनामभगवानरणार्थिनं शरणार्थिनं स्मृत्वा तत्रागत्य कृपया तं हस्ते प्रगृह्योज्जहार भगवच्छब्दवाच्यत्वमुपादीनामप्यस्तीति ततो व्यावर्तयति अप्रमेय इत्यादिना अप्रमेय इत्युत्तरादितः एतदाका-
शस्याप्यस्तीत्यतश्चक्रायुध इति नन्वेनेन योद्धापुच्यत इति तत्राह पतगेति पतगराजो गृहस्तस्य भुजमधिरूढः भुजस्कंधयोरतिसामीप्यादेव मुक्तं किं कृत्वा चक्रेण सुदर्शनेन ननक्रस्पग्राहस्य वदनं विनिपा-
टयच्छित्त्वा हरिस्तापसनामासौ जातस्तपसि वैमनुरित्यादेः कोयमवतारो नामेति शंका निरस्ता १६ वामनत्रिविक्रमावतारौ तत्कर्मचाह ज्यायानित्यादिश्लोकद्वयेन अत्र यत्तच्छब्दावध्याहार्यौ त-
थाहि यो धियज्ञो भगवान्गुणैर्ज्यायानप्यदितेः सुतानामवरजोऽभूत्तेन भगवता दैत्यानां गर्ववामयति उद्गारयतीति वामनः तेन वामनरूपेण त्रिपदच्छलेन क्षमां जगृहे इति यत्तदधो तस्मात्स एव वामन इमां स्त्रील्लो-
कां विभिः पदैर्विचक्रमे तस्मात्त्रिविक्रमश्चाभूदिति वाक्यशेष इत्यर्थः किमर्थमेवं हरिणा कृतमत्राह याच्यामिति मार्गवर्तापुमान्प्रभुभिरप्युपायैर्विनान्चाल्य इति न्यायदर्शनार्थमेवं कृतमिति भावः य-
द्वा अधियज्ञः क्षमायामुर्ध्वा वामनेन हस्वतरेण रूपेण जगृहे त्रिलोकीमिति शेषः कथं त्रिपदच्छलेन इमां ल्लोकान्विचक्रमे इति यत्तस्माददितेः सुतानां जन्मनाऽवरजोऽपि गुणैर्ज्यायान् । सममन्यत् १७ त्रिपद-
च्छलेन त्रैलोक्यं दत्तवतो बिलेर्दानफलमिदं पदावाप्तिरिति संगिरंते केचित्तत्र किंतु हरितोषणद्वारामुक्तावानंदोद्रेकता एव ऐंद्रपदं नांतरीयं फलं तु हरितोषणमित्यादेरित्याशयेनाह नार्थ इति अंगनारद । प्रति

स्मृत्वा हरिस्तमरणार्थिनमप्रमेयश्चक्रायुधः पतगराजभुजाधिरूढः ॥ चक्रेण नक्रवदनं विनिपात्य तस्माद्वस्ते प्रगृह्य भगवान्कृपयोज्जहार १६ ज्यायान्गु-
णैरवरजोऽप्यदितेः सुतानां लोकान्विचक्रमइमान् वदधो धियज्ञः ॥ क्षमां वामनेन जगृहे त्रिपदच्छलेन याच्यामृते पथि चरन् प्रभुभिर्न चाल्यः १७ नार्थो बलेर-
यमुरुक्रमपादशौचमंभः शिवंधृतवतो विबुधाधिपत्यम् ॥ यो वै प्रतिश्रुतमृतेऽपि च शीर्षमाणमात्मन्यभंगमनसा हरयेऽभिमेने १८ तुभ्यं च नारद भृशं भगवा-
न्विवृद्धभावेन साधुपरितुष्ट उवाच योगम् ॥ ज्ञानं च भागवतमात्मसुतत्त्वदीपं यद्वासुदेवशरणा विदुरं जसैव १९ चक्रं च दिक्षु विहतं दशसुस्वतेजोमन्वंत-
रेषु मनुवंशधरो विभर्ति ॥ दुष्टेषुराजसुदमं विदधत्स्वकीर्तिसत्ये निविष्ट उशर्तौ प्रथयंश्चरित्रैः २० धन्वंतरेऽभगवान्स्वयमासे देवो नाम्ना नृणां पुरुजं रुजजा-
शुहंति ॥ यज्ञे च भागममृतायुरवाप चाद्धा आयुश्च वेदमनुशास्त्य वतीर्य लोके २१

श्रुतं पदत्रयमृतेऽपि चात्मन्येव संबन्धि शीर्षमाणं शीर्षारूपमानं मनसामनः पूर्वकं हरयेऽभिमेने समर्पयामास तस्यास्योरुक्रमपादशौचमंभः शिवं शिरसा धृतवतो बलेर्पद्भिर्बुधाधिपत्यलक्षणं फलमप्यर्थो न । साक्षा-
त्फलं न भवति तत्रांतरीयकमेवेत्यन्वयः वा इत्यनेनास्यार्थस्यानन्यथात्वं वाक्ते १८ महिदासनाम्नो हरेरवतारस्य चरित्रमाह तुभ्यमिति विवृद्धभावेन समुद्रिक्तभक्तपासाधुपरितुष्टो नामा हि दासो भगवोऽस्तुभ्य-
मस्मदादिभ्यश्च भगवद्विषयं कर्मयोगं ज्ञानयोगं चोवाचेत्यन्वयः आत्मेत्यनेन भागवतत्वं स्पष्टयति अत्र प्रमाणमाह यदिति यत्ज्ञानं वासुदेवशरणा ब्रह्मादयः अवैष्णवनिवेधार्थ एव शब्दः तदुक्तं ऐतरेयो हरिः-
प्राहनारदाय स्वकांतनुं । यत्प्रापुर्वैष्णवानान्येतद्दत्तेन सुखं परमिति १९ राजराजेश्वरावतारं तच्चरितं चाह चक्रं चेति राजराजेश्वर इति नाम्नाऽवतीर्णो हरिः स्वायं भुवादिमनुवंशधरः सन् दुष्टेषुराजसुदमं विदधत्-
सत्येधमसत्यसंवादेनानि विष्ट उशर्तौ कमनीषां स्वकीर्तिं चरित्रैः प्रथयन् प्ररूपापयन् मन्वंतरेषु भगवान्प्रियव्रतादिचक्रवर्तिष्वप्यास्थितो दशसुदिक्षु विहृतमपातिह संतेजः स्वरूपभूतमभावं च क्रमाज्ञालक्षणां विभर्ती-
त्यन्वयः मन्वंतरेषु भगवांश्चक्रवर्तिपुंसं स्थित इत्यादिकमत्र मानम् २० देवो भगवान्स्वयमेव विशेषावेशमंतरेण मन्वंतरेऽश्वासावतीर्णश्च पुरुजं बहुरोगाणां रुजो रोगान्नाम्नो पारितेन हंति स एवाभुवापुन-
त्यमुक्तः सन्नद्धा । यज्ञभागं चावाप आनुवंशं च बाहं दंशाच्चानुशास्तिरुत्वा लोके प्रवर्तयति २१

भार्गवराभावतारंतत्कर्मचसंक्षिप्पाह क्षत्रमिति उरुद्रं प्रसतीति उग्रं वीर्यं यस्य स उग्रवीर्यः आत्मभ्यः पुहवेभ्यो महान् पुरुषोत्तमोऽसौ उर्वोधारानिशिताग्रं स्पृशत उरुधारः स चासौ परन्वधः परशुः तेनावनिकंठक
मत एव नरकार्तिलिप्सु नरकदुःखलघुकामं उद्दिशत पथं तत्सन्मार्गं ब्रह्मधुक् ब्राह्मणद्रोहि अतएव विधिना दैवेन क्षयायोपहृतं समापितं क्षत्रं क्षत्रियकुलं उद्धृत्य पुन्रमूलयतीत्यन्वयः त्रिः सप्तकृत्व एकविंशद्वारं
२२ रामावतारंतद्विक्रमं च श्लोकप्रयेणाह कृत्स्नप्रसादेति दशकंधरोरावणो यस्मिन् विरुद्ध्याति मरणलक्षणा माच्छत्माप सः कलेशः प्राणः श्रद्धावायुरित्यादि श्रुत्युक्तानां कलानां स्वकार्यशक्तिप्रदः कृत्स्नः पूर्ण
प्रसाद आनंदो यस्य स तथा कार्येण कारणोपलक्षणं सुसुंदरं सुखं यस्य स तथा कृत्स्नप्रसादश्चायं सुमुखश्चेति समासः इक्ष्वाकुवंशे कलया स्वरूपां शेनावती र्थगुरोर्दशरथस्यानिदेशे नियोनेतिष्ठन् सदयितानुजः सीता
लक्ष्मणाभ्यां सहितो रामो वनमाविवेशेत्यन्वयः २३ दूरे स्थिता सुहृत् सीता यस्य सः तस्य रामस्योज्ज्वलितो रोष एव सुशोषोऽग्निः तेन युक्तपाददृष्ट्या अग्निः सुशोषः कक्षमस्ति मिरारिर्हिरण्यदशति मकराश्च उ
रगाश्च नक्राश्च मकरोरगनक्राः तात्प्यमानानां पुनः पुनः पच्यमानानां मकरोरगनक्राणां चक्राणि यस्मिन् स तथा ऊढं भयं येन स तथा अंगे वेपः कं पो यस्य स तथा ऊढं भयं यश्च भयं वेपश्च एवं विधौ उदधिस्त्रिपुरं हरवदरिपु
रं लंकां दिधक्षोर्दग्धुकामाय तस्मै रामाय स पदि मार्गमदादित्यन्वयः २४ वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमग्रमहेंद्रवाहस्यैरावतस्य दंतावक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतास्तैर्विलंबितः ककुभांजयः विलंबितककुब्ज

क्षत्रं क्षयाय विधिनोपहृतं महात्मा ब्रह्मधुगुञ्जितपथं नरकार्तिलिप्सु ॥ उद्धृत्य माव वनिकंठकमुग्रवीर्यस्त्रिः सप्तकृत्वरुधधारपरश्वधेन २२ कृत्स्नप्रसादसुमुखः
कलया कलेश इक्ष्वाकुवंशज अवतीर्य गुरोर्निदेशे ॥ तिष्ठन्वनं सदयितानुज आविवेश यस्मिन् विरुध्य दशकंधरजातिं माल्त्व २३ तस्माज्जदादुदधिरुढभयांगवे
पो मार्गसपद्यरिपुरं हरवदिधक्षोः ॥ दूरे सुहृन्मथितरोष सुशोषदृष्ट्या तात्प्यमानमकरोरगनक्रचक्रः २४ वक्षस्थलस्पर्शरुग्णमहेंद्रवाहदंतैर्विलंबितककुब्जयरु
ढहासः ॥ सद्यो सुभिः सह विनेष्यति दारहर्तुर्विस्फूर्जितैर्धनुष उच्चरितैः ससैन्यः २५ भूमेः सुरेतरवरुथविमर्दितायाः क्लेशव्ययाय कलया सितकृष्णकेशः ॥
जातः करिष्यति जनानुपलक्ष्य मार्गः कर्माणि चात्ममहिमोपनिबन्धनानि २६

यस्तेन रुढ उत्पन्नो हासोऽदृहासो यस्य स तथा सैन्येन सहितो रावणस्तस्य दारहर्तुः दारान् सीतामाहर्तुकामस्य रामस्य धनुष उच्चरितैर्निपतैर्विस्फूर्जितैरसुभिः सह विनेष्यति विनयं मदाविनाशमेप्स्यति पुनः स
द्यस्तत्क्षण एव राममुक्तैः शरैर्विनेष्यति विनाशं प्राप्नोतीत्यन्वयः धनुर्विस्फूर्जितैर्नष्टो रावणः पूर्वमेव नु पुनः शरैराममुक्तैः सानुबन्धो विनेष्यतीत्यनेन धनुर्विस्फूर्जितैर्विनाशः कथमभूदिति यमाशं कानिरस्तोति स
सैन्य इत्यस्य विवरणं सानुबन्ध इति २५ कृष्णावतारमन्यसाध्वंतत्कर्मचसंक्षिप्तकथयति भूमेरित्यादि श्लोकदशकेन सह रिति सितकृष्णकेश इति नामकलया जातः कर्माणि करिष्यतीत्यन्वयः कर्मणा तत्त्वज्ञा
नं कस्मान्नो देत्युक्तं जनेति प्राकृताज्ञेयमार्गत्वादित्यर्थः अवतारमयोजनमाह सुरेतरेषामसुराणां वरुथेन समूहेन सेनपावा विमर्दितायाः पीडितायां भूमेः क्लेशव्ययायेति कीदृशानि कर्माणि आत्ममहिमो
पनिबन्धनानि स्वमहिमानि मित्रानि पूतनावधादीनि हरेः कर्माणि परकर्षणनिबन्धनानि न भवंति अन्येषां कर्माणि तन्महिमनिबन्धनानीति चार्थः तदुक्तं विष्णोर्नान्येन कर्माणि परेषां तन्निबन्धनमिति अत्रानंतशि
रोहिणे यैरमेधुक् केशात्मकरामाभिधानेन हरिस्तिष्ठन् जगद्रक्षयतीत्येतद्राम एको जगत्तांशस्वनरामाभिधो हरि रित्यादिनोक्तं अतएव ग्राह्यमिति भावः २६

तोकेनेत्यनुवालेनानिर्देशेनेत्यर्थः शरीरोत्पानादिमृत्तिहेतुत्वादुवः प्राणास्तान्मुपतस्थितुल्लुपिकास्तस्याः स्तनपानेन जीवहरणं यत्कर्म । त्रैमासिकस्य त्रयोमासावयोल्लभणानिवृत्तायस्य सत्तथातस्य कृष्णस्योत्क्षेपेन पादेन शकटोपवृत्तः व्यत्यस्ताक्षेण शकटेन शकटाखण्डोऽह इति पञ्च । उलूखलवद्देनरिगता क्रीडतांतरंगतेन मध्यगतेन बालेन दिविस्पृशोः सहस्रधनुर्मात्रोर्ध्वदेशं स्पृशतोः तावदुच्छ्रययोरित्यर्थः यमलार्जुनयोर्मुलनचपत्तत्सर्वकर्म इतरथा विष्णुर्न चेत्स्वमाहिमोपनिबन्धनत्वेन न भाव्यं सहस्रधनुषस्तूर्ध्वशुशब्देनापि भण्यत इति च २७ विषतोयपीतान् विषमिश्रजलं पीतवतः जीवयत् अजीवयत् अनुग्रहलक्षणदृष्टिवृष्ट्या तच्छुद्धये यमुनाहदजलशुद्धये हृदि न्यायमुना नद्यां विहरन् कालीय नागमुच्चाटयिष्यन् उच्चाटितं करिष्यति च विषजले विहरणं दुर्गस्थानहृदा दुष्काटनं च नान्यसाध्यं तदनेन कृतमितरथान भाव्यमित्यर्थः २८ आशु आशु नाविष्वग्व्यापिना दावाग्निना विपिने ददद्माने सति निशिसर्वात्मना ज्ञाने यत्तु सर्वात्मना ज्ञानं निशासापरिकीर्तितेति वचनात् निःशयानं नितरां शयानं कर्तव्यमूहं तर्हि अचेतनं किनेत्याह अवसितांतकालं निश्चितमरणकालं व्रजं तेषां नेत्रे पिधाय पिहिते कारयित्वा इतो वावाग्नेरुन्नेष्यतीति यत्कर्म तदन्वेषो दिव्यमेव स्तुत्यमेव कुत इति तत्राह अनधिगम्येति नित्यसमाहितैर्ब्रह्मा

तोकेन जीवहरणं यदुल्लुपिकाया त्रैमासिकस्य च पदाशकटोपवृत्तः ॥ यद्विगतांतरंगतेन दिविस्पृशोर्वा उन्मूलनं त्वितरथार्जुनयोर्न भाव्यम् २७ यद्वैव्रजे व्रजपशून् विषतोयपीतान् गोपांस्तु जीवयदनुग्रहदृष्टिवृष्ट्या ॥ तच्छुद्धयेति विषवीर्यविलोलजिह्वमुच्चाटयिष्यदुर्गं विहरन् हृदि न्यायम् २८ तत्कर्म दिव्यमिव यन्निशि निःशयानं दावाग्निनाशुविपिने परिदहमाने ॥ उन्नेष्यति व्रजमितो वसितांतकालं नेत्रे पिधाय सवलो नधिगम्य वीर्यः २९ गृह्णीत यद्यदुपबद्धममुष्यमाताशुल्वंसुतस्य न तु तत्तदमुष्यमाति ॥ यजृंभतोस्य वदने भुवनानि गोपीसंवीक्ष्य शंकितमनाः प्रतिबोधितस्य ३० नंदं च मोक्षयति भयाद्भरुणस्य पाशाद्रोपान्विलेषु पिहितान् मयसूनुना च ॥ जल्प्यावृतं निशि शयानमतिश्रमेण लोके विकुंठ उपधास्यति गोकुलं स्म ३१ गोपैर्मखे प्रतिहते व्रजविपुवाय देवेभिर्वर्षति पशून् कृपयारिरक्षुः ॥ धर्तोच्छिलीं धमिव सप्तदिनानि सप्तवर्षो महीध्रमनघैककरे सलीलम् ३२ क्रीडन्वने निशि निशाकररश्मिगौरी रासोन्मुखः कल्पदाय तमूर्च्छितेन ॥ उदीपितस्मररुजां व्रजसद्वधूनां हर्तुर्हरिष्यति शिरोधनदानुगस्य ३३

विभिरप्यविज्ञेयमाहात्म्यत्वादित्यर्थः सवल इत्यनेन बलस्याप्येतादृशी शक्तिर्नास्तीति लक्ष्यते २९ अमुष्य कृष्णस्य माता सुतमुपबद्धं च शुल्वं दामगृहीत गृह्णाति तत्तु दायामुष्य सुतस्य न माति न पूर्णते इत्यमेयलक्षणं माहात्म्यं यद्रोपी प्रतिबोधितस्य निद्राया उत्थितस्य जृंभतो मुखं व्यादाया लस्य परिरहत्तोऽस्य कृष्णस्य वदने चतुर्दश भुवनानि सप्तमन्वीक्ष्य शंकितमना भीतमना अभूदिति पञ्चतपि ३० पाशाद्रपान्निश्य विद्यापांशयानं जल्प्या अन्पवाहान हेतुवाचावृतं । अन्पवाहान हेतुर्वा वाक्साजलिपः प्रकीर्तितेति च । अत एवातिश्रमेण संसारक्षेपेन पीडितं गोकुलं विकुंठलोके उपधास्यतीति पञ्चदपि ३१ मखे आत्मोद्देशे पत्रे देवेन्द्रैर्व्रजविपुवाय जलौघेन गोष्ठनाशाय । गोष्ठाध्वनिवहा व्रजा इति । रिरक्षुः रक्षितुकामः महीध्रं गोवर्धनगिरिं । सलीलं धर्ताधारयिष्यतीति उच्छिलीं धमिव सप्तदिनानि सप्तवर्षो महीध्रमनघैककरे सलीलम् ३२ निशाकररश्मिगौरी रासोन्मुखः श्रीकृष्णः वने क्रीडन् सनूकलपदं चापतं च मूर्च्छितं च कल्पदाय तमूर्च्छितेन सप्तस्वरसमाहारवता गानेन सप्तस्वरसमाहारो मूर्च्छितेति प्रकीर्तितेति । उदीपित उज्ज्वलितः स्मरारुणो रोगोपासावा उदीपितस्मररुजस्ता व्रजसदा व्रजनिलयानां वधूनां स्त्रीणां हर्तुर्नेतुः धनदानुगस्य शस्त्रचूडालस्य शिरोहरिष्यतीति इवमपि विष्णुत्वे पक्षे मान्यमेति ३३

येप्रलंबादयः कृष्णाख्येनहरिणाऽदर्शनमिताः येचान्येमेदादयस्तेथाजरासंधादयः येचकुरुपांडवसेनागताः कांबोजादयः बलपार्थभीमद्रोणद्रौण्यादिव्याजाह्वयेनहरिणामरणंप्रापितास्तेसर्वेतदीपानि
लघुपांतीत्यन्वयः द्वेषिणउदासीनाभक्ताइतित्रिविधाजीवास्तत्रद्वेषिणोनितरांलीयतेसुखंयस्मिस्तदंधंतमोपांति उदासीनातिरयंनरकं भक्तानिष्कामस्याभीष्टानंदस्यप्राप्तिर्यस्मिस्तं वैकुण्ठादिकंपांतीत्य
र्थः सर्वचस्थानंहरेर्विद्यमानं तदुक्तं विद्वेषिणोप्युदासीनाभक्ता अपिनसंशयः । हरेर्हिसदनंपांतिव्यक्तभक्तैस्तुगम्यते । आरभ्यतमभामुक्तः कृष्णस्यसदनंपतः । अव्यक्तहरिलोकत्वादन्वेषामन्यलोकते
ति रामभीमादिनामानिहरेरेवमुख्यानि रमणशक्त्यभयवर्णादीनांशक्तिवृत्तिहेतूनांहरेरुत्पत्त्यादन्वयनामुख्यत्वात् व्यवहारार्थसंकेतितत्वाद्वाजानि तदप्युक्तं रामभीमार्जुनादीनिविष्णोर्नामानिसर्व
शः । रमणाभयवर्णाद्याःशब्दवृत्तेर्हिहेतवइत्यादि । रयगतावितिधातोःरलयोरभेदः न्यरूभावनिरयंनीचगार्ततमइतिवा निन्यर्गभावनिकामयोरिति ३४ ३५ कालवलेनमीलितदृशामुत्सन्नज्ञानानांस्तो
कायुषांअल्पायुषानृणांस्वनिगमःस्वविषयोवेदोदूरपारइत्यवमृश्यसविष्णुर्वतकृपयासत्यवत्यामाविर्हितोऽवतीर्णोवेदहुमंविटपशःशाखोपशाखाभेदेनविभजिष्यतीत्यन्वयः कस्मिन्पुगेइत्यतुक्तं अनुपुग
मिति एतदुक्तंभवति तृतीयेसप्तमेषोडशेषचर्विशेअष्टाविंशेशेचद्वापरेपूर्वेषुचान्येव्यासनामभिर्विभजिष्यतीति अष्टाविंशेस्वयमेवविभजिष्यतीति । तृतीयेसप्तमेचैवषोडशेत्यादेवचनं च विशेषवाचिनातुशब्देनय
हीतंकृष्णावतारादुपरिव्यासावतारकथनंतदुपरितनमन्वतरेष्वपिव्यासावतारसद्भावादिविरुद्धमित्यास्मिन्नर्थेहिशब्दः पुराणप्रसिद्धेरिति ३६ देवद्विषांमतिविमोहं बुद्धिमोहजनकमतिप्रलोभंमतिवंचकं बाल्ये

येचप्रलंबस्वरदुर्दुरकेशयरिष्टमल्लेभकंसयवनाःकुजपौंड्रकाद्याः ॥ अन्येपिशाल्वकपिबल्वलदंतवक्रसप्तोक्षशंवरविदूरथरुक्मिमुरूयाः ३४ येवामृषेसमि
तिशालिनआत्तचापाःकांबोजमत्स्यकुरुसृंजयकैकयाद्याः ॥ यास्यंत्यदर्शनमिताबलपार्थभीमव्याजाह्वयेनहरिणानिलयंतदीयम् ३५ कालेनमीलितद
शामवमृश्यनृणांस्तोकायुषांस्वनिगमोबतदूरपारः ॥ आविर्हितस्त्वनुयुगंसहिसत्यवत्यांवेदहुमंविटपशोविभजिष्यतिस्म ३६ देवद्विषांनिगमवर्त्मनिवि
प्रितानांपूर्भिर्मयेनविहिताभिरदृश्यमूर्तिः ॥ लोकान्घ्नतांमतिविमोहमतिप्रलोभंवेपविधाययदभाषतओषन्नर्म्यम् ३७ यद्वालिषेष्वापिसतांनकथाहरेः
स्युःपापंडिनोद्विजजनावृषलानृदेवाः ॥ स्वाहास्वधानषडितिस्मागिरोनयत्रशास्ताभविष्यतिकलेर्भगवान्युगांते ३८ सर्गतुयोहमृषयोनवेयप्रजेशाःस्थाने
थधर्ममस्रमन्वमरावनीशाः ॥ अंतैत्वधर्महरमन्युवशाःसुराद्यामायाविभूतयइमाःपुरुशक्तिभाजः ३९

पंविधाययदौपधर्म्यमुपधर्माणांपापंडधर्माणांप्रतिपादकंशास्त्रंतदभाषतेत्यन्वयः नारायणइतिशेषः । एतेऽसुराःकेइत्याशंक्यपूर्वजमकर्मपूर्वकंतान्विशिनष्टि निगमेत्यादिना प्रागजन्मनिमयेनविहिताभि
स्तिसृभिःपूर्भिःपूरीभिः लोकान्घ्नतांनशयतांरुद्रेणहतानांपुनर्विप्रजन्मलब्धज्ञानिगमेनाविहिताभिःक्रियाभिःनिगमवर्त्मनिविहितानांवेदमार्गेप्रतिष्ठाय यद्वादिविशिष्टकर्मानुष्ठानोस्तिराणामदृष्टाभूतिर्य
स्यसतया दैत्यैरज्ञेयस्वरूपइत्यनेनततोवेदमार्गाचलनायदेवैःप्रत्यक्षीकृत्यप्रार्थितइतिज्ञातव्यं बुद्धोक्तशास्त्रस्यवेदवाक्यधर्मप्रतिपादकत्वमज्ञजनदृष्ट्यावेदोपमाणमित्यादिरूपस्यतस्यैवविष्णोःप्रभाष
मित्यादिवेदप्रतिपादार्थत्वेनदेवेभ्यःप्रज्ञातसहितायांहरिणोक्तत्वादिविद्योतनायाभाषतेत्युक्तं स्वसूत्राणांभाष्यंचकृतवानित्यर्थः ३७ यद्विपस्मिन्पुगेसतामारुपेष्वपिहरेःकथानस्युः द्विजजना
अपापंडिनःपापंडवार्तनःस्युर्नृदेवावृषलाधर्मविनाशकाः । यत्रपार्थम्यपुगेस्वाहादिगिरोनसंतिस्मवचनाभावेस्मरणमपिनास्ति इतिशब्दआद्यर्थे तदातस्यकलेर्पुंगस्यांतेऽवसानेभगवान्शास्ताभविष्यति
दुष्टानामितिशेषइत्यन्वयःइतिशब्दःस्वरूपावतारकथनसमाप्तिवचनोवेति ३८ मायाविभूतीराह सर्गइति योहंननुमुक्तःयेचकर्ममारुपाकश्यपः येचमरीचाघानवप्रजापतयः तेसर्वे । सर्गैःसृष्टिसमये
याते । पुरुशक्तिभाजःपूर्णशक्तिभाजोहरेर्नापाविभूतयः । अययोधर्मः येमत्ताः येचतुर्दशमनवोयेचाजेशाश्चतुर्दशैः येचावनीशाःभियप्रतापयजेसर्वेस्थानेस्थितिकालेमापेपा कृतायविष्णोर्माया

विभूतयः । योऽधर्मोयश्चहरोरुद्रोपेचमन्पुवशासुराद्याः क्रोधवशाः सुरपुरः सरास्ते सर्वे अतितुसंहारकालेचप्रसिंहसंहारायहरेर्मयाविभूतयइत्यन्वयः । सृष्टिपालनसंहारकालेषुमाययास्वेच्छयाविविधोभू
त्वाऽस्मदादिषुस्थित्वासृष्टिपालनसंहारान्करोति यद्वा माययाभगवदिच्छयाऽस्मदादीनांसदाविभूतयोभवन्तीत्यतोऽस्मदादयोहरेर्मयाविभूतयेन तुस्वस्वरूपीविभूतयइत्यर्थेविशेषस्तुशब्दसूचितया हरी
च्छयाविभूतिर्धृष्टव्यादीनांसदाभवेत् । इच्छयावाबहुविधस्तेषुविष्णुः स्वयंस्थितः । अतोमायाविभूतित्वंतेषामस्मादयः स्वयमितिस्मृत्यागृहीतइति ३९ ननुस्वरूपमाययाविभूतीनामेतावत्त्वंचेदिदंसर्वसु
लभंज्ञानमित्याशंक्यान्तायुषापिविभूतीनांगणनंनसुशकमित्याह विष्णोर्निवाति यस्त्रिपृष्ठरूपसदनाद्विशरणाभाशादुरुकंपमानंमांनिशाम्यस्वरभसान्निविक्रमक्रमणवेगेनस्खलितंचलितमासन्नपत
नंत्रिपृष्ठं सत्यलोकंचस्कंभस्तंभितवांस्तस्यविष्णोर्वीर्यगणनांविभूतिलक्षणमाहात्म्यप्रसरूपानंप्रतिकर्तृनांकतमोर्हति नकोपीत्यन्वयः आदिकविरपिनसमर्थइत्याह पार्थिवानीति यः कविः प्रातेमाविशेष
संपन्नोऽपिब्रह्मापार्थिवानिरजांसिभूमिपरमाणून्विममेगमितवान् सोपिनशक्नोतीतिशेषान्वयः यदितिहेत्वर्थे अनंतानियद्यस्मात्तस्मादिति ४० अनंतत्वमुपपादयति नांतमिति विदामीतिविकरणव्य
त्ययेनचतुर्मुखाद्वक्षणः शेषस्यसहस्रमुत्पत्त्यकथनात्ज्ञानाधिक्यमस्तीत्यज्ञांकांनिवारयति नसमवस्यतिननिश्चिनोति माल्याक्षतादिदामेक्षीशेषइतिवैजयंतीकोशात् असत्ताद्याशीर्वचनवान्शेषः

विष्णोर्नुवीर्यगणनांकतमोर्हतीहयः पार्थिवान्यपिकविर्विममेरेजांसि ॥ चस्कंभयः स्वरभसान्निविक्रमक्रमणवेगेनस्खलितंचलितमासन्नपत
विदाम्यहममीमुनयः प्रजेशामायाबलस्यपुरुषस्यकुतोपरेये ॥ गायन्गुणान्दशशताननजादिदेवः शेषोऽधुनापिसमवस्यतिनास्यपारम् ४१ येषांस एवम
गवान्दययेदनंतः सर्वात्मनाश्रितपदोयदिनिर्वर्लीकम् ॥ तेवैविदंत्यतितरंतिचदेवमायानैषाममाहमितिधीः श्वसृगालभक्ष्ये ४२ वेदाहमंगपरमस्यहियोग
मायायूथंभवश्चभगवानथदेत्यवयः ॥ पत्नीमनोः सचमनुस्तदपत्यभूताः प्राचीनबर्हिः ऋभुरंगउतध्रुवश्च ४३ इक्ष्वाकुरैलमुचकुंदविदेहगाधिरध्वं वरीषसग
रागयनाहुषाद्याः ॥ मांधात्रलर्कशतधन्वनरंतिदेवदेवव्रताबलिरमूर्तरयोदिलीपिः ४४ सौभर्युदंकशिबिदेवलपिप्पलादाः सारस्वतोद्ववपराशरभूरिषेणाः ॥
येन्येविभीषणहनूमदुपेन्द्रदत्तपार्थाष्टिषेणविदुरश्रुतदेवमुख्याः ४५

कश्चित्पुमानितिसंशयंनिरस्यति दशशताननइत्यनेन अयमपिनागेष्वन्यसमः कश्चिदित्यतआह आदिदेवइति अपरेऽर्वाचीनाः अनेनश्लोकद्वयेनविष्णोर्नुकंरीर्पाणिप्रबोचं नतेविष्णोजायमनइत्पृगर्थ
मुदाहरति ४१ नन्वेवंचेन्नकस्यापिज्ञानाभावेनपुरुषार्थमाशिरित्याशंक्यतत्प्रसादेनसर्वसुलभमित्याह येषामिति सोनंतोभगवान्स्वयमेवयेषांदययेत्तदपां करोति तेदेवस्यमयास्वरूपशक्ति
विदंसि संसारहेतुंशैवलीमायांतरंतिस्तत्साधनमंतरेणदययेत्तेतस्यवैषम्यनैघृण्येचस्यातामित्यग्राह सर्वात्मनेति तत्रेत्यभावमाह नैषामिति येषांसेवकानांश्वसृगालभक्षणयोगेदेहेममाहमितिधीर्नास्ति
देहाद्यभिमानशून्यत्वेनभाव्यमितिभावः तच्चयोग्यतानुसारेणतत्प्रसादोपिबहुविधइत्यस्मिन्नर्थेवैशब्दः ४२ ननुतर्हितत्प्रसादयोग्याः केइतितानाह वेदाहमिति अतस्त्वतंतुंविततंनिवृत्त्यपदपदयत्तदभव
त्प्रजासुइतिश्रुतिद्योतकोद्विशब्दः । प्रथमप्रकांतत्वाच्चतुर्मुखाः सर्वस्मादधिकंवेत्ति तदन्येयथायोग्यतमोवत्तारइत्यर्थेस्मारकोवा भगवानितिविशेषणाद्ववस्यनारदादेर्ज्ञानातिशयोक्तीतिसूचयति अयेत्य
नेनदेत्येषुप्रकादरपज्ञाननेर्महत्सूचयति अंगोवेनस्पतिता ४३ ऐलइलायाः पुत्रः पुच्छरवाः नाहुषोययातिः ४४ हरेः स्वरूपांशानामुपेन्द्रदत्तादीनांनित्यवद्गुणेषुतहपोगोदुष्टजनमोहनार्थः ४५

अत्रैकमुत्पन्नायमाह । तेइतिपेस्त्रीशूद्रहूणशबराः पापजीवास्तेपिदेवस्यमायाविदंतिसंसारमतितरंतिच किमुतास्मदादयइत्यन्वयः तर्हि किमितिसर्वेनिस्तीर्णाः संसारान्नाभूवन्नित्तमाह परीति अदुत
 क्रमोविष्णुः स एव परायणतस्यशीलं तस्याशिक्षाचयेपातेतथोक्ताः अदुतं जगत्क्रमतीत्यदुतक्रमः अत्रापिकेमुत्पन्नायमाह तिर्गगिति वृंदावनगताः पशुपदयादयस्तिर्यग्जना अपि देवमायाविदंतितरंति
 च ये श्रुतधारणास्ते विदंतीति किमुक्तव्यामैत्पन्वयः ४६ अदुतक्रमः किलक्षणकइतितत्राह शचदिति यत्तु शश्वत्सदैकप्रकारम् । प्रशांतं प्रकृष्टपूर्णसुखं अद्वितीयत्वादभयं द्वितीयाहैभयं भवतीति श्रुतेः
 यच्च प्रतिबोधमात्रं निर्दोषज्ञानस्वरूपं मात्रशब्दो विधारणार्थः प्रतिशब्दो मुख्यार्थः अतएव शुद्धरागादिवोपरहितं यच्च समं परमाणादिपरममहदंतेषु पदार्थेषु नातिरेकेण गुणाविधुरं वैषम्यादिरहितं वा सद
 सतः पदं व्यक्ताव्यक्तजगतो विलक्षणमात्मतत्त्वमव्यक्त्यदिसर्वप्रपंचाहं भावरहितं पुरुषि बहूनि कारकपदानेकवर्तुर्माक्रियावाची निपस्मिन्संसृति सतया अग्रिष्टोमाद्यनेकाक्रियार्थः शब्दो वाक्यलक्षणानंतवे
 दाख्योपत्रयस्मिन्साकल्येन वाचकत्वेन न वर्तते तदुक्तं अव्यक्ताद्यनहं मानादात्मतत्त्वं हरिः स्मृतः । अशब्दश्चाप्रसिद्धत्वाच्छांतः पूर्णसुखस्त्वतइति हरिः स्वयं मायाधीनश्चेत्तु पासंकाः कथं तां तरंतीति तत्राह माये
 ति मायासंसारकारणं प्रकृतिर्यस्याभिमुखे स्थातुं विलज्जमाना परमादुपासकेभ्यश्च परैत्यपसरति दाष्टे मार्गविहाय वर्ततइति ४७ यच्च सर्वगुणपूर्णत्वात् ब्रह्मेत्यजलसुखं निरंतरसुखं प्रतिविदुरतीतानागतवर्तमा
 नाः ब्रह्मादयः श्रवणादिभिर्धतमानत्वाद्यतयः साधनपरिपाकेन यत्सम्पद्दिशाम्य इन्द्रः सुधां प्राप्य निपानस्नित्रं कूपस्वननसाधनकुहालादीव यमेनाधिकृतो लोको नरकारुषस्सस्यहेतुं संसारं जगुस्त्यजं

तेवै विदंत्यतितरंति च देवमायां स्त्रीशूद्रहूणशबरा अपि पापजीवाः ॥ यद्यदुतक्रमपरायणशीलाशिक्षास्तिर्यग्जना अपि किमुश्रुतधारणाये ४६ शश्वत्प्रशांतमभ
 यं प्रतिबोधमात्रं शुद्धं समं सदसतः परमात्मतत्त्वम् ॥ शब्दो न यत्र पुरुकारकवान् क्रियार्थो माया परैत्यभिमुखे च विलज्जमाना ४७ तद्वै पदं भगवतः परमस्य पुंसो ब्रह्म
 तियद्विदुरजलसुखं विशोकम् ॥ सम्यद्दिशाम्य यतयो यमलोकहेतुं जगुः सुधामिव निपानस्नित्रमिन्द्रः ४८ स श्रेयसामपि विभुर्भगवान्यतोस्य भावस्वभाव
 विहितस्य सतः प्रसिद्धः ॥ देहे स्वधातुविगमे तु विशीर्यमाणे व्योमे वतत्र पुरुषो न विशीर्यतेऽजः ४९ सोयं तेभिहितस्तात भगवान् विश्वभावनः ॥ समासेन
 हरेर्नान्यदन्यस्मात्सदसच्चयव ५०

ति परमस्य पुंसो नारायणस्य पदं स्वल्पतद्वेताह लक्षणे हीत्यन्वयः इन्द्र ईश्वरो धनवान् सुधाममृतं जलं प्राप्येति वा ४८ इदानीमेवं विधमगवज्ज्ञानाधिकारी सत्पुरुष इत्याह स इति न केवलं धर्मादिसर्वश्रेयसां
 विभुः । अपितु फलदाता च अधर्मादिसर्वाश्रेयसामपीति वा भगवाननादिकालमारभ्य हरिप्रसादेन परिवृद्धेन भावस्वभावेन भक्तिस्वभावेन विहितस्य निमित्तस्यास्पसतो जीविराशेः प्रसिद्धः करतलामल
 कवत्प्रत्यक्षः स्यादिति यतो वो प्रसात्त्विकप्रकृतिजीविराशेस्ताह शोक्षानाधिकारी एतेनोक्तार्थे ज्ञानिप्रत्यक्षं प्रमाणमुक्तं भवति । भावो भक्तिः प्रमाणश्च प्रावण्यमपि वादइति । उत्पत्तिमतो स्यान्नित्यत्वेन कथं तस्य प
 रमात्मा प्रसिद्धेतइतितत्राह देहइति स्वारंभकाणां पृथिव्यादिधातूनां विगमे विनाशलक्षणविश्लेषे सति देहे तु विशीर्यमाणे स्वकारणेषु विलीयमाने सति तत्र देहस्थः पुरुषः स्वकर्मातुसारेण पुराणि सन्स्वतो जी
 जननविधुरोपिकेवलदेहामिमानेन जायमानो यथा देहस्थितं व्योम न शीर्यते तथा जीवो न विशीर्यते अतो देहस्यैवोत्पत्तिमरणधर्मस्वाच्चेतनस्यानित्यत्वादुचितस्तस्य प्रसिद्धः परमइति । अनेन परमात्मा
 पिव्याख्यातः तत्र जीववदमिमाननिमित्तजन्मादिमानपिनभवतीति विशेषः अतएव दृष्टांतेन हरेः शश्वत्प्रतिबोधादिरूपत्वं न विवदनीयमिति भावः ४९ देवदेवनमस्तुभ्यमित्यारभ्य मगवज्ज्ञानाभ्यामुक्त
 मर्थमुपसंहरति सोयमिति समासेन संतं पेष एतावज्ज्ञानं सर्वध्यानविस्मर्तव्यमिति भावेनाह हरेरिति च शब्दपूर्वार्थे यत्सदत्कार्यकारणात्मकं जगत् मायन्पस्माद्विलक्षणादरेर्नान्यद्विज्ञं एवमुक्तं भवति

स्वतो हरेर्भिरपि तदात्मत्वेन स्यात्तन्वाभावेनाभिनिमित्तोच्यते न स्वतो भेदाभावात्तस्मात्सहस्रिः स्वतंत्रो न्यदस्मदादिकं सर्वतदधीनमिति विजानीहीति । तदधीनसत्तादिमन्त्रात्तदित्युच्यते तत्र किं मानमित्येत
 चोद्यं सत्तादिर्यस्वतो विष्णोस्तस्मादन्यः स सर्वत इत्यादिना परिहर्तव्यम् ५० भगवद्विभूतिसंग्रह रूपमिदं भागवतपुराणं नृलोके प्रवर्तनाय त्वया व्यासाय विज्ञापनीयमिति प्रमायमानाह इदमिति सर्गादौ य
 द्भगवता मेममोदितं तदिदं भागवतं नाम प्रकाशयोपदिशेति शेषः कस्माद्भागवतमिति प्रकाशयामिति तत्राह संग्रह इति यत्रोद्यत इत्युक्तविभूतीनां संगे तु पोहमित्याद्युक्तमायाविभूतीनां च संग्रहः कोटीकार इति हे
 तुर्गर्भः संक्षिप्तोक्तिमिति न श्रद्धेयमिति तत्राह तदेतदिति तदेतन्नृलोके ज्ञानप्रदानायावतीर्णव्यासरूपनारायणाय विज्ञाप्य विपुलीकुरु एतदर्थं विस्ताररूपं भागवतं पुराणं कुर्विति विज्ञापयेत्यर्थः । नाम प्रका
 श्यसंभाष्यक्रोधापगमकुत्सनेति ५१ एतदेव विशदयति यथेति यथा सात्त्विकमकृतीनां नृणां सर्वात्मनिसर्वस्यात्मनि भूत एवास्विलाधारे भगवति सर्वोत्तमत्वज्ञानपूर्वकप्रेमलक्षणाभक्तिर्भविष्यति इत्ये
 व हेतुपूर्वकं संकल्प्य समर्थसमाधिभाषया सम्यक्कृत्वा शुकादिशिष्येभ्यो वर्णयति विज्ञापयेत्यन्वयः ५२ इतोपेहारिभक्तिजनकपुराणरचनमेव तवावतारप्रयोजनं नान्यदित्यभिप्रेत्याह नृजन्मनीति भ
 क्तिविषयो न्यस्तफलदो न्य इत्यत उक्तम् । अपवर्गेशेति । कृष्णे पूर्णबलमाणात्मनि हरौ यद्यनपापिनीनित्याभक्तिर्न चेन्न जायते चेन्नृजन्मा पुमान्पमनश्चरेयमादंतकाभाशंगच्छति नृजन्मनि न तु ष्येत अलं
 पुरुषार्थसाधनां बुद्धिना मुपात्त धर्मादिफलमस्तीत्यत्राह किं फलमिति धर्मादेरनित्यस्वर्गादिफलां कनैव फलमल्पफलत्वादित्यर्थः तस्मात्कृष्णभक्तेरेव नृजन्मफलत्वात्तत्प्रातिपादकपुराणकरणे विज्ञापनं युक्तमि

इदं भागवतं नाम यन्मे भगवतोदितम् ॥ संग्रहोयं विभूतीनां तदेतद्विपुलीकुरु ५१ यथा हरौ भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति ॥ सर्वात्मन्यस्विलाधार इति सं
 कल्प्य वर्णय ५२ नृजन्मनि न तु ष्येत किं फलं यमनश्चरे ॥ कृष्णे यद्यपवर्गेशे भक्तिः स्याद न पायिनी ५३ किं स्याद्वर्णाश्रमाचारैः किं दानैः किं तपः श्रुतैः ॥ स
 र्वावघ्नोत्तमश्लोकेन चेन्नक्तिर्योक्षणे ५४ मायां वर्णयतो मुष्य ईश्वरस्यानुमोदतः ॥ शृण्वतः श्रद्धयानित्यं माययात्मानमुह्यति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महा
 पुराणे द्वितीयस्कंधे सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मणा चोदितो ब्रह्मन् गुणारूपायानुगुणस्य च ॥ यस्मै यस्मै यथा प्राह नारदो देवदर्शनः १ एतद्दे
 दितुमिच्छामि तत्त्वं वेदविदां वर ॥ हरेरद्भुतवीर्यस्य कथालोकसुमंगलाः २

तिभावः ५३ किं फलमिच्छामि तत्त्वं वेदविदां वर इति । किं स्यादिति किं स्यादित्याक्षेपः । तदुक्तं । आक्षिप्यते किमित्येतच्च ज्ञात्वा फलता भवेदिति । प्रश्नेक्षेपे विकल्पे किमित्यादयः ५४ भागवतपुराणोक्तप्रकारेण
 भगवति भक्तिं कुर्वन् पुंसः पुत्रफलवादि लक्षणा मायासंसारहेतुर्न स्यादत एतत्पुराणकरणं विज्ञापनीयमिति भावेनाह मायामिति अमुष्येश्वरस्य जगत्सृष्ट्वादिलक्षणं मायां माहात्म्यं सद्गुरुमुखाच्छ्रुत्वा मनन
 पूर्वकं संक्षिप्येभ्यो वर्णयतः तथा तामायां श्रद्धयानुमोदतोऽनुमोदमानस्य तथा व्याख्यानाद्यशक्त्या नृण्वतोपावर्जजीवंश्रवणे कपरायणस्य पुंसः आत्मानमनोमायया बंधकशक्त्या नमुह्यति अहंकारममका
 राभ्यानि भ्रमतीत्यतः सर्वसंजनपुरुषार्थकारणं भागवतकरणं विज्ञापनमिति भावः । अमुष्येश्वरस्येति संक्षेपकरणेनास्य भागवतस्य वेदसात्त्विकं सूचयति यद्वा ईश्वरशब्देन शिबो नोच्यते तद्विलक्षणशीलैः
 क्षमीस्तस्या ईश्वरो नारायण इति चोद्यति अत्र सर्वार्थदीर्घत्वमनुसंधेयमिति ५५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे द्वितीयस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ अस्मिन् अध्याये परीक्षितं भागवतपुराण
 मतिपाठं शुक्लपृच्छति तत्र प्रथमं भावेन विरिञ्चाद्यालनं कथमकारातिभावेन पृच्छति ब्रह्मणेति अगुणस्य नित्यमिदं कसत्त्वादिगुणस्य सर्वप्रधानस्येति वा गुणारूपान इति तादृशं सप्तमी व्यासादप्यस्यैव स्मै
 १ नारदव्याससंवासान्तरं व्यासमुत्तमिदं ब्रह्मणोक्तं हरिः कथापयमभेदमदभीष्टमितीदमेव तत्त्वं वेदितुमिच्छामीत्युक्तमिति भावेनाह हरेरिति २

पयाप्रथितश्रुवगुणोपसंहारपूर्वकानिःसंगमनःकृष्णेनिवेश्याहमिदं कलेवरं त्यक्षेत्तथाप्यपस्वेत्यन्वयः ३ श्रवणदिनेर्दंफलं स्यादित्याह शृण्वत इति ४ ततः कितं प्राह प्रविष्ट इति ५ तत्फलमाह धौतात्मेति पांथः पथिकः स्वशरणं स्वगृहं । शरणं गृहरक्षितो रिसमिधानम् ६ इत्थं भागवतार्थकथनश्रवणादेः पुरुषार्थहेतुत्वमुक्त्वा स्वताश्चिद्रूपस्यादेहस्य देहसंबन्धहेतुं पृच्छति पदिति अधातुमतः स्वतः प्रकृत्यादिधातुसंबन्धरहितत्वनित्यस्य जीवस्यास्य धातुभिः प्रकृत्यादिभिरुपादानकारणैः देहारंभोस्तीति पतितिकपटच्छया केवले श्वरेच्छया निमित्तभूतयोतान्येन हेतुना कर्मणा त्रहरीच्छैव हेतुस्तां विना हेतुं तन्मप्यस्तीति प्रश्नतात्पर्यं भवंतस्तदेतद्यथा यथावज्जानते तदस्माकं वदंस्विति शेषः धातुभिर्नित्ययोगो नास्तीत्यधातुमत इत्युक्तं । धातुर्वातादिशब्दादिगैरिकादित्वगादिषु । महाभूतेष्वेवादिषु शब्दयोनिस्वभावयोरित्यभिधानम् ७ पुराणाधिकारिलब्धये जीवानां बंधहेतुं पृष्ट्वा श्रुतार्थमनुवदति आसीदिति आदौ महाप्रलये श्रीसहायतया शयानस्य तस्य नारायणस्य सिसृक्षोः परमपुरुषतया वर्तीयतत्त्वसृष्टिपूकमंडसृष्ट्या तैस्तत्त्वैः सहोदोदं प्रविश्यादोदेषि शेषपर्यं केशयानस्य तस्योदरा लोको संस्थानलक्षणं चतुर्दशभुवनसंभवेशरूपं पञ्चमासीत् स एवांढांतर्वैराजालयोऽवतीर्ण इति यावत् अयं पुरुषोऽङ्कोशः पुरुषाकारमगवद्रूपेण अधिष्ठितत्वात् पुरुष इत्युच्यते पातालादिभिरित्यन्तावप्यवैरित्यन्तावच्छिन्नावप्यवैर्यावान्पावत्परिमाणः असावप्यवैराजो विष्णुवाक्यस्तावांस्त्यावत्परिमाण इति प्रोक्तस्तथा वयव्यामिव तदंतस्थितत्वा

प्रथयस्व महाभाग यथाहमसि छात्मनि ॥ कृष्णे निवेश्यानिःसंगं मनस्यक्षेपे कलेवरम् ३ शृण्वतः श्रद्धयानित्यं गृणतेश्वस्व चेष्टितम् ॥ कालेनानतिदीर्घेण भगवान्विशते हृदि ४ प्रविष्टः कर्णरन्ध्रेण स्वानां भावसरोरुहम् ॥ धुनोति शमलं कृष्णः सलिलस्य यथा शरत् ५ धौतात्मा पुरुषः कृष्णपादमूलं न मुंचति ॥ मुक्तसर्वपरिक्षेपः पांथः स्वशरणं यथा ६ यदधातुमतो ब्रह्मन् देहारंभोस्य धातुभिः ॥ यदच्छया हेतुना वा भवंतो जानते यथा ७ आसीद्यदुदरात्पद्मं लोकसंस्थानलक्षणम् ॥ यावानयं वै पुरुष इत्यन्तावयवैः पृथक् ॥ तावामसाविति प्रोक्तस्तथा वयववानिव ८ वज्रः सृजति भूतानि भूतात्मा यदनुग्रहात् ॥ ददृशे येन तद्रूपं नाभिपद्मसमुद्भवः ९ स चापियत्र पुरुषो विश्वस्थित्युद्भवाप्ययः ॥ मुक्त्वात्ममायां मायेशः शेते सर्वगुणाश्रयः १० पुरुषावयवैर्लोकाः सपालाः पूर्वकल्पिताः ॥ लोकैरमुष्यावयवाः सपालैरिति श्रुश्रुम् ११

तद्विभक्त्योपितया तादृशावयवानिवमौक्त इत्यन्वयः वा इत्यनेन मोक्षार्थस्य परिमाणमसिद्धिर्न माध्यात्मिकः शिरःपाण्यादिमानस्मदादिदेहः पृथगित्यन्तावयवैर्यावत्परिमाणोऽसावपि देवकोवितादृहेऽपि तावत्परिमाण इत्यप्यवयवानस्य पापहेतुत्वं च सूचयति । समुच्चये वैषयापेयाकारभ्रमासिद्धयोरिति ८ आसीद्यदुदरादित्युक्तमगवद्रूपदर्शनमकारंतवस्त्विति प्रदेशं च पृच्छति भज इति भूतात्मा स्वसृष्टतत्त्वकार्यव्यापी सर्वविलक्षणाद्विष्णोर्जोत्स्वादजो ब्रह्मा भूतान्यहंकारादिजीवांस्तदभिमन्वमानानि च तत्त्वाभिः सृजति सृष्टिरपि न स्वातंत्र्यादित्युक्तं यदनुग्रहादिति पापकल्पेचनाभिपद्यमानो विरिचः स्वकारणं यनामंदिह भूयैतन्मकारेण तद्रूपं ददृशे तस्यास्योत्तरान्वयः ९ विश्वस्थित्युद्भवाप्ययाः यस्मात्तत्तथोक्तः लक्ष्म्याईशः ज्ञानानंदादिसर्वगुणानामाश्रयः सृष्ट्या ईशुण भूतानां ब्रह्मादीनामाश्रयो वा पुरुषः पुरुषाकारवान् स पञ्चनाम आत्ममायां स्वेच्छाधीना बंधकशक्तिमुक्त्वा तत्त्ववर्तकत्वं विरम्य मुक्तमवर्तकत्वेन यत्र यस्मिन् लोके शेते १० अमुना पुनरपि श्रुतार्थमनुवदति पुरुषेति अंतस्थितस्य वैराजालयस्य पुरुषस्य हरेर्निजावयवैः सपाला इन्द्रादिलोकपालैः सहिताः पातालादिलोकैः पूर्वकल्पिताः मयमं नृणां पातालादिलोकैः पुण्यवैराजस्य हरेर्निजावयवैः कल्पिताः इति मारुतकमलादीनामवयवैः कल्पिता इत्यन्वयः सपालैर्लोकैरमुष्यावयवाः इति मावयवैः कल्पिता इति वा ११

भूतार्थमन्त्राधुनामस्तुतपुराणार्थपृच्छति यावानिस्त्वाविना कल्पोब्रह्मकल्पः द्विपरार्थारूपः ब्रह्मणोर्दिनवायावान्पावत्पारिमितः । विकल्पोमन्वादिकालोवाराहादिर्वा भूतोभव्योभवमिति शब्दोपस्मि
न्सतयोक्तः अतीतानागतवर्तमानारूप इत्यर्थः यथायथार्थतया नुमीयते ज्ञायते । कथं वाऽऽयुषोमानं प्रमाणं च येन कालेन कृतं सकालः १२ अर्धपरमाणुलक्षणा । महतीपरमहत्परिमिताकालस्य ग
तिः सापिकथं लक्ष्यते कर्मगतयः कर्मफलानियावतीः कतिसंख्या नियादृशीः कीदृशानि १३ यस्मिन्कस्मिन्जीवे किं कर्मसमवायः यथा कथं येन केन स कर्मसमवाय उपगृह्यते कर्मसमवाय कतकिः सत्त्वादिगु
णानां परिमाणं गुणिनां प्रहदादिजीवानां सामर्थ्यपरिमाणं गुणानां शब्दादीनां गुणिनामाकाशादीनामिति व्याख्या ननयुक्तं परिमाणानुकेः देवासुरेभ्यो मधवानित्यादिनोक्ते श्रान्यत्र १४ भूपातालानीनां
च परिमाणं एतानि भूम्यादीनि ओकांसि येषां तितथा तेषां संभवमुत्पात्तं च १५ बाह्याभ्यंतरे च वर्तमानस्य वस्तुनो हरेः परमाण्वादिपरमहदंतानां रूपाणां च परिमाणं सत एवेत्यादिनावक्ष्यमाणत्वात् महतामरीचि
कर्ममादीनामनुचरितं वर्णानामाश्रमाणां विशेषतो निर्णयम् १६ यदाश्रयं तमन्येषामिति शेषः हरेरवतारानुचरितं तच्च कतिपुगानियुगमानं च धर्मैरियत्तया परिच्छेदः अनुयुगं यो धर्मस्तंतं च १७ साधारणो
धर्मो जातिमात्रप्रयुक्तः अहिंसादिलक्षणो धर्मो विशेषसाहितः यादृशः कीदृशः श्रेणीनामंगरक्षकाणां धर्मो युद्धे पृच्छते राजर्षीणां भिषग्वतादीनां कृच्छ्रेष्वापत्सु जीवताम् १८ तत्त्वानां महदादीनां परिसं

यावान्कल्पो विकल्पो वा यथा कालो नुमीयते ॥ भूतमव्यभवच्छब्द आयुर्मानं च यत्कृतम् १२ कालस्यानुगतिर्या तुलक्ष्यते ण्वीमहत्त्यपि ॥ यावतीः कर्मगतयो
यादृशीर्दिजसत्तम १३ यस्मिन्कर्मसमवायो यथा येनोपगृह्यते ॥ गुणानां गुणिनां चैव परिमाणं सुविस्तरम् १४ भूपातालककुब्जयोमग्रहनक्षत्रभूभृताम् ॥
सरित्समुद्रद्वीपानां संभवं चैतदोकसाम् १५ प्रमाणमंडकोशस्य बाह्याभ्यंतरे वस्तुनः ॥ महतां चानुचरितं वर्णाश्रमविनिर्णयम् १६ अवतारानुचरितं यदाश्र
यं तमहरेः ॥ युगानियुगमानं च धर्मो यश्च युगे युगे १७ नृणां साधारणो धर्मः स विशेषश्च यादृशः ॥ श्रेणीनां राजर्षीणां च धर्मः कृच्छ्रेषु जीवताम् १८ तत्त्वानां परिसं
ख्यानं लक्षणं हेतुलक्षणम् ॥ पुरुषाराधनविधिर्योगस्याध्यात्मिकस्य च १९ योगेश्वरैश्चर्यगतिर्लिंगभंगं च योगिनाम् ॥ वेदोपवेदधर्माणामिति हासपुराण
योः २० संभवः सर्वभूतानां विक्रमः प्रतिसंक्रमः ॥ इष्टापूर्तस्य काम्यानां त्रिवर्गस्य च यो विधिः २१ योवानुशायिनां सर्गः पासंडस्य च संभवः ॥ आत्मनो बंध
मोक्षौ च व्यवस्थानं स्वरूपतः २२ यथात्मतंत्रो भगवान्विक्रीडत्यात्ममायया ॥ विसृज्य च यथामाया मुदा स्ते साक्षिवा द्विभुः २३

ख्यानं सामान्यविशेषसंख्या तेषां लक्षणं व्यावर्तकधर्म हेतोः कारणस्य ब्रह्मणो लक्षणं स्वरूपं पुरुषस्य विष्णोः आध्यात्मिकस्य परमात्मसंबन्धि नोपमादियोगस्य भाक्तियोगस्य च विधिः तंच १९ योगे
श्वरैश्चर्यगतिर्योगेश्वराणामणिमाद्यैश्चर्यमाहितेषां स्वरूपं च योगिनां यमादियोगाभ्याससिद्धान्तविदां तादृशां व्याससिद्धानां च योगतो लिंगभंगं सूक्ष्मशरीरनाशकप्रकारं । स्थिरसुखं चेत्यादिनोकोप
पानेन ते देवकथासुधाया इत्यादिपञ्चाय । आगादिवेदानामापूर्वदातुपवेदानविदादिविहितवर्णाश्रमधर्माणां च यः संभव उद्धारादिस्तंच इति हासपुराणयोः संभव उत्पत्तिः २० विक्रमो विविधचारे
ब्रह्मलक्षणः प्रतिसंक्रमः संहारः इष्टस्य योगादेः पूर्वस्य वापीकृपादेः काम्यानां कारीयादीनां त्रिवर्गस्य धर्माधिक्यामलक्षणस्य २१ प्रकृतावनुशयनादनुशायिनाः संसारिण्यस्तेषां सर्गादिः परिश्रष्टाणां स्वभा
वं वा आत्मनो जीवस्य मोक्षं विशिनष्टि व्यवस्थानमिति यदा तारतम्येनावस्थानम् २२ आत्मतंत्रो भगवानात्ममायया स्वच्छया चिन्मयकृत्या च जगत्सृष्ट्यादिना यथा येन प्रकारेण विक्रीडति द्विविधा
त्ममायास्ति स्वरूपभूता तद्भाषोति तत्तद्भाषया जीवंतं सारयन् । स्वरूपभूता भूतया विद्या धनसंपत्त्या धननृसंपत्त्या धन्यो च यन्नुत्सेनरमयन् पुनस्तद्भाषं धनकथां विस्तृत्य साक्षिरूपं पुरुषवर्तिनो

यथोदास्तेप्रकृतिमुक्त्वातिष्ठति । द्वेधाचात्ममायातद्भातद्वशाचेतितद्वशयासंसारयतिस्वरूपयाविमोचयत्युदास्तेइत्यादिभ्रुतेनीनिर्वीच्यमायात्रोच्यते २१ प्रश्नराशिमुपसंहरति सर्वमिति चशब्दादन्य
दपृष्ठंचयदनुपूर्वशःपूर्ववक्तव्यमितिप्रतीयतेतत्क्रमेणउदाहर्तुमर्हसीति प्रपञ्चायेत्यनेन आनुकूल्यस्यसंकरुणःप्रातिकूल्यस्यवर्जनं । रक्षिष्यतीतिविश्वासोऽगोमृत्ववरणंतथा । आत्मतर्पणकार्पण्येपद्धिधाशरणा
गतिरित्युक्तमर्थमात्मनःसूचयति । महामुनेइत्यनेनशुकस्यस्वप्रतिवचनसामर्थ्यसद्भावंसूचयति २४ सर्वज्ञस्यापिकेनचिन्मिच्छेनान्यथावचनंसंभाव्यतइतिमंदमत्पाशंकांपरिहरति अनेति यथात्मभूःपर
मात्मनउत्पन्नःपरमेष्ठीसर्वजीवोत्तमोब्रह्मासर्वजनानांसर्वशास्त्रेषुप्रमाणं सम्यक्वक्तव्यत्वेनाप्रतमस्तथाव्यासपुत्रोभवानप्यत्रास्मदर्थेप्रमाणं हियस्मात्तस्मादुक्तंयुक्तमिति एतदेवोपपादयति अपरइति अपरे
भ्येषुर्वेषांमरीच्यादीनामपिपूर्वजैर्ब्रह्मभवादिभिःकृतंशास्त्रार्थमनुतिष्ठंतिहिप्रसिद्धं यद्यदाचरतिश्रेष्ठइत्यादौ अनेनापरेऽनुतिष्ठंतीतिस्मात्तस्मात्परमेष्ठीप्रमाणमतोभवानप्यत्रप्रमाणमितिवाक्यार्थउक्तोभव
तीति २५ अनश्रतस्त्वमनआदौद्रिषदौर्वल्पादस्मदुकावधारणाशक्तेररण्यरोदनवद्व्यर्थमापद्यतइवेतत्राह नमइति नपरायंति नमृतप्रायाभवंति अशनादप्यतिबलहेतुरसायनपानादित्याह पिवत
इति अच्युतकथापीयूषं २६ सूतस्तावन्मुनिसंसदि राज्ञापृष्ठःशुकःकिंप्रवोचदितिशौनकादिमुनीनांमानसोशंकांपरिहरति सइति मुनिसंसदि विष्णुरातेनविष्णुदत्तेनपरीक्षितासतांब्रह्मादीनांपत्युहरेःकथा
यामित्युपामंत्रितःसत्कृत्यव्याख्यातुंव्यापारितोऽतएवभृशंप्रीवोब्रह्मरातःशुकोभागवतंनामपुराणंतत्प्रश्नोत्तरत्वेनाहेत्यन्वयः बालोपिसगुरुत्वेनमुनिभ्योब्रह्मणायतः । दत्तोतोब्रह्मरातेतिनामवैयासिके

सर्वमेतच्चभगवन्पृच्छतोमेनुपूर्वशः ॥ तत्त्वतोर्हस्युदाहर्तुंपपन्नायमहामुने २४ अत्रप्रमाणंहिभवान्परमेष्ठीयथात्मभूः ॥ अपरेह्यनुतिष्ठंतिपूर्वेषांपूर्वजैःक
तम् २५ नमेऽसवःपरायंतिब्रह्मन्ननशनादमी ॥ पिवतोच्युतपीयूषंत्वद्वाक्याद्विविनिःसृतम् २६ ॥ सूतउवाच ॥ सउपामंत्रितोराज्ञाकथायामितिस
त्पतेः ॥ ब्रह्मरातोभृशंप्रीतोविष्णुरातेनसंसदि २७ आहभागवतंनामपुराणंब्रह्मसंमितम् ॥ ब्रह्मणेभगवत्पोकंब्रह्मकल्पउपागते २८ यद्यत्परीक्षिदृषभः
पांडूनामनुपृच्छति ॥ आनुपूर्व्येणतत्सर्वमाख्यातुमुपचक्रमे २९ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ आ
त्ममायामृतेराजन्परस्यानुभवात्मनः ॥ नघटेतार्थसंबंधःस्वप्नेद्रष्टुरिवांजसा १

रभूत इतिवचनात्शुकस्यब्रह्मरातत्वंनान्यस्येति २७ आशिमूलत्वमाह ब्रह्मणइति अतीतब्रह्मप्रलयानंतरंब्रह्मकल्पेब्रह्मांतरोत्पत्तिनिमित्तेप्रोक्तस्वपुत्रायब्रह्मणेभगवत्तानारायणेनप्रोक्तमाहेतिशेषः
२८ परीक्षितप्रश्नप्रतिवचनतयाशुकेनोक्तमुत्तान्यधार्मिकविदितिशंकांपरिहर्तुमाह यद्यपिति २९ ॥ इतिश्रीभा०महा०द्वितीयस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांअष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ चतुर्मुखस्वभगवदनुग्रहेणत
ल्लोकदर्शनंतेनाविनाभूतंतत्स्वरूपदर्शनंमकृतिजीवयोस्तदधीनत्वात्प्रत्यादिमाहात्म्यस्यवर्णनेहरेर्हदपद्रवीभावहेतुर्भाकिरेवेत्यतःसाहरोक्तव्येत्पस्मिन्प्रपञ्चेप्रतिपाद्यते तत्रादौपदधातुमतइत्यस्योत्तरवाक्ति
आत्ममायामिति परस्यधातुशब्दवाच्यार्थेभ्यःप्रकृत्यादिभ्योव्यतिरिक्तस्यानुभवात्मनोज्ञानात्मनोऽतएवस्वतोऽशरीरस्यजीवस्यात्ममायाहरेरिच्छातदधीनां सत्त्वादिगुणरूपां प्रकृतिं चकृतेविनाअर्थसंब
धोदेहादिसंबंधेनघटेतयथास्वप्नेकरितुरगादिपदार्थानांद्रष्टुर्जीविस्वभगवदिच्छानिपतैर्वासनोद्धेधकेरजस्तमोभावेभ्रंतेस्वाप्नपदार्थसंबंधःकरितुरगादिदर्शनंनपुज्यते तस्माददेहस्यजीविस्वदेहसंबंधेनभववि
च्छामयमहेतुः द्वितीयास्वगुणेःसहप्रकृतिरित्युत्तरम् । अंजसेत्यनेनअशरीरस्यजीविस्वरात्रोत्पत्तिकारणम् । ईश्वरेच्छामाधमिकीर्ताविनानहिक्वनेत्यादिप्रमाणंस्वयति । यद्वांजसेमवतत्त्वम् । स्व
प्रत्यार्थक्रियाकारित्वेनसत्यत्वादसत्यस्यतदयोगाभावावदित्यवधनापटीयस्यगिर्वाच्यलक्षणमायोव्यते किन्तीश्वरेचैवसूचकमाहेतुप्राचक्षते तद्विदितिसूत्राचेति अंजसात्त्वोत्तरेतत्त्ववतिपावव १

नन्वशरीरस्य जीवस्य भगवदिच्छानियतैः प्रकृतेर्गुणैर्देहारंभः कथमत्राह बहुरूप इति ईशेच्छयानादित एवास्याः प्रकृतेर्गुणेषु मृद्वद्विधत् गुणकार्येषु देहेन्द्रियेषु च रममाणः सत्त्वादिगुणात्मकलिङ्गशरीरव
द्वत्तयावर्तमानः सृष्टिकाले यद्वहंकारादिपञ्चभूतोपादानकत्वेन मानुषदेवामुरशरीरादिवहुरूपत्वेन बहुरूपतया विकृतया प्रकृत्या सह स्वयमविरुद्धोऽपि तदभिमानाद्विकृतत्वेनात्मानं च मन्यमानो बहुरूप इव मा
नुषादिरूप इवाभाति अहंमनुष्यो हं देव इत्यात्मानं मन्यते देहेन्द्रियेषु त्रिगुणसंपातजयाहंमत्प्राप्तमिति मन्यते चेत्पर्यः तदुक्तं तेषां संपातजोभावो ममाहमिति यामतिरिति तस्मात्प्रकृत्यैव पुमान्मानुषादि
विकारया मानुषादिरिवाभाति नित्यं चैतन्यरूपवानिति च तस्मादीशेच्छयानियती त्रिगुणात्मकलिङ्गशरीरेऽहंमानात्तन्मूलतया धातुभिर्देहारंभो युक्त इति भावः २ एवं बंधप्रकारमुक्तात्ततोऽधुना जीवस्य
मुक्तिप्रकारमाह यहीति च शब्द एवार्थे यर्हि यदायं जीवो वेराग्यादिसाधनसामग्र्या समुत्पन्न भगवज्ज्ञानेनापरोक्षितनिजस्वरूपः कालमाययोः कालप्रकृत्योः परस्मिन्विलक्षणे तच्छक्तिसंसर्गरहिते स्वे महित्वे स
च्चिदानंदलक्षणस्वरूपे रमते चाव्यवधानेन रमत्येव स्वस्वरूपे तदागतसंमोहो निरस्ता विद्या तत्कार्ये । उभयवार्धक्याद्यापादकां मायां देहारंभहेतुभूतां च तन्मूलं संसारं त्यक्त्वेति यावत् उदास्ते उत्कृष्टो वर्तते
नीचत्वापादकात्संसारान्मुक्तो भवतीत्यर्थः तदुक्तं यदा स्वरूपं जानाति कालप्रकृतिवर्जितं । वासुदेवमसादेन तदा मुक्तो भवत्यसाविति अनेन सागुण्यं त्यक्त्वा नैर्गुण्यमाप्नोतीत्यपव्याख्यानमपास्तं तत्र प्र
माणामावा इति ३ अत्रापि किं प्रमाणमित्याशंक्य भगवदुक्तं भागवतमेवाह शमोक्षप्रमाणमित्याह आत्मेति आत्मनः परमात्मनो जीवस्य वायत्तत्त्वमनारोपितं सच्चिदानंदलक्षणरूपं तस्माद्विशुद्धार्थनिर्दोषत्वे

बहुरूप इवामातिमायया बहुरूपया ॥ रममाणो नृणेष्वस्याममाहमिति मन्यते २ यर्हि चायं महित्वे स्वे परस्मिन्कालमाययोः ॥ रमते गतसंमोहस्य कत्वो
दास्ते तदोभयम् ३ आत्मतत्त्वविशुद्धयर्थं यदाह भगवानृतम् ॥ ब्रह्मणे दर्शयद्रूपमव्यलीकव्रतादृतः ४ स आदिदेवो भजतां परो गुरुः स्वाधिष्ण्यमास्थाय सिद्ध
क्षयैक्षत ॥ तां नाभ्यगच्छद्दृशमत्र संमतां प्रपंच निर्माणविधिर्या भवेत् ५ संचितयन्द्वाक्षरमेकदांभस्युपाशृणोद्भिर्गदितं वचो विभुः ॥ स्पर्शेषु यत्षोडशमे
कविंशं निष्कचनानां नृपयद्वनं विदुः ६ निशम्य तद्वक्तृदिदृक्षयादिशो विलोक्य तत्रान्यदपश्यमानः ॥ स्वाधिष्ण्यमास्थाय विमृश्य तद्वितं तपस्युपादि
ष्टवद्वाधे मनः ७

न निश्चयार्थं मनुभवार्थं वा व्यासो भवान्पद्मागतं पुराणमाह तद्वत्पथोक्तं मुक्तिसाधनं ज्ञानसाधनं शास्त्रं नव्यामोहकमभयवपुक्तत्वेनोक्तमुक्तौ प्रमाणत्वात् त्वत्प्रश्नानामुत्तरत्वेन विष्णुमीति शेष इत्यर्थः
प्रथमं तावत्प्राक्कल्पं विवर्धुर्देहेष्वेन तद्रूपमिति प्रश्नमतिवक्ति ब्रह्मण इति अव्यलीकेन प्रियत्वेन प्रसन्नताहेतुना मतेन भाक्तिलक्षणेनादृतोऽर्चितः स हरिः स्वनाभिपद्मादुत्पन्ना पद्मस्यो चतुर्मुखा पद्मदर्शपात्रेज
मितिशेष इत्यन्वयः ४ एतदेव विवृणोति स इति भजतां सनकादीनां । स्वाधिष्ण्यं नाभिकोणं कास्थानमैक्षतां चितयत् यदाह शास्त्रमपंच निर्माणे ५ ततः किमत्राह संचितयन्द्वाक्षरमेकदांभस्युपाशृणोद्भिर्गदितं वचो विभुः
स्यादिति संचितपन्विमुर्गद्वाह्ये अभ्यरेयस्मिंस्त्वत्तद्वाक्षरं वचः अक्षरयोः स्वरूपलक्षणं तत् स्पर्शेष्विति ककारादिमकारांतेषु स्पर्शेषु यत्षोडशमक्षरं तत्कारः । एकविंशं प्रकारस्तत्पंचचरति यावत् सद्वाच्यं स्पष्टं
लक्षयति निष्कचनानां परमं सानां पदं न विदुस्तद्वाच्यं वचनं सपोलक्षणमित्यर्थः कादयो मावसानाः स्पर्शाः ६ किमनेनानिरणापीति ब्रह्माह निशम्येति ब्रह्मा तद्वचो निशम्य भुत्वा येनैतद्वचं वक्तुं तद्व
क्तृदिदृक्षयादिशो विलोक्य तत्रान्यदपश्यमानः पञ्चमालनादीभिराविश्यान्विष्याद्वा स्वाधिष्ण्यं पद्ममेवास्थाय पद्मास्य तद्वचस्तच्छ्रुतं वचः आत्मनो हितं हितसाधनं विपुश्याहं मन्त्रकेन मपंच
निर्माणोपायेन तदपोन पूर्वतस्मात्पुनस्त्वया तपः कर्तव्यं तपेति वा तपस्युपादिष्टवद्वाधे मनः आधध इत्यन्वयः ७

विमर्शफलमाह दिव्यमिति अखिललोकतापनमखिललोकमकाशवर्तपोजानरूपं ब्रह्मातप्यतालोचयामास दध्याविति पावत् । तपोरूपं परं ब्रह्म ब्रह्माचितयदंजसेति । जितमनस्कत्वादिसर्वसाधारणामि
 त्यतोविशिनाष्टि तपीयानिति तपतांतपीयानत्युत्तमोत्तमः द्विवचनविमर्शोपपदेतरवीपसुनावित्युत्तमार्थत्वेऽयमुन् । किंमाणभित्तपतउक्तं स्येति स्मृतौवृत्तौनिषेधेस्मेतिधमिधानात् अनेनसुमहान्मही
 यसामादिब्रूयादत्युत्तमोत्तममित्येतत्सूचयति विजितोभयेंद्रियत्वाच्चपितपद्मइतरेभ्यआधिक्यसूचनायौक्तमितिज्ञातव्यं । यथाधिकंवेदेत्किंचित्तोयोर्थस्तत्राधिकइतिवचनात् अन्यथातपोतप्यतेत्वेता
 वदेवालं अतउभयेंद्रियजयोऽपिब्रह्मणभौत्पत्तिकोशुणः परांचिस्त्वानिव्यवृणोत्स्वयंभूरितिस्मृतेः हरिमंतरेणामोघदर्शनत्वंचास्येवाधिकं प्रजापतेनत्वदेतान्यन्योविश्वाजातानिपरितावभूवेतिश्रुतेः ८
 इदानींसचापियत्रपुरुषइतिप्रश्नपरिहराति तस्याइति प्रीतिजनकतपसासभाजितःपूजितः पद्यतोलोकात्परमधिकंपदंस्थानंतस्मात्संदृष्टवाद्देःसम्पन्नपरोक्षज्ञानवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतमभितोमुत्पत्वेनेस्तुतं
 अविद्यास्मितरागद्वेषादिनिवेशाःसंक्लेशा मोहयविमोहः व्याकुलत्वंसाध्वसम् । व्यपेताःसंक्लेशादयोयस्मात्सतथातं ९ संक्लेशाच्चभावेकारणमाह नेति । तपोरजस्तमसोर्मिश्रंसत्त्वं । सत्त्वरजसो
 मिश्रंतमः । सत्त्वतमसोर्मिश्रंरजः । केवलंचित्प्रकृतिमयएवकालविक्रमःकालकृतोत्पातिनाशवृद्धिक्षयादिलक्षणः सत्त्वाच्चभावेकारणमाह नेति मायात्रिगुणात्मिकाजडप्रकृतिः अपरेमायाविकाराः त
 स्यलोकस्यमायातीतत्वात् तर्ह्यंशून्यागारतुल्यइतितत्राह हरेरिति असनादसुहृरिस्तस्मिन्प्रमंतइत्यसुराः असुरत्वगुणोपेतैःसुरैरर्चिताः महदेवानामसुरत्वमेकमितिश्रुतेः । तंलोकमित्यन्वयः १०

दिव्यंसहस्राब्दममोघदर्शनोजितानिलात्माविजितोभयेंद्रियः ॥ अतप्यतस्माखिललोकतापनंतपस्तपीयांस्तपतांसमाहितः ८ तस्मैस्वलोकंभगवा
 न्सभाजितःसंदर्शयामासपरंनयत्पदम् ॥ व्यपेतसंक्लेशविमोहसाध्वसंसंदृष्टवद्भिर्विबुधैरभिष्टुतम् ९ नवर्ततेयत्ररजस्तमस्तयोःसत्त्वंचमिश्रंनचकालविक्रमः
 ॥ नयत्रमायाकिमुतापरेहेरनुव्रतायत्रसुरासुरार्चिताः १० श्यामावदाताःशतपत्रलोचनाःपिशंगवस्त्राःसुरुचःसुपेशसः ॥ सर्वेचतुर्बाहवउन्मिषन्मणिप्रवे
 कनिष्काभरणाःसुवर्चसः ११ प्रवालवैदूर्यमृणालवर्चसापरिस्फुरत्कुंडलमौलिमालिनाम् ॥ आजिष्णुभिर्यःपरितोविराजतेलसद्विमानावलिभिर्महा
 त्मनाम् १२ विद्योतमानःप्रमदोत्तमाभिःसविष्टुदध्रावलिभिर्यथानभः ॥ श्रीर्यत्ररूपिण्युरुगायपादयोःकरोतिमानंबहुधाविभूतिभिः १३ प्रेसंस्थिता
 याःकुसुमाकरानुगैर्विगीयमानाप्रियकर्मगायती ॥ ददर्शतत्राखिलसात्वतांपतिश्रियःपतियज्ञपतिजगत्पतिम् १४

श्यामवर्णाभवदातानिर्मलाश्च अवदातःसितेगौरेशुद्धइतिपादवः । अतस्तइंद्रनीलवर्चिर्मलाः दशदोषविनिर्मुक्तःश्यामइंद्रमणिःस्मृतइतिवा । शतपत्रंपत्रं सुष्ठुक्रमभाषेपांतेसुरुचःसुष्ठुपेशःसौंदर्येषांते
 सुपेशसःमृदुपिंडश्चपेशःस्यादितिवचनात् सुकुमारतरशरीराइतिवा उन्मिषंतश्चक्षुष्मंतःमणिप्रवेका रत्नश्रेष्ठा पेषुतेतथा तेचनिष्कहेमनिर्मितावक्षोलंकारायंपातितथा निष्कोलीहोमिदीनारेसाष्टैर्कर्षश
 तेपले । वक्षोविभूषणेकर्षइति । सुवर्चसः सुतेजसः । अनेनसारूप्यादिभाजोमुक्ताअपिसंतीत्युक्तंभवति ११ पुनरपितलोकंविशिनाष्टि । प्रवालेति योलोकोमहात्मनां आजिष्णुभिर्लसद्विमानावलिभिःस
 र्वतोविराजतइत्यन्वयः प्रवालवत्वेदूर्यमृणालवद्बर्चःप्रभाषेपांतेतथा परिस्फुरंतःकुंडलमौलयःकुंडलानिमौलयश्चकुंडलमौलयस्तेषामालाःपंकयोपेषांसंतीतिपरिस्फुरत्कुंडलमौलिमालिनः तेषां । प
 रिस्फुरंतिकुंडलानिमौलयःकिरीटानिमालासजयपेषांसंतीतितेतथातेषामितिवा १२ तत्रहृष्टांतमाह सविष्टुदधिति १३ प्रेसंस्थितापारलदोलामास्थितायाविभूतयस्ताभिर्विभूतिभिःस्वमूर्तिभिःसह । कुसु
 माकरावसंतस्तस्यानुगधुंगकोकिलादयस्तदाकारपिताब्रह्मादयस्तेर्विगीयमानाप्रियस्यभर्तुःकर्माणिगायतीति प्रयोजकपुरुषदर्शनंविनालोकमानदर्शनेनकिमस्यप्रयोजनमत्राह ददर्शते तत्रैवेतिभेदेतद्वा

पाभिधे लोके मुक्तसमाधये मुक्तैः सेवमानमात्मनो बंधकशक्तिप्रवर्तनं विरम्य मुक्तप्रवर्तकत्वेन शपानं लक्ष्मीकांतं ददर्शे त्वन्वयः अनेन मुक्त्वा त्ममायामित्यस्य परिहारोऽप्युक्तो भवति मुक्तश्च पार्षदैः पूर्वैर्ब्रह्माद्यैश्चैव
संपुते । ब्रह्माददर्शतपसा भगवतं हारिप्रभुमित्यनेन ब्रह्मासमुपब्रह्मददर्शे तपे तन्निरस्तं । सतः शोभनस्य भावः सत्त्वेन युक्ताः सात्त्वतास्तेषां सात्त्वतां पातैर्दुक्तं सत्त्वं तु शोभनत्वं स्यात्तद्युक्ताः सात्त्वतामता इति १४
विभुं सर्वगतमिति अनेन परिच्छिन्नरूपमत्रोच्यते इति निरस्तं विभुः सर्वगते पत्यौ चंद्रेरविकुबेरयोरिति हगासवै नेत्राभ्यां पानिदर्शनाने तान्येवामृतानि तैः हृक्ष्मी स्यादर्शने बुद्धौ नेत्रे द्रष्टुरिच्छा निषिविति । प्रसन्नेन
हासेनारुणाभ्यां सहितमाननं यस्य स तथा तम् १५ किरीटिनं कुंडलिनमित्यस्य इन्प्रत्ययस्य मतुबादित्वादयमिति नित्ययोगार्थः । भूमर्निदाप्रशंसासु नित्ययोगेति शायने । संसर्गेऽस्ति विवक्षायां भवंति मतुबादय इ
ति वचनात् । वक्षसि स्थितया लक्षितमित्येतल्लक्षणं हरेरेवेत्यभिप्रायेणोक्तं नारायणत्वं निर्णयाय लक्षणांतरमाह वृतामिति चतुःषोडशपंचशक्तिभिर्वृतं इच्छाज्ञानाक्रियाबलाख्याभिः प्रह्लासित्ये शानानुग्रहा
ख्याभिः आत्मातिरात्मापरमात्माज्ञानात्माख्याभिरिति चतुःशक्तिभिर्वृतं मोचिकासूक्ष्मासूक्ष्मा मृताज्ञानामृताप्यापिनीव्योमरूपिण्यनंताणि मामहिमालघिमाप्राप्तिप्रकाशेशित्वमाकाश्याख्याभिः षोडशश
क्तिभिश्च वृतं । वासुदेवादिदामोदरांताभिः षोडशशक्तिभिश्च वृतं । तथा पंचांगाभिधाभिर्विमलोत्कर्षिणीज्ञानाक्रियायोगवशित्वाख्याभिः पंचशक्तिभिश्च परिवृतं । मोचिका चैव सूक्ष्मा च तथा सूक्ष्मा परामृता । ज्ञा
नामृताप्यापिनी च व्यापिनी व्योमरूपापिणी । अनंता चैव संभोक्ता मोचिकाद्याश्च शक्तयः । इति वायुप्रोक्ते । इच्छाद्यामोचिकाद्याश्च आनिमाद्याश्च शक्तय इत्यादिः १६ युक्तमित्यनेन स्वरूपमृतानभवतीति नाशं

सुनंदनं प्रबलार्हणादिभिः स्वपार्षदमुखैः परिसेवितं विभुम् ॥ भृत्यप्रसादाभिमुखं दृगासवैः प्रसन्नहासारुणलोचनाननम् १५ किरीटिनं कुंडलिनं चतुर्भु
जं पीतांशुकं वक्षसिलक्षितं श्रिया ॥ अर्घ्यहर्णीया स नमास्थितं विभुं वृतं चतुःषोडशपंचशक्तिभिः १६ युक्तं भगैः स्वैरितरत्रचाध्रुवैः स्वएव धामनरममाणमी
श्वरम् ॥ तद्दर्शनाह्लादपरिहृतांतरो हृष्यतनुः प्रेमभराश्रुलोचनः १७ ननामपादांबुजमस्य विश्वमृक्यत्पारमहं स्येन पथाधिगम्यते १८ तं प्रीयमाणं समुप
स्थितं कविप्रजाविसर्गे निजशासनार्हणम् ॥ बभाष ईषत्स्मितशोचिषा गिराप्रियः प्रियं प्रीतमनाः करे स्पृशन् ॥ १९ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ त्वया हंतो
षितः सम्यग् वेदगर्भसिद्धया ॥ चिरं भूतेन तपसा दुस्तोषः कूटयोगिनाम् २० वरं वरय भद्रं ते वरेशां माभिवाञ्छितम् ॥ सर्वश्रेयः परिश्रामः पुंसां मह
र्शनावधिः ॥ २१ ॥

कनीयं योगशब्दस्य संज्ञानेवृत्तेः सत्स्वरूपाश्च शक्तय इति च इतरत्र पुरुषांतरेष्वध्रुवरित्यैः स्वैः स्वरूपैर्भगैरेश्वर्यादिभिश्च युक्तं । स्वएव धामनस्वरूपानंद एव रममाणं नान्यत्रे त्वेव शब्दार्थः प्रत्येव विवधी
श्वरं दर्शयति पूर्वान्वयः तस्य हरेर्दर्शनादुद्धेनाह्लादेन परिहृतमार्द्राभूतमांतरं यस्य स तथा हृष्यंती रोमांचं कुर्वती तनुर्भस्य स तथा प्रेमभरेणाश्रुपूर्णलोचने यस्य स तथा १७ यत्पादांबुजं पारमहं स्येन परमहंस
संवाधिनापमाज्ञानमार्गेणाहिंसादिधर्मैर्जन्येनाधिगम्यते ज्ञापते १८ प्रीयमाणं हृष्यं तं कविप्रसादं आदिकव्य इत्युक्तेः । कविर्यः पुत्रः स ईमाचिकेतेति श्रुतेः । ईषद्भाषे इत्यनेन शब्दतो लपत्वमर्थतो गुरुत्वं द्यो
त्यते । मकृत्यामितभाषिण इति वचनात् । करे स्पृशन्नेत्यनेन प्रीतमनस्कत्वं प्रकाशयति । मनसि प्रसन्नेतदितरेन्द्रियाणां प्रसन्नत्वं किंवक्तव्यमित्यर्थः १९ आंतरांशंतःकरणप्रीतिवाचोद्वलयति त्वमेति किं
नादिनेत्यत उक्तं तपसे चि किमर्थेनेत्यत उक्तं सिद्धयेति । अनुपचितां गोपागेन इत्यत उक्तं चिरमिति अहं न तपोमात्रेण तुण्यामि किंतु त्वाहं शानामाधिकारिणा मेवेति भावेनाह दुस्तोष इति २० स्वतुष्टिकलमाह
वरमिति पुंसां सर्वश्रेयः परिश्रामः तपसादिसर्वकल्याणानां परिश्रामः परिपाको महर्शनावधिर्महिषयावलोक एवावधिः पर्यवसानं यस्य स तथा महर्शनमेव सर्वश्रेयसां फलमिति यतोऽतो महर्शेनारूप सर्वश्रेयः
फलवांस्त्यमिष्टं मामपादानीकृत्य वाञ्छितं वरं वरयेत्यन्वयः तेषु भद्रमास्ति वरेशमित्यनेन पाचितं दातुं समर्थ इति द्योतयति २१

तपसःकर्तव्यत्वं श्रद्धापपत्ति मनीषितेति यत्तद्व्यक्षरंतपइतिवचउपश्रुत्यरहासिमहुणालोचनरूपं परमंतपस्त्वं च कर्तव्यं कृतवान् यन्ममलोकावलोकनं ममावलोकनं चार्थमममनीषितस्याभिप्रेतस्य तपसो तु
 मावोमहिमेत्यन्वयः २२ तपसःस्वमनीषितत्वं कथयति प्रत्यादिष्टमिति तत्र तदात्वाधिक्यविमोहिते इदं कर्तव्यमित्यजानतिस तिमया तपः कुर्वेति प्रत्यादिष्टं त्वामुदिश्योक्तं तस्मान्मनीषितंतपइत्यन्वयः
 त्वत्प्रसादजनकंतपएवेतिकुतोऽन्यत्किं न स्यादितितत्राह तपइति हृदयं प्रियं प्रियं हृदयमुद्रक्तं कांतमित्यभिधीयतइति । तदुपपादयति साक्षादिति अहंसाक्षात्तपस आत्माज्ञानात्मेति यस्मात् २३
 तस्मादिदंतपसैव सृजामि । पदार्थविषयाशेषविशेषज्ञानाभावे तदनुपपत्तेः उपसंहरति वीर्यमिति वीर्यमाहात्म्यं । जडोपचितज्ञानत्वात्सुतरमितरेषां । इदं तु न तादृशमतो दुस्तरमित्यर्थः । कायकेशसा
 ध्येन तपसा सृष्ट्यादिकं चेद्वरेरपि क्लेशित्वापचयतइत्याशंका तपःप्रियंसदाविष्णोस्तपसैवाप्यते हरिरित्यादिना परिहृतेति ज्ञातव्यं साक्षादात्मा वीर्यभितिकथनाच्च नाहि पूर्णानंदस्य हरेः क्लेशात्मकत्वं पुज्यते
 तस्मात्तपःशब्देन ज्ञानमेवोच्यतइत्यर्थः २४ वरमादास्य तो ब्रह्मणो हरिं प्रति विज्ञापनप्रकारमाह भगवन्निति भगवतावरं वरयेति मां प्रति पदादिष्टं तद्विहं वनं मन्ये तथाहि सर्वभूतानां हृदयगुहामध्यक्षोऽव
 स्थितो भगवानप्रति रुदेनाप्रतिहतेन ज्ञानेन सर्वेषां चिकीर्षितं वेद हियस्मात्तस्मान्मच्चिकीर्षितं मपि वेत्त्येव २५ तथापि वरं वरयेति त्वदाज्ञाकर्तव्यतया वरं याचइति विज्ञापयति अथापीति नाथमानाययाच

मनीषितानुभावोऽयं मलोकावलोकनम् ॥ यदुपश्रुत्यरहासिचकर्तपरमंतपः २२ प्रत्यादिष्टं मया तत्र त्वयि कर्मविमोहिते ॥ तपोमेहृदयं साक्षादात्माहं
 तपसोनव २३ सृजामितपसैवेदं प्रसामितपसा पुनः ॥ विमर्षितपसा विश्वं वीर्यमेदुस्तरंतपः २४ ब्रह्मोवाच ॥ भगवन्सर्वभूतानामध्यक्षोऽवस्थितो गुहाम्
 ॥ वेदह्यप्रति रुदेन प्रज्ञानेन चिकीर्षितम् २५ अथापि नाथमानायनाथनाथयनाथितम् ॥ परावरेयथारूपेजानीयांतैत्वरूपिणः २६ यथात्ममायायोगे
 न नानाशक्त्युपबृंहितः ॥ विलुंपन्वि सृजन् गृह्णन् विभजन् दात्मानमात्मना २७ कीदृश्यमोघसंकल्प ऊर्णनाभिर्यथोर्णुते ॥ तथा तद्विषयांधेहि मनीषां मायिमाधव
 २८ भगवच्छिक्षितमहं करवाणि ह्यतंद्रितः ॥ नेह मानः प्रजासर्गं बध्येयं यदनुग्रहात् २९ यावत्सखासख्युरिवेशते कृतः प्रजाविसर्गं विभजामि भोजनम् ॥
 अविक्रवस्तेपरिकर्मणि स्थितो मामेसमुन्नद्धमदोजमानिनः ३०

मानाय नाथितयाचितं त्वं नारायणसमर्थं नाथनाथयाचोपवापैश्वर्याशीः श्रुतिधातुः । कोसौ चित्तीकृतो वरइतितत्राह परावरेति अरूपिणः प्राकृतरूपपरहितस्य तव चिदानंदाद्यात्मकवैराजारूपं परं
 रूपं सनवावरणां हारूपं वरमपरं रूपमिति द्वे परावरे रूपे पथायेन प्रकारेण जनीयांतथा तद्विषयमनीषां मायिधेहि आधेहीत्यन्वयः तुल्येन ते च रूपे सत्ये इत्यवधारयति द्वे वाव ब्रह्मणो रूपइति श्रुतेति ज्ञत्वा
 त् । अनेन कार्यकारणरूपे व्यावर्तयति २६ किंच यथोर्णनाभिरुक्ता कीदृ ऊर्णामूर्णुते सृजते विभर्ति च ऊर्णामंदरुमध्ये कीदृति अथवात्मन्येव लुंपते तत्तथात्ममायायोगेन स्वरूपेच्छायोगेन ऽवियोगिन्या
 भिवाच जगत्सृजन् दात्मानमात्मना स्वभावेनात्मानमवतारं गृह्णन् विभजन् दात्मानमात्मना २७ कीदृति च यथा तथा च तद्विषयमनीषां मायिधेहि नानाशक्त्युपबृंहितोऽमोघसंकल्प इत्याभ्यामूर्णनाभेर्हरेर्विशेषं च संयमि
 २७ २८ तादृशमनीषामयोजनमाह भगवच्छिक्षितमिति यदनुग्रहाद्यस्यामनीषायास्तानुकूल्येन ग्रहणादतंद्रितोऽहं भगवता शिक्षितं करवाण्यथ यदनुग्रहाच्च प्रजासर्गमीदृमानः पूर्वाणो न बध्येयं तादृशी
 मनीषा यस्य भगवतोऽनुग्रहाच्च न बध्येयं तेन भगवता शिक्षितं नेह करवाणीति वरांतरमार्थनवा २९ इदानीं च वसुधाहंकारनाशं प्रार्थयते इत्याह यावदिति ईशपथासखाराजादिः स्वोक्तकारिणः सख्युर्ज
 नपदायाधिकारं ददाति तथा तैत्वरूपप्रजाविसर्गं कृतोऽधिकृतोऽविक्रवस्त्वत्प्रसादादेन्यहीनस्तेव परिकर्मणि जगत्सृष्ट्यादिशुभ्रपाकर्मणि स्थितोऽहं यावदनुग्रहादिमजानांतदाज्ञायावदेवं पदं तवांधेयं भोगइत्यादि

रूपं भोजनं विभजामि विभज्य विभज्य ददामि तावन्मच्छतायुः पर्यंतमजमानिनः आत्सर्वविलक्षणत्वात् ततोऽहमित्याभिमानवतो मे समुच्चमदः समुत्पन्नो हंकारो जगतः स्रष्टा हणित्वादि लक्षणो मा भूदित्यन्वयः ।
 मोस्वामिन्यथा सरूपव्यापारेऽधिकृतः सत्त्वात् तत्पर्यात्तत्कार्यकरोति तथाहमपित्वत्पज्ञासर्गेऽधिकृतो घातज्जन्यतइति जने जने पदार्थस्तं विभजामि सुरनरतिर्यगादि ह्येणोत्पादयामि तावत्समुच्चमदं
 मा भूदिति वा ३० यत्किंचित्पृष्ठं कश्चित्परिहार इत्यतः परावरे इति प्रार्थितवरदानमकारं वक्ति ज्ञानमिति नियतमुक्तिप्रपकेण स्वाविबविषयेण विज्ञानेन समन्वितं मे स्वहृदविषयं सरहस्यमुपनिषत्सं-
 वादसहितं यज्ज्ञानं तस्य ज्ञानस्य यदंगं च तन्मया गदितं गृहाणेत्यन्वयः उपनिषदोवाह्यार्थरूपं चेदिदमनुपादेयं स्यादित्यत उक्तं परमेति ज्ञानं शास्त्रार्थविषयम् विज्ञानं स्वानुभवइत्यप्युक्त्या नंगादितमित्य-
 नेन सूचितया येन येन यथा ज्ञात्वानियतं मुक्तिराप्न्यते । तद्विज्ञानमिति मोक्तं ज्ञानं साधारणं स्मृतमिति स्मृत्या निरस्तम् ३१ यथात्ममायायोगेनेति प्राचितवरदानमकारमाह यावानिति देशकालव्याप्याया-
 वाननंतपरिमाणोपेतोऽहं यथाभावो यादृशसत्त्वावान् निरुपाधिकस्ततोपेतः यद्रूपगुणकर्मकः यादृशावतारः यादृशगुणः यादृशकर्मावाहं मदनुग्रहात्तेतव तथैव तत्त्वविज्ञानमस्त्वित्यन्वयः एव शब्देन सोपाधि-
 करूपं व्यावर्तयति ३२ ज्ञानोपदेशप्रकारमाह अहमिति अग्रे सृष्टेः प्रागहमेवासं च शब्दात्सदसदासीत्कालप्रकृत्यादिकमभूत्तथापि प्रलयेत्कालकर्मादिकमन्यत्तहरोर्भेदमभूत्तत्परं स्वतंत्रतां किंच माया-
 वृत्तत्वेन मदधीनमेवाभूत् पश्चात्सृष्ट्यनंतरं स्थितिकाले त्वमहमेतज्जगच्चासीत्समासीत् फलितमाह यइति स्थितिकाले मोक्ताहं कर्ता इति स्वातंत्र्यप्रतीतिः सृष्टेः प्राक्लयानंतरं चास्य जगतः स्वातं-
 न्यं स्यादिति चेन्न तत्प्रतीतिः बुद्धिमोहमूलत्वात् तदुक्तं विष्णोरधीनं प्राक्सृष्टेस्तथैव प्रलयादनु । अस्य सत्त्वप्रवृत्त्यादिविशेषेणाधिगम्यते । स्वातंत्र्यं स्थितिकाले तु कथंचिद्बुद्धिमोहतः । प्रतीयमानमपि तु तस्मा

श्रीभगवानुवाच ॥ ज्ञानं परमगुह्यं मे यदि ज्ञानसमन्वितम् ॥ सरहस्यं तदंगं च गृहाण गदितं मया ३१ यावानहं यथाभावो यद्रूपगुणकर्मकः ॥ तथैव तत्त्ववि-
 ज्ञानमस्तु ते मदनुग्रहात् ३२ अहमेवासमेवाग्रेनान्यद्यत्सदसत्परम् ॥ पश्चादहं त्वमेतच्च यो वशिष्येत सोऽस्म्यहम् ३३ ऋतेऽर्थं यत्प्रतीयेत न प्रतीयेत चा-
 त्मनि ॥ तद्विद्यादात्मनो मायां यथाभासो यथा तमः ३४ यथामहांति भूतानि भूतेषु वावचेषु च ॥ प्रविष्टान्यप्रविष्टानि तथा ते पुनर्तेष्वहम् ३५ एतावदेव
 जिज्ञास्यं तत्त्वजिज्ञासुनात्मनः ॥ अन्वयव्यतिरेकाभ्यां यत्स्यात्सर्वत्र सर्वदा ३६

अवेति गम्यतामित्यादि । अनेन कालत्रयेऽपि स्वतंत्रो हंत्वदादिकं सर्वमधीनमेवेत्युक्तं भवति ३३ अस्वतंत्रस्य प्रकृत्यादेः स्वरूपमुपादिशतीत्याह ऋतेर्थांमिति यद्वस्तु आप्तकामस्य प्रमार्थं प्रयोजनमृते सर्वत्र वेदादि-
 पुप्रतीयेत यच्चात्मनि प्रमिबाधकं न प्रतीयेत तद्दीप्तरस्य जीवप्रकृतिभ्यामर्थो बाधश्चस्तः तत्प्रकृत्यादिवस्तु आत्मनः परमात्मनो मायां विद्यादित्यन्वयः । प्रायेति नेन्द्रजालमुच्यते । किंतु जीवप्रकृती एवेत्याह
 यथेति यथायथार्थत्वेनैव सत्पत्वेनैव प्रतीयमान आभासो मम प्रतिबिम्बभूतो जीवो यथा यथार्थत्वेनैव तमो गलानि हेतुमूलप्रकृतिश्च प्रायेत्युच्यते । मुख्यतो विष्णुशक्तिर्हि माया शब्देन भण्यते उपचारतस्तु प्रकृतिर्जी-
 वश्चैव हि भण्यत इति वचनात् एतदुक्तं भवति यथाछत्रधराद्वारस्थ आभिरथिनो नोच्यंते तथा जीवप्रकृति कर्मकालाः सदा मापि वर्तमाना अपि जीवेन जीवनाभावात् प्रकृत्या बंधाभावात् कर्मणा फलाभावात् कालतः
 परिणामाभावाच्च मयि स्थिता इति नोच्यंते सर्वपरोक्षितमपि नैव तत्रेति भण्यत इत्यादेरिति ३४ भगवान्स्वव्याप्तिं सोदाहरणमुपादिशतीत्याह यथामहांतीति यथामहांति पंचभूतानि उक्तावचेषु भूतेषु स्वकार्य-
 शरीरेषु प्रविष्टा निवर्तते ततोऽप्यधिकरूपासि सद्भावात्तेष्वप्रविष्टानि च तथाहमप्यनंतदेशबालव्यापीतेषु भूतेषु प्रविष्टेभ्यो बहिरपि स्थितत्वात्तेषु प्रविष्टश्च यथामहांति भूतानि शरीरेषु बहिस्तथेत्यादेः ३५
 उक्तव्याप्तिस्फुटीकरणपूर्वकमुपदेशमुपसंहरति एतावदिति यद्वस्तु सर्वत्र सर्वदेशे सर्वदा सर्वस्मिन्काले चान्वयव्यतिरेकाभ्यामन्यवस्त्वन्वितान् न्वितदेशकालस्वरूपाभ्यां व्याप्तिं स्यादेतावदेव मत्स्वरूपमात्मनः
 परमात्मनस्तच्च जिज्ञासुना त्वया जिज्ञास्यं विचार्य स्यादित्यन्वयः अनेन वस्त्वंतरसद्भावात्सद्भावरूपाभ्यामन्यवस्त्वन्वितान् न्वितदेशकालस्वरूपाभ्यां व्याप्तिं स्यादेतावदेव मत्स्वरूपमात्मनः ३६

नेहमानइति प्रार्थितंवरंददानीत्याह एतन्मत्तमिति ३७ तिरोधानातिरोधानेऽपिस्वेच्छाधीनेइतिज्ञापयन्हारिः स्वस्वरूपंतिरोधतइत्याशयेनाह संप्रहश्येति अजनोजननरहितोजनविरुद्धलक्षणो वा हरिर्जनानांरुद्रादीनांसकाशात्परमेष्ठिनउत्तमस्यहिरण्यगर्भस्ययद्रूपंमादंशयदात्मनस्तद्रूपंतस्यविरिंचस्यपश्यतःसतोन्यरुणादित्यन्वयः ३८ भगवत्तींद्रियाविषयादंतर्हितेसतिविरिंचेनकिंकृतमत्रा हांतर्हितइति इंद्रियार्थइंद्रियविषयस्तस्मादंतर्हितायवाहोंद्रियग्राह्यरूपपरहितायेत्यर्थः सर्वभूतमयःसर्वभूतप्रधानः । सर्वस्यापिप्रधानत्वात्सर्वमयइत्येतइति ३९ सदास्वेष्टदेवतांसेवमानोऽपि पुमान्विशेषप्रयोजनप्राप्तौविशेषतस्तदुपास्तिकुर्यादितिन्यापंदर्शयितुंविरिंचस्यापिशेषोपास्तिमाह प्रजापतिरिति धर्मपतिः संवदिविषयिवात्तद्विशेषकार्यप्राप्तौतत्तद्योग्यानुष्ठानंकर्तव्यमितिधर्मस्यपाल कः प्रजानांभद्रान्वेषणंस्वार्थइत्यतउक्तं स्वार्थेति तदपिस्वमयोजनमितिमनीषयामुक्तोसुखोद्रेकार्थत्वादित्यर्थः । अहिंसासत्यमस्तेयंब्रह्मचर्यदपार्जवं । भ्रमाधृतिर्मिताहारःशौचंचैतेयमादश । तपः संतोषआस्तिक्यंप्रदानमीश्वरपूजनं । सिद्धांतश्रवणंचैवहीर्मतिश्चजपोव्रतं । एतेतुनियमाःप्रोक्तास्तान्सर्वाश्चपृथक्शृण्वित्यादियोगशास्त्रे ४० रिक्थंपिच्यंधनमाददतइतिरिक्थादाःपुत्रास्तेषामध्येनारदोति

एतन्मत्तममातिष्ठपरमेणसमाधिना ॥ भवान्कल्पविकल्पेषुनविमुह्यतिकर्हिचित् ३७ श्रीशुकउवाच ॥ संप्रहश्यैवमजनोजनानांपरमेष्ठिनः ॥ पश्यत स्तस्यतद्रूपमात्मनोन्यरुणद्वारिः ३८ अंतर्हितेन्द्रियार्थायहरयेविहितांजलिः ॥ सर्वभूतमयोविश्वंससर्जंदसपूर्ववत् ३९ प्रजापतिर्धर्मपतिरेकदानियमा न्यमान् ॥ भद्रंप्रजानामन्विच्छन्नातिष्ठत्स्वार्थकाम्यया ४० तंनारदःप्रियतमोरिक्थादानामनुव्रतः ॥ शुश्रूषमाणःशीलेनप्रश्रयेणदमेनच ४१ मायांवि विदिषुर्विष्णोर्मथेशस्यमहामुनिः ॥ महाभागवतोराजन्पितरंपर्यतोषयत् ४२ तुष्टंनिशम्यपितरंलोकानांप्रपितामहम् ॥ देवर्षिःपरिपप्रच्छभवान्यन्मा नुपृच्छति ४३ तस्माइदंभागवतंपुराणंदशलक्षणम् ॥ प्रोक्तंभगवताप्राहप्रीतःपुत्रायभूतकृत् ४४ नारदःप्राहमुनयेसरस्वत्यास्तटेनृप ॥ ध्यायतेब्रह्मपर मंव्यासायामिततेजसे ४५ यदुताहंत्ययाष्टयेवैराजात्पुरुषादिदम् ॥ यथासीत्तदुपाख्यास्येप्रश्नानन्यांश्चकृत्स्रशः ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्विती यस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

शयेनप्रियः ४१ मायांजगत्त्वष्टृत्वादिमाहात्म्यंविविदिषुर्ज्ञातुकामः । मायेशयाऽन्येषांमाहात्म्यानांपतेः । मुख्यतोविष्णुमाहात्म्यंमायाशब्दोदितंभवेत् । प्रधानत्वाच्चमातृत्वान्मेयत्वंचैवतस्यहीति ४२ पितृतोषणप्रयोजनमाह तुष्टमिति ४३ भगवतास्वस्यप्रोक्तंभूतसत्तावत्सत्यंजगत्करोतीतिभूतकृत् ४४ नारदस्येति संकल्पवर्णयेतिस्वपित्राज्ञापालनप्रकारमाह नारदइति मुनयइत्यादिविशेषणे म्योष्पासस्यसार्वज्ञादिप्रतीतेनारदादिभ्यःश्रवणंमोहनार्थमितिज्ञातव्यम् तदुक्तं । हरिर्व्यासादिरूपेणसर्वज्ञोपिस्वयंप्रभुरित्यादि ४५ अधुनापरीक्षित्प्रश्नपरिहारापश्रीभागवतव्याख्यानंपृथक्पृथक्प्र श्रमतिवचनंचप्रतिजानीति यदुतेति यत्पुराणपरीज्ञानंप्रत्यहत्वंयापृष्टस्तद्व्यासकृतंभागवतपुराणंतवोपाख्यास्येतत्पुराणंव्याकुर्वन्प्रथमतःसर्वेशत्वाद्विराडाख्याविरिंचस्थितत्वात् वैराजपुरुषाख्यहरोरि दंविश्वंयथासीत्ततोपाख्यास्येउताऽथान्यान्यप्रश्नांश्चकृत्स्रशोव्याख्यास्येइत्यन्वयः श्रीभागवतप्रथमकथामारापणोद्धतविराडभिधविरिंचस्थहरेरधिदेवादिसर्वजगत्स्थष्टिरुतापीतिवा तेषांयथैविकल्पयो रित्यभिधानम् ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेद्वितीयस्कंधोवज्रपञ्चजकृतटीकायांनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥

अस्मिन्व्यापेवैराक्षरूपहरेः सकलजगत्सृष्टिः प्रपच्यते तत्रादौ भागवतपुराणं दशलक्षणमित्युक्तं दशलक्षणानि कथयतीत्याह अत्रोति अत्र श्रीभागवते सर्गादिदशलक्षणानि प्रतिपाद्यत इति शेषः १ सु
कामुक्तप्रपंचाधारस्य दशमस्य हरेर्महात्म्यवर्णनस्यावश्यापेक्षितत्वात् सर्गादिनवानां वर्णनं कोपयुज्यत इति तत्राह दशमस्येति महात्मानो ब्रह्मादय इह पुराणे दशमस्याश्रयस्य विशुद्धचर्यसर्गादिनवानां लक्षणं
वर्णयंतीत्यन्वयः अनेनार्थाद्ब्रह्मज्ञानलब्ध्यर्थत्वमुक्तं भवति अत्र किं प्रमाणमत्राह श्रुतेनेति अंजसामुख्यया वृत्त्यानंतवेदार्थसंवादेनेत्यर्थः ब्रह्मणः सर्वगुणपूर्णत्वसर्वोत्तमत्वादिज्ञानार्थत्वेन तदुपयोगात्
लक्षणकथनं युक्तमिति भावः २ तत्र प्रथमं सर्गलक्षयति भूतेति सृष्टिकाले परब्रह्मणः सकाशाज्जाताद्गुणवैषम्यात्तन्नामकान्महत्तत्त्वादहंकारद्वारा भूतमात्रेन्द्रियधियां पंचमहामूतानां शब्दादितन्मात्राणां
श्रोत्रादिदशेन्द्रियाणां धियो बुद्धेश्चांष्टपर्यंतं पञ्चजन्म सः सर्ग उदाहृत इत्यन्वयः । विसर्गलक्षयति विसर्ग इति पौरुषो विसर्गः स्मृत इत्यन्वयः अंष्टांतर्गतपुरुषनाम्नो हरेर्भूतानां यद्विविधं जन्म स विसर्गः स्मृ
तः शास्त्रांतरोक्त इति शेषः तदुक्तं महवाद्यंष्टपर्यंतः सर्गो देवब्रह्मणस्तु यः । अनुसर्ग इति प्रोक्तः पौरुषश्चेति कथ्यते । किंच पंचभूतसमूहेन जातः पुरुषो जीवः तद्विषयसर्गः पौरुषः सर्ग इत्युच्यते अत्राप्युक्ते स्मृतिः प्रमा
णं पंचभूतसमूहेन जातः पुरुष उच्यते । अंष्टांतर्हितजातानां नानाजीवानां सात्त्विकादिस्वभावानां व्यक्तिस्तेषु जीवेषु तैजसाप्यादिकार्षोपेक्षया भूतानां बहुत्वात् भूयस्त्वात्तथा च भूतानां काठिण्यादिस्वभावव्यंज
कत्वेन कृतार्थत्वाज्जीवतत्त्वमेकस्माद्भूतसमूहाद्भातत्वादेकजमित्युच्यते । बहुत्वात्तत्र भूतानां तावत्त्वात्तत्त्वमेकजमिति च ३ स्थानं लक्षयति स्थितिरिति वैकुण्ठस्थहरेर्दुष्टशिष्टनिग्रहानुग्रहलक्षणो विज

श्रीशुक उवाच ॥ अत्र सर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः ॥ मन्वंतरे शानु कथानि रोधो मुक्तिराश्रयः १ दशमस्य विशुद्धचर्येनवानामिह लक्षणम् ॥ वर्णयंति म
हात्मानः श्रुतेनार्थेन चांजसां २ मूतमात्रेन्द्रियधियां जन्मसर्ग उदाहृतः ॥ ब्रह्मणो गुणवैषम्याद्विसर्गः पौरुषः स्मृतः ३ स्थितिर्वैकुण्ठविजयः पोषणं तदनुग्र
हः ॥ मन्वंतराणि सद्धर्माकृतयः कर्मवासनाः ४ अवतारानुचरितं हरेश्चास्यानुवर्तिनाम् ॥ पुंसामीशकथाः प्रोक्तानां नाख्यानां पबृंहिताः ५ निरोधोऽस्यानु
शयनमात्मनः सहशक्तिभिः ॥ मुक्तिर्हि त्वान्यथारूपं स्वरूपेण व्यवस्थितिः ६ आभासश्च निरोधश्च यतस्तत्र यमीयते ॥ स आश्रयः परंब्रह्म परमात्मे
ति शब्धते ॥ ७ ॥

यः स्थितिरित्युच्यत इत्यन्वयः तस्य वैकुण्ठस्यानुग्रहोऽनुकंपिता प्रसादविशेषः पोषणमित्युच्यते तत्तद्भूतैकविषयत्वात् पूर्वस्माद्विशेषः मन्वंतरं लक्षयति मन्वंतराणीति सद्धर्मा मन्वंतरेषु सत्ताधारका य
र्मा मन्वंतराणीत्युच्यंते कृतीत्याह कृतवदिति नानाजीवानाममादिकर्माणि तत्संस्काराश्च नानासृष्टिहेतुभूता कृतपद इत्युच्यंते ४ ईशानु कथामाह अवतारेति हरेर्मत्स्याद्यवताराणामनुचरितमस्पहरे
रनुवर्तिनां ब्रह्मादीनां पुंसामनुचरितं च नाना रूपानोपबृंहिता विविधेति शासपूर्ण ईशकथेत्युच्यते ५ निरोधं लक्षयति निरोध इति आत्मन इति जातावेकवचनम् अस्यात्मनो जीवतस्युदायस्थानभिव्यक्त
स्वरूपेच्छादिशक्तिभिः सह श्रीविष्णुमनुमविश्यानुशयनं स्वापो निरोध इत्युच्यते अनुग्रहविषयपरमं जीवस्य शयनं तु यत् । सहैव शक्तिभिः स्वीयैरिच्छाद्यैरप्रकाशितैरित्यादेः मुक्तिं लक्षयति मुक्तिरिति अग्न्य
थारूपं माकृतवेकृतसूक्ष्मत्पूर्वेन्द्रियादिकंहित्वा केवलचिदानंदात्मकेन स्वरूपेण व्यवस्थितिर्विशेषेणावस्थानं मुक्तिरित्युच्यते ६ आभासस्वरूपं लक्षयति आभास इति यतोपस्माज्जगत्त आभासो मुख्य
गौणवृत्त्यासृष्टिश्च शब्दात् स्थितिर्निरोधश्च भवति तत्तत्प्रथमं यदाधारतया र्थते वेदाविपुलायते स आश्रय इत्युच्यते किं नामधेयोऽयमिति तत्राह परंब्रह्मेति मुक्तव्यावृत्त्यर्थपरमात्मेति सृष्टिस्थित्य
प्रयाभासापद्धत्यावस्थिता इत्यादिना लक्ष्यत इत्यर्थः ७

प्रकारांतरेणाश्रयलक्षयिष्यन्नाध्यात्मिकादिभगवद्रूपैक्यकथनपूर्वकंजीवानामीशतंत्रतामाह आध्यात्मिकइति आध्यात्मिकःशरीरसंबन्धिषुचक्षुरादिषुतत्प्रेरकत्वेनस्थितःपुरुषोविष्णुः सोऽसावेवाधिदैविकआधिदैवेष्वदित्यादिषुस्थितः यस्तत्राधिभूतेषुघटादिपदार्थेषुस्थित्वातपोरुभयोराध्यात्मिकाधिदैविकयोश्चक्षुःप्रकाशयोर्विच्छेदः सम्पत्तिश्चापकोविष्णुराधिभौतिकोहिस्मृतइत्यन्वयः ८ हेत्वर्थवाचिनाहिशब्देनसूचितहेतुंन्यनक्ति एतादिति एतेषांत्रयाणांमध्येएकतमाभावे चक्षुराद्यभावे प्रकाशाभावेवा तद्विषयघटादिपदार्थाभावेवानोपलभामहेघटादिविषयामुपलब्धिज्ञानानांशुमइतियदायस्मात्तस्मात्ज्ञानस्वातंत्र्याभावात् सर्ववयमस्वतंत्राइत्यर्थः ननुकोऽसौज्ञानेस्वतंत्रइतितत्राह त्रितयमिति तत्रतेषामस्वतंत्राणांजीवानांमध्येयोऽध्यात्मादित्रितयंवेदस आत्माविष्णुराश्रयइत्यन्वयः नन्वन्यदेवंविधंज्ञानमस्तुनसुषुप्त्यादावित्यस्येदमेवोत्तरम् तत्रसुषुप्त्यादावर्षाद्विप्रकाशविषयाननपेक्ष्यैवयोजीवानांसर्वस्वरूपज्ञानेनैववेति सआत्माश्रयइति ननुप्राणस्याप्येतन्नयापेक्षाभावेनज्ञानसंभवात् प्राणावाएवैतस्मिन्पुरेजाग्रतीतिश्रुतेः श्रियोपिनित्यमुक्तत्वान्मुक्तानांनिर्देहकत्वाच्चकथमेतल्लक्षणंलक्ष्यंवावर्तयतीतितत्राह स्वाश्रयाश्रयइति मुक्ताश्रयाणारमामुख्यप्राणादीनांस्वाश्रयाणामाश्रय आधारोऽनेनस्वातंत्र्येणप्रतीयमानंसर्वज्ञत्वंलक्षयन्लक्ष्य्यादिभ्योलक्ष्यंवावर्तयतीत्युक्तंभवति सुप्त्यादावीश्वरस्यसर्ववैतृत्वंच स्वप्नेनशरीरमभिग्रहत्यासुप्तःसुप्तानभिचाकशीतीतिश्रुतासेदम् ९ एवंपुराणलक्षणमभिधायाधुनाविराडारुपाविरिचोत्पत्तिवक्ष्यन्प्रथमतस्तत्त्वपुरुषारूपद्वारेवतारकथनपूर्वकमस्यसृष्टिमाह पुरुषइति यदासपुरुषःसृष्टेस्तच्चैःसदांढंप्रविश्याविनीर्भिद्यविभज्यविनिर्गतः

अध्यात्मिकोऽयंपुरुषःसोऽसावेवाधिदैविकः ॥ यस्तत्रोभयविच्छेदःसस्मृतोह्याधिभौतिकः ८ एतदेकतमाभावेयदानोपलभामहे ॥ त्रितयंतत्रयोवेदस आत्मास्वाश्रयाश्रयः ९ पुरुषोऽंविनिर्भिद्ययदासौसविनिर्गतः ॥ आत्मनोयनमन्विच्छन्नपोस्त्राक्षीच्छुचिःशुचीः १० तास्ववात्सीत्स्वसृष्टासुसहस्रपरिवत्सरान् ॥ तेननारायणोनामयदापःपुरुषोद्भवाः ११ द्रव्यंकर्मचकालश्चस्वभावोजीवएवच ॥ यदनुग्रहतःसंतिनसंतियदुपेक्षया १२ एकोना नात्वमन्विच्छन्नयोगतल्पात्समुत्थितः ॥ वीर्यंहिरण्यमयंदेवोमाययान्यसृजत्रिधा १३ अधिदैवमथाध्यात्ममधिभूतमितिप्रभुः ॥ पुनस्तत्पौरुषं वीर्यंत्रिधाभिद्यततच्छृणु १४

प्रकाशितःपुरुषामिधएवशुभृतस्तदात्मनएववोपादीपांतरवत्तत्त्वार्तेणशेषपर्यंकेशयनायापनमाश्रयमन्विच्छन्नित्यशुचिःसभगवानात्मनोऽयनभूताःशुचीःस्वपूजासाधनयोग्याअपोस्त्राक्षीदित्यन्वयः । अंढंप्रविष्टोपोविष्णुःसोऽंभित्वाप्रकाशितइत्यादेः १० ततःकितमाह तास्विति स्वसृष्टासुतास्वसुसहस्रपरिवत्सरानवात्सीदितियत् तेननारायणोनामभूदित्यन्वयः ननुअनेनायनमस्वासेतिअवयनइतिवाजलायनइतिचांतरेणनारायणइतिनामकथमत्राह यदिति अनाशात्पुरुषोनरस्तदुद्भवाआपोनारादितियच्चस्मात्तानाराभयनयस्यसनायणइति सोपोसृजत्तोनारानरोऽनाशात्परायतइतिच ११ हरेरियंसृष्टिःस्वाधीनसाधनानंतरसहस्रतत्पाशयेनाह द्रव्यमिति द्रव्यंपृथिव्यादि १२ ब्रह्मादस्यांतस्त्रैविध्यमपिश्रीनारायणेनैवकृतमित्याह एकइति जलेशेषपर्यंकेशयानएकोनाराणएवस्वसृष्टतत्त्वस्तनियामकतपांतर्पामिरूपैर्नानास्वंबहुस्वसंख्यागोवरत्वमामुमन्विच्छन् योगतल्पात्समुत्थितोदेवोलीलालोहोहिरण्यमयंस्ववीर्यमंढंमाययास्वेच्छयांतस्त्रिधाव्यधात् तत्तन्निधायमकत्वेनबहुत्वमाशुमीनरइत्यादेः किंच हिरण्यमयंपूर्णसुखंशतानंदवीर्यंस्वरेतोद्धर्पंत्रिधाव्यसृजदित्यन्वयः अंतःस्थितहरेःकामादंवेज्जतनोर्जनिरित्यादेः १३ अंढांतस्त्रैविध्यप्रकारंकथयति अधिदैवमिति प्रभुरितित्रिधाव्यसृजदिविशेषः हरेर्वीर्यरूपस्यविराज्योपित्रैविध्यमस्वीतिकथयति पुनरिति पुनर्यथातत्पौरुषंपुरुषारूपस्यहरेर्वीर्यविराज्यनामब्रह्मात्मकंजातंत्रिधाभिद्यतइतित्रिविधमभवत् तथाशुण्वित्यन्वयः १४

वैविध्यविदुषोति अंतरिति विराडाल्पमशरीरैतराकाशेविचेष्टतः पुरुषस्यदरेरोजःसहोबलंपराभिभवसहनस्वेच्छाकरणशक्त्योजाग्निरे ततस्तेभ्यभोजयादिभ्योमहान्प्राणोमुख्यप्राणोजस्यत्पन्व
 यः ब्रह्मांतर्पामिहपोजःसहोबलानुविष्टहिरण्यगर्भोजःसहोबलेभ्यःसर्वेद्रियनापकः ओजःसहोबलात्मकोमुख्यप्राणोजातहृत्पुक्तंभवति एतेनचपूर्वप्रकृताप्यात्माभिभूताभिदैवानां ब्रह्मस्यनारायणब्रह्मप्राणे
 भ्यःसृष्टिरितिज्ञातव्यं प्राणेनक्षिपतेत्यादिवक्ष्यमाणत्वात् १५ प्राणस्यसर्वेद्रियप्रभुत्वंस्पष्टयाति अनुप्राणंतीति पिंगलयानाड्याअपानंतमधश्चेष्टमानम् १६ इहापिंगलयोःप्राणापानचेष्टाफ
 लमाह प्राणेनेति प्राणेनापानेनच विभोर्विरेचस्य चतुर्मुखावयवोत्पत्तिकथनपूर्वकंतेभ्योऽध्यात्मादीनामुत्पत्तिप्रकारंपंचयति पिपासतइति प्रागादौमुखंनिरभिघतव्यक्तमभवत् १७ मुखतो
 मुखे तत्रतालुनिरभिनत् जिह्वयाजिह्वेद्रियेण १८ वाक्वागिद्रियं । तयोर्वह्निवाचोरनंतरंवाहृतमाभिवादनं शरीरांतस्येनभस्वतिवायोदोधूयति पुनःपुनर्धुन्वतिकंपमानेसति जलेऽदोदकेवर्तमानस्यवायु
 विरेचस्यनिर्गमद्वाराभावेननिरोधःकुशविशेषोभूत् १९ तदनंतरंनासिकेभ्यासोच्छ्वाससूक्ष्मवायुनिर्गमामद्वारेव्यक्ते वायुरित्यनेनाद्यापिनरोधोनुभवसिद्धइत्याह जिघृक्षतोघ्रातुमिच्छतोघ्रातुस्तत्रनसिना
 सिकायांयोनासिक्यःप्राणःसगंधग्राहीवायुर्प्राणैर्द्रियंतद्विषयोगंधश्चजातइतिशेषः २० यदासर्विरेचआत्मानिनिरालोकोनिष्प्रकाशस्तदात्मानंस्वशरीरमप्यद्यदिहस्तस्तस्याऽक्षिणीगोलकेव्यक्तेततो

अंतःशरीरआकाशेपुरुषस्यविचेष्टतः ॥ ओजःसहोबलंजज्ञेततःप्राणोमहानभूत् १५ अनुप्राणंतिप्राणाःप्राणंतंसर्वजंतुषु ॥ अपानंतमपानंतिनरदेवामि
 वानुगाः १६ प्राणेनक्षिपताक्षुत्तृडंतराजायतेविभोः ॥ पिपासतोजक्षतश्चप्राह्मुखंनिरभिघत १७ मुखतस्तालुनिर्भिन्नंजिह्वातत्रोपजायते ॥ ततोनानार
 सोजज्ञेजिह्वायोधिगम्यते १८ विवक्षोर्मुखतोभूम्नोवह्निर्वाग्व्याहृतंतयोः ॥ जलेचैतस्यसुचिरंनिरोधःसमजायत १९ नासिकेनिरभिघेतांदोधूयतिनभ
 स्वति ॥ तत्रवायुर्गंधवहोप्राणोनासिजिघृक्षतः २० यदात्मनिनिरालोकआत्मानंचदिहस्तः ॥ निर्भिन्नेअक्षिणीतस्यज्योतिश्चक्षुर्गुणग्रहः २१ बोध्यमान
 स्यऋषिभिरात्मनस्तज्जिघृक्षतः ॥ कर्णौचनिरभिघेतांदिशःश्रोत्रंगुणग्रहः २२ वस्तुनोमृदुकाठिन्यंलघुगुर्वुष्णशीतताम् ॥ जिघृक्षतस्त्वक्निर्भिन्नात
 स्यारोममहीरुहाः ॥ तत्रचांतर्वह्निर्वापिस्त्वचालब्धगुणावृतः २३ हस्तोरुहृतुस्तस्यनानाकर्मचिकीर्षया ॥ तयोस्तुबलवानिद्रादानमुभयाश्रय
 म् २४ गतिचिकीर्षतःपादोरुहृतातेऽभिकामिनः ॥ पद्भ्यांहव्यंस्वयंयज्ञःकर्मयत्क्रियतेनृभिः २५

ज्योतिःसूर्योरुपगुणग्रहश्चक्षुरिद्रियंतद्वाद्यंरूपंचोत्पन्नमितिशेषः २१ ऋषिभिर्ज्ञानसाधनेर्वेदादिभिरद्वयादिभिर्वाचोभ्यमानस्यवेदाभिबोधेतिविज्ञाप्यमानस्यतस्यविरेचस्यात्मनस्तद्विज्ञापनंजिघृक्ष
 तःग्रहीतुकामस्यकर्णौजातो तयोर्दिशोर्दिग्देवतागुणग्रहःश्रोत्रेद्रियंचतद्विषयश्चशब्दः २२ वस्तुनोपदादिपदार्थस्यमृदुत्वादिगुणान्जिघृक्षतोघ्रातुमिच्छतस्तस्याविधेस्त्वार्गेद्रियं तस्यास्वापिरोममही
 रुहास्तत्रत्वार्चांतर्वह्निर्वापिऽपित्वचात्वर्गिद्रियेणस्पर्शलब्धेनज्ञानेन स्पर्शगुणेनातृतोवातः स्पर्शवायुःस्पर्शमाभवदित्यन्वयः । गुर्वुष्णोतिष्ठादस्तः २३ उमीर्द्रियेर्द्रियाभिमानिनावाभौपस्यतप्योक्तं
 आदानमुपादानादानादिकर्मव २४ गतिगमनलक्षणंकर्म पदंइदुपुनःस्वयं तदभियानी ऋषिभ्यपन्नयामभूता तयानुभिर्हव्यंहविःसंधीधहवमारिकर्मक्रियते यमुरित्यस्यतपेर्भोगान्प
 णांतर्पामितयामिन्यकइतिशेषः २५

मेक्षावदृहीतत्वेन ते उभे अपि ग्राहे इत्याशयेनोपसंहरति अमुनी इति स्थूलसूक्ष्मे अमुनी भगवद्रूपे मया ते तवानुवर्णिते मायासृष्टे भगवादिच्छया प्रकृत्या च विरचिते जगति येऽविपश्चितः ज्ञानदुर्बलास्ते जना उभे अपि रूपेण गृह्णन्ति न जानन्तीत्यन्वयः ३५ मायामये जगति विपश्चित उभे कार्यकारणरूपेण गृह्णन्ति नाङ्गीकुर्वन्तीत्येतदप्यारूप्यानां प्रत्याह सवाच्येति नामैव वाचकत्वेन नामरूपक्रिया अपि । वाच्यत्वेन हरिर्देवो नियामयति चैकराट् । कर्तृत्वात्तु सकर्मासौ निष्फलत्वादकर्मक इत्यनेन व्याख्यातोऽयं श्लोकः निष्फलत्वात्कर्मफलानपेक्षत्वात् नन्वेकस्य नानानामरूपक्रियाकारकत्वं मायामन्तरेण कथं संजायतीत्यत उक्तं ब्रह्मेति अंतर्बहिर्व्याप्तं यद्ब्रह्मशब्दवाच्यं रूपं तस्य धारकत्वाद्वदत इत्यर्थः ब्रह्मवेदतपस्तत्त्वमित्यतो वेदादिशब्दराशिधृतत्वाद्वा अनेन प्रपञ्चस्य वेदादिसिद्धत्वेन सत्यत्वात्तस्य मायामयत्वे वेदादेरप्रमाणत्वेन तदुक्ततदैक्यस्यापि तथात्वेन विश्वस्यैव सत्यत्वं न्यायप्राप्तमित्युक्तं भवति ३६ उक्तमेव विशदयति प्रजापतिरित्यादिना सर्वनामरूपक्रियायतः प्रजापत्यादिनामरूपक्रियाश्च तत्तदिति पूर्वेषां न्वयः ३७ मातरोऽदित्यादयो ब्राह्मणाद्या वा पिशाचाद्यं कर्णादयः भूताभृगिरुद्रानुगाः विनायका विघ्नादयः ३८ कूष्मांडा रुक्मांडादयः । उन्मादाः कालकर्णादयः । पातुधानारक्षोविशेशभृगुकुत्सादयः । ग्रहा अष्टादशनवग्रहा वा हेतुषु नृपाः प्रियव्रतादयो वा सरीसृपाः सहस्रपादादयः ३९ संख्यातुमशक्यत्वात्सामान्यतो निर्दिशति द्विविधा इति व्योमक्षपथमाकशनभःशब्दगुणोत्तरं । पुष्करं गगनं विष्णोः पदं द्यौरात्रमुच्यत इत्यभिधानात्तत्र शब्द उभयलिङ्गः । तेषामुत्तमादित्वे कारणमाह कुशलेति उक्ता इमांजातयः कुशलादिकर्मणां गतयः फलानि ४० उक्तजातीस्त्रिधा विभजति सत्त्वमि

अमुनी भगवद्रूपे मया ते ह्यनुवर्णिते ॥ उभे अपि न गृह्णन्ति मायासृष्टेऽविपश्चितः ३५ सवाच्यवाचकतया भगवान्ब्रह्मरूपधृक् ॥ नामरूपक्रियाधत्ते सकर्मा कर्मकः परः ३६ प्रजापतीन्मनून्देवानृषीन्पितृगणान्पृथक् ॥ सिद्धचारणगंधर्वान्विद्याध्रान्सुरगुह्यकान् ३७ किंनराप्सरसो नागान्सर्पान्किंपुरुषानपि ॥ मातृरक्षःपिशाचांश्च प्रेतभूतविनायकान् ३८ कूष्मांडोन्मादवेतालान्यातुधानान्गृहानपि ॥ खगान्मृगान्पशून्वृक्षान्गिरीन्पसरीसृपान् ३९ द्विविधाश्चतुर्विधाश्चान्ये जलस्थलनभौकसः ॥ कुशलाकुशलमिश्राणां कर्मणां गतयस्त्वमाः ४० सत्त्वं रजस्तम इति तिस्रः सुरनृनारकाः ॥ तत्राप्येकैकशो राजन्भिद्यन्ते गतयस्त्रिधा ४१ यदैवैकतमो न्याभ्यां स्वभाव उपहन्यते ॥ तदैवेदं जगद्वाता भगवान्धर्मरूपधृक् ॥ पुष्पातिस्थापयन् विश्वं तिर्यङ्नरसुरात्माभिः ४२

ति सत्त्वं रजस्तम इति गुणत्रयहेतुकाः सुरनृनारका इति तिस्रो ज्ञेया इत्यन्वयः सत्त्वहेतुकपुण्यफलासुरगतिः । रजोहेतुकपुण्यपापफलामनुष्यगतिः । तमोहेतुकपापफलानारकीगतिः । अनेन नरकयोग्याश्च सुरा इत्युक्तं भवति अर्वांतरभेदोपि त्रिधेत्याह तत्रापीति गुणत्रयमूलकर्मभ्यः प्राप्तसुरनरासुरगतयः प्रत्येकं सात्त्विकराजसतामसतया त्रिधा भवंति तथाहि कल्पादिप्रधाना असुरास्तामसतामसाः प्रधानासुरभृत्यास्तामसराजसाः अप्रसिद्धासुरास्तामससात्त्विकाः केवलपापचारिणो मनुष्याराजसतामसाः मिश्रकर्मकृतो मनुष्याराजसराजसाः मनुष्येषु पुण्यैककर्मकृत उत्तमामनुष्याराजससात्त्विकाः । पृथगप्रसिद्धा देवाः सात्त्विकतामसाः अतत्त्वाभिमानिनो लोके लयाताः सात्त्विकराजसाः तत्त्वाभिमानिनो देवाः सात्त्विकसात्त्विकाः सात्त्विकेभ्योऽपि सात्त्विकाः गरुडादित्रिकतद्गार्वाः तेभ्योऽपि सात्त्विकी ब्रह्मभार्यासिरस्वती ततोऽपि सात्त्विको ब्रह्मेति भेदः एकैकश इति श्रुत्येन ज्ञायते तदुक्तं तामसास्तामसा इत्याः प्रधानादेव शत्रव इत्यादिना ४१ एवं जगत्स्वरूपं निरूप्याधुना भगवदवतारावतरमाह पदेति यदैकतमस्वभावः सात्त्विको न्याभ्यां रजस्तमोभ्यामुपहन्यते तदैव तस्मिन् अवतर एव धातापोषणादिकर्ता वर्णाश्रमधर्मप्रवर्तक रूपधरो भगवान् तिर्यङ्नरसुरात्माभिः मत्स्यकूर्मवराहरामकृष्णोपेन्द्रादि रूपैरवतीर्थेदं जगत्सत्त्वेन स्थापयन् पुष्पाति संवर्धयति स्थितं रक्षतीत्यन्वयः तेषु त्रिष्वेकतमोभावः सात्त्विकतामसः सात्त्विकराजसः सात्त्विकसात्त्विको वा तामसराजसाभ्यामुपहन्यते तदेति वा यदैव तामसादिभीराजसतामसादिभिश्च दैत्यदानवराक्षसादिभिः ते त्रयः सात्त्विकभेदा बाध्यन्ते तदा वराहादिरूपैरिति वा तदुक्तं सात्त्विकेषु त्रिषु पदात्वेकस्य प्रतिबाधनमित्यादिना ४२

ननुसंहारोऽन्यनियतश्चेत्तदुपद्रवेणजगद्रक्षणं दुःशकमित्याशंक्य स्वनिष्ठतरूपभेदेनसंहारस्याक्रियमाणत्वात् नतदुपरोधोजगद्रक्षणस्येतिध्वनयति तत इति ततःस्थित्यनंतरंप्रलयकालेप्राप्तेकालाग्निरुद्रा
 णामात्मांतर्यामीसभगवानात्मनोब्रह्मणोंतर्यामिणःस्वोदराद्यत्सृष्टजगत्तदिदं सर्वेनियच्छति कथमिव अनिलोघनामीकमेघपटलमिवेत्यन्वयः तदुक्तं मत्स्यादिरूपीपोषयतिनृसिंहोरुद्रसंस्थित इत्या
 दिना । कालोऽयमः ४३ उक्तमर्थप्रमाणइति इत्थंभावेनेति भगवंतोब्रह्मादयस्तेभ्योतिशयेनोत्तमोभगवत्तमोभगवानैश्वर्यगुणोनासर्वजगन्नेतापरमपुरुषः । इत्थंभावेनसृष्टिस्थितिसंहारादिकर्तृत्वेन
 सर्वंस्माद्ब्रह्मत्वेनसर्वदोषविवर्जितत्वेनकथितःप्रतिपादितः श्रुत्यादावितिशेषः यतोवाइमानिभूतानिजायंतइत्यादि । तथाकथनेकारणमाह इत्थमिति सूरयःपरंपरमात्मानमि त्थंभावेनसर्ववलक्षण्येनद्र
 ष्टुमर्हतिहि नाभेदज्ञानेनातस्त्वकथनंयुक्तमितिभावः यद्वाभगवान्जगत्सृष्ट्वादिलक्षणविशिष्टत्वेनकथितइतियद्यस्मात्तस्मात्सूरयःपरमार्थदर्शिनइत्थंभावेऽचेतसिपरंद्रष्टुनार्हतीतिन अर्हत्येवेति अ
 नेनज्ञानिप्रत्यक्षमपिप्रोक्तार्थेप्रमाणमिति सूचितम् ४४ अत्रोच्यमानंजन्मादिकर्तृत्वंमायामयंकिनस्यादत्राह नचेति अस्यपरस्यकर्तृत्वंजन्मकर्माणि यथाजीवानांबंधस्यप्रतिषेधार्थंभवन्ति तथानवीधीयतइ
 तिन वेदादौकर्तृत्वंजन्मकर्मचविधीयतएव अतोमाययास्वेच्छयारोपितंनित्यारूढम् । स्वरूपाविभिन्नत्वात् कर्तृत्वंनानिर्वाच्यम् । प्रतिषेधाय बंधस्यजीवानांपरमेशितुः । स्वेच्छयैवतुकर्तृत्वंनित्यारू
 ढंचिदात्मकमिति वचनात् रूपउपरिभावइतिधातोः सुभद्रारथमारोप्येतिप्रयोगाच्च स्वाभाविकीज्ञानबलक्रियाचेतिच अनेनमायाशब्दस्येच्छार्थत्वंनमि ध्यार्थत्वमित्युक्तंभवति हिशब्देननिरस्तकु

ततःकालाग्निरुद्रात्मायत्सृष्टमिदमात्मनः॥सन्नियच्छतितत्कालेघनानांकिमिवानिलः॥४३इत्थंभावेनकथितोभगवान्भगवत्तमः॥नेत्थंभावेनाहिपरंद्रष्टुमर्हति
 सूरयः॥४४ नचास्यजन्मकर्माणिपरस्यनविधीयते॥कर्तृत्वंप्रतिषेधार्थमाययारोपितंहितत् ४५ अयंतुब्रह्मणःकल्पःसविकल्पउदाहृतः॥ विधिःसाधारणो
 यत्रसर्गाःप्राकृतवैकृताः॥४६ परिमाणंचकालस्यकल्पलक्षणविग्रहम्॥ यथापरस्ताद्व्याख्यास्येपाद्यंकल्पमिमंशृणु ४७ शौनकउवाच॥ यदाहनोभवा
 न्मृतक्षत्ताभागवतोत्तमः॥ चचारतीर्थानिभुवस्यक्त्वाबंधूनमुदुस्यजान् ४८ कुत्रकौषारवेस्तस्यसंवादोध्यात्मसंभवः॥ यद्वासभगवांस्तस्मैष्टुस्तत्त्वमु
 वाचह ४९ ब्रूहेनस्तदिदंसौम्यविदुरस्यविचेष्टितम्॥ बंधुत्यागनिमित्तंचयथैवागतवान्पुनः ५० सूतउवाच॥ राज्ञापरीक्षिताष्टोयदवादीन्महामुनिः॥
 तद्वोऽभिधास्येशृणुतराज्ञःप्रश्नानुसारतः॥५१॥ इतिश्रीमद्भागवतमहापुराणेपारमहंस्यांसंहितायांद्वितीयस्कंधेदशमोऽध्यायः॥ १०॥ ॥ ४३ ॥

हकमितिपूर्वोक्तंसूचयति ४५ संप्रत्युक्तब्रह्मकल्पेनान्यब्रह्मकल्पानांसाधारण्यमाह अयमिति अयंब्रह्मणःप्रथमःकल्पस्तदोदाहृतः मयेतिशेषइत्यन्वयःकीदृशः सविकल्पः मन्वंतरादिविविधकल्पे
 नसाहितः यत्रब्रह्मकल्पेऽन्यब्रह्मकल्पानामन्यकरूपानांचसाधारणःसमानोविधिः यत्रचप्राकृतवैकृताःसर्गाःसंतोत्यर्थः अनेनप्राकृतादिसर्गकथनंसाधारण्येकारणमित्युक्तंभवति ४६ श्रोतृप्रवृत्त्यर्थमुत्त
 रस्कंधार्थप्रतिजानीते परिमाणमिति कल्पानालक्षणानिविग्रहमिच्छतांचकल्पलक्षणस्वरूपंवा परस्तात्पश्चाद्यथायथावद्व्याख्यास्ये प्रथमत इमंपाद्यंकल्पंशृण्वित्यवयः४७ अस्यग्रंथस्यशुकशिष्यसूत
 शौनकसंवादत्वंस्पष्टयन् शौनकप्रश्नप्रकारमाह यदाहेति विदुरस्तीर्थयात्रायांमैत्रेयादात्मनोगतिमित्यादिना क्षत्ताबंधूंस्त्वक्त्वाभुवस्तीर्थानिचचार तत्रतीर्थसंचरणसमयेमैत्रेयादात्मज्ञानंचापेतिप्र
 वानाह ४८ ततर्गकितत्राह कुत्रइति तस्यविदुरस्याध्यात्मसंभवः आत्मनांपुरुषाणामधिकस्यहरेःकथायाःसंभवोपस्मात्सतथा यद्वात्मानंशरीरमधिकृत्यवर्तमानंदेहद्विधादि तद्विषयोविदुरेणपृष्ठःसभ
 गवांस्तस्मैविदुराय यद्वा तत्त्वमुक्त्वचह हेत्यनेनग्रंथांतरप्रसिद्धिमाह प्रत्यारंभेप्रसिद्धौहेतिपादवः ४९ ५० तत्रसूतःशौनकप्रश्नपरिहारप्रकारंप्रतिजानीते राज्ञेति यत्समाधानं राज्ञःप्रश्नानुसारत
 इतिपुनरुक्त्याप्रश्नयोरेकविषयत्वेनपरिहारोपेतदविनाभूतइतितत्रप्रश्नप्रतिवचनमपिपुनस्तत्रप्रश्नप्रतिवचनमेवेतिदर्शयति ५१ ॥ द्वितीयस्कंधगात्रेषापदरत्नावलीमया । स्वर्पिताचरणांभोजेपचनामस्वभास
 ताम् ॥ १ ॥ इतिश्रीमन्महेंद्रतीर्थपूज्यपादशिष्यविजयध्वजतीर्थपतींद्रकृतायांश्रीमद्भागवतटीकायांपदरत्नावल्यांद्वितीयस्कंधेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ द्वितीयस्कंधःसमाप्तः ॥ ७ ॥ ७ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते द्वितीयः स्कंधः समाप्तः ॥